

Ἡ Νεολαία

ΑΡΙΘ ΦΥΛΛΟΥ 43
4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1939 - Δ'.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' δροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχους 43—4 Αὐγούστου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Μελῶν καὶ μὴ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ)	Δρ.	160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	»	80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ »	»	40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	Λίρ. Ἀγγλίας	1
	Ἀμερικῆς Δολ	6
	Αἰγύπτου Λίρ.	1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας): ΕΤΗΣΙΑ Δρχ 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Νέοι τῆς Ἑλλάδος

Ἡ «Νεολαία» εἶναι τὸ μοναδικὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς πλουσίας ὕλης του, τῆς ἐθνικῆς, ἱστορικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς, τῶν ψυχαγωγούντων ἀλλὰ καὶ ἠθικοποιούντων ἀναγνωσμάτων του, δὲν ἀπομακρύνει τὸν ἀναπαυόμενον μαθητὴν ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ κύκλου, ἀλλὰ τοὐναντίον τονώνει καὶ τὰς γνώσεις καὶ τὸ πνεῦμα του, ὥστε ἀκόπως νὰ συνεχίζῃ τὰς σπουδάς του.

Ἐπίσης οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ αἱ Σκαπάνισσαι μὲ τὴν «Νεολαίαν», ἐκτὸς τῶν ἄλλων, διατηροῦσι πλήρη τὸν πνευματικόν των σύνδεσμον πρὸς τὴν ὅλην Ὀργάνωσιν, τὴν κίνησιν τῆς ὁποίας εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς της παρέχει μὲ τόσην ἐνημερότητα ὡς ἐπίσημον ὄργανόν της.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐργαζομένη νεότης εἰς τὴν «Νεολαίαν» εὑρίσκει ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον τὴν προάγει πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ τὴν ἐνισχύει εἰς τὸ κύριον ἔργον της.

Ἡ «Νεολαία» εἶναι τὸ περιοδικὸν τὸ ὁποῖον συνιστᾷ ὁ Ἀρχηγὸς ὡς τὸν πολύτιμον πνευματικὸν σύντροφον ὅλων τῶν Νέων τῆς Ἑλλάδος.

ΣΤΟ 4ον ΕΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Τὸ Αὐγουστιανὸ Κράτος καὶ μαζί του ἡ Ἑλλὰς κι' ὅλοι μας, κάμπτομε αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ τέταρτον ἔτος τῆς Μεταβολῆς. Μιᾶς Μεταβολῆς, ποὺ δὲν εἶναι νὰ τὴν κρίνωμε τώρα, ὄχι μονάχα διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρίνεται πρόχειρα, σὲ ἕνα ἄρθρο, ἕνα γεγονὸς ποὺ εἶναι ἀφετηρία νέας περιόδου ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ δι' ἕναν ἄλλον ἀκόμη λόγον. Διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ Μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936 δὲν ἔχει ἀκόμα συμπληρώσει τὸν κύκλον της. Δὲν ἔχει ἀποκρυσταλλώσει τὴν μορφὴν τῶν θεσμῶν της. Εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τοῦ γίγνεσθαι, «ἐν ῥοῇ». Ἡ ῥοή της ἔχει ὅλην τὴν ἔντονον ὁρμὴν καὶ τὸν δυναμισμὸν τῶν νέων φαινομένων. Δὲν εἶναι, ἑπομένως, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον, δυνατὸν νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ εἰς τὴν ἀνατομίαν τῆς κριτικῆς. Ἡ κρίσις συλλαμβάνει καὶ ἀνατέμνει καὶ ἀναλύει στατικὰ φαινόμενα. Διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ νὰ κρίνῃ κανεὶς ἀληθινὰ καὶ δίκαια τὴν Αὐγουστιανὴν Μεταβολὴν δὲν φθάνει ἡ κρίσις. Χρειάζεται κάτι ἀκόμα: Διαίσθησις καὶ προφητικὴ ἔξαρσις τόση, ὅση θὰ ἔφθανε διὰ νὰ συλλάβῃ τὴν δυναμικήν της φοράν.

Ἐσᾶς τῶν νέων, τῶν παιδιῶν, ποὺ μεγαλώνετε μέσα στὴν ἀτμόσφαιρά της, ποὺ ἐζήσατε τὴν πνοή της, ὁμοίαν μὲ ῥιπὴν αὔρας ἐαρινῆς, ποὺ τὴν στέλνουν τρικυμισμοὶ ἀπὸ ἀγνώστους θαλάσσας, δὲν σᾶς λείπει οὔτε ἡ διαίσθησις, οὔτε ἡ προφητικὴ ἔξαρσις. Αἱ καρδίαι σας, ποὺ δὲν τὰς ἐμάρανε τὸ σαράκι καὶ ἡ κατάρα τοῦ αἰῶνος—ὁ δισταγμὸς—ὀλάνοιχτες καθὼς εἶναι εἰς τὰ μηνύματα τῆς αὔριον, μαντεύουν καθαρώτερα παρ' ὅσο ὁ νοῦς τὴν φορὰ καὶ τὴν ὁρμή της. Καὶ τὴν μαντεύουν ὀρθῶς. Καὶ εἶναι αὐτή, ἡ ὀρθὴ μαντεία τῶν καρδιῶν σας, ἡ αἰτία ποὺ ἡ Αὐγουστιανὴ Μεταβολὴ εἶναι περισσότερο ἰδική σας, παρὰ τῆς γενεᾶς ποὺ τὴν ἐπραγματοποίησε. Καὶ τοῦτο ὄχι διότι δὲν ἦτο ἡ γενεὰ ἐκείνη δυνατὴ καὶ μεγάλη—τὰ κατορθώματά της διαψεύδουν κάθε τέτοιαν ἰδέα—ἀλλὰ διότι αἱ ἀτυχίαι καὶ αἱ δοκιμασίαι της τῆς ἔχουν ὑποσκάψει βαθύτατα τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς της.

Εἴπαμε πὼς δὲν πρόκειται νὰ κρίνωμε. Καὶ τὸν ἐξηγήσαμε τὸ λόγο. Ἀλλὰ διατί τάχα μᾶς ἐχρειάσθη ἡ κρίσις; Δὲν μᾶς φθάνει τὸ ἀδιαφιλονίκητον γεγονὸς αὐτό, ποὺ τὸ ὁμολογοῦν κι' ἐκεῖνοι ἀκόμη ποὺ δὲν ἐσυγχώρησαν τὴν 4ην Αὐγούστου, διότι τοὺς ἔχει καταλύσει καὶ καταργήσει—τὸ γεγονὸς ὅτι τρία τώρα χρόνια ἀδιάκοπα καὶ μὲ τὸν ἴδιον ἔντονο καὶ σταθερὸ ρυθμό, ὁ τόπος αὐτός, μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, αὐξάνει καὶ κραταιώνεται εἰς δύναμιν πνεύματος καὶ ὕλης καὶ ἡ αὔξησις αὐτὴ καὶ ἡ κραταίωσίς του εἶναι καθαρώτατα αἰσθηταὶ καὶ εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν του καὶ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν διεθνῆ βαρύτητα τῆς Χώρας;

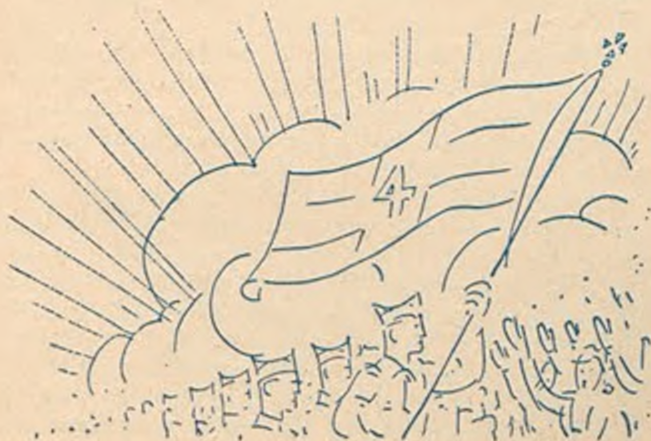
Τὸ ξεύρετε καλὰ ὅτι αἱ Πατρίδες δὲν αὐξάνουν πάντοτε κατ' ἔκτασιν, οὔτε δοξάζονται μόνον μὲ κατακτήσεις καὶ ἐπεκτάσεις. Αὐξάνουν ἐπίσης κατὰ πυκνότητα. Κατὰ ἀρτίωσιν μέσων καὶ δυνάμεων, καὶ αὐτὸς ὁ δεύτερος τρόπος αὐξήσεως τῶν Πατρίδων—χωρὶς νὰ εἶναι ὀλιγώτερον ἐπίπονος καὶ δυσχερής—πλεονεκτεῖ ἀπὸ ἀπόψεως μονιμότητος καὶ ἀσφαλείας. Ἡ τριετία ποὺ κλείει σήμερα εἰς τὴν Ἑλλάδα σημειώνει μίαν περίοδον ἐντατικῆς εἰρηνικῆς πυκνώσεως, πρωτοφανῆ εἰς τὴν νεωτέραν μας ἱστορίαν. Οἱ καρποὶ τῆς πυκνώσεως αὐτῆς, μ' ὅλο ποὺ ἤδη ἀπὸ τὸν πρῶτο χρόνο εἶχαν γίνει αἰσθητοί, ἀργοῦν ἀκόμη νὰ φθάσουν εἰς τὴν τελείαν των ἀπόδοσιν. Ὅμως ἀπὸ τώρα ὑπάρχει καὶ εἶναι διάχυτον εἰς τὴν ζωήν μας ἕνα πνεῦμα εὐφορίας, ποὺ ἔχει, βέβαια, σχέσιν καὶ μὲ τὴν ἄνοδον τῶν ὑλικῶν δυνάμεων καὶ τῶν ὅρων τῆς ὑλικῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ποὺ δὲν παύει μ' ὅλο αὐτὸ νὰ εἶναι εὐφορία ψυχῆς. Καὶ ἡ εὐφορία αὐτὴ ἀναλύεται εἰς μείζονα αὐτοπεποίθησιν: εἰς ηὐξημένην ἐμπιστοσύνην. Τέλος εἰς πίστιν εἰς τὰς φυσικὰς δυνατότητας, ποὺ ὑπάρχουν μέσα εἰς τὸν σύνθετον αὐτὸν χῶρον ποὺ εἶναι ἡ Πατρὶς ὡς γῆ, ὡς φυσικὸς πλοῦτος καὶ ὡς ἀνθρώπινον πλήρωμα.

Φυσικὰ αὐτὴ ἡ εὐφορία καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ πίστις δὲν ἀπεκτήθησαν μὲ τὴν κίνησιν κάποιου μαγικοῦ ῥαβδιοῦ, ὅπως γίνεται εἰς τὰ παραμύθια. Ἐχρειάσθη ν' ἀναλωθῇ κόπος πολὺς καὶ σκέψεις μακραὶ καὶ ἀνήσυχος μέριμνα καὶ ἀγρυπνία θελήσεως. Ἐχρειάσθη ἀκόμη ἔξαρσις καὶ πνοὴ καὶ πάθος καὶ ἀγάπη πολλὴ καὶ θερμή. Ὅλα αὐτὰ ὑπῆρξαν καταβολαὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἑνὸς Ἀρχηγοῦ, ποὺ ἐφύλαξεν ὅλην τὴν πληρότητα τῆς σοφίας καὶ τῆς πείρας μιᾶς ἀγωνιστι-

κῆς καὶ ἐργώδους ζωῆς, διὰ νὰ τὴν μετατρέψῃ, ὅταν ἐσήμανεν ἡ ὥρα του, εἰς γόνιμα ἔργα. Ἐχρειάσθη ἀκόμα, διὰ νὰ γίνουν ὅλα αὐτά, νὰ προηγηθῇ ἕνα ξεκαθάρισμα ἰδεῶν καὶ ἀντιλήψεων, τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἀντιλήψεων ποὺ ἐκυριάρχησαν — μὲ βραχείας μόνον φωτεινὰς παρεμβολάς,— εἰς τὴν ζωὴν τῆς Χώρας, τὴν πολιτικήν, τὴν κοινωνικήν, τὴν οἰκονομικὴν ἐπὶ ἕνα αἰῶνα, ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Καὶ ἔπρεπε ν' ἀρχίσωμε ἀπὸ τὸ ξεκαθάρισμα αὐτό. Διότι τίποτε ποὺ ν' ἀξίζῃ τὸ ὄνομα τῆς δημιουργίας δὲν ἔχει ἐπιχειρηθῆ ποτὲ εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὸν κύκλο τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, χωρὶς προηγουμένως νὰ φωτίσῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἐπιχειρούντων μία νέα ἰδέα. Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ ἐξηγήσωμεν ἐδῶ, τὴν ὥραν αὐτὴν τὴν ἐπίσημον καὶ πανηγυρικήν, τὰς βασικὰς ἰδέας, κάτω ἀπὸ τὸ σημεῖον τῶν ὁποίων ἐπεχειρήθη τὸ σύνολον τῶν βασικῶν ἀλλαγῶν, ποὺ ὅλες μαζὶ ἐκφράζουν καὶ ἐξηγοῦν αὐτὸ ποὺ ἐσυνηθίσαμε ν' ἀποκαλοῦμε Μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκυριαρχοῦσαν αἱ πλέον ἀλλόκοτοι καὶ ἀφύσικοι ἀντιλήψεις δι' αὐτὸ ποὺ ἀποτελεῖ τὸν φυσικὸν χῶρον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Τὸν χῶρον ποὺ τὸν ἀπαρτίζει ἡ γῆ, αἱ ἀκταί μας, αἱ θάλασσαι — διὰ τὴν ζωτικήν του ἀξίαν, διὰ τὸν πλοῦτον ποὺ περιέχει. Ἀκόμα καὶ διὰ τὰς ἱκανότητας τοῦ ἀνθρωπίνου πληρώματός του, τῆς ζωντανῆς δηλαδὴ δυνάμεως, τοῦ Λαοῦ, ποὺ ρόλος του ἦτο νὰ γονιμοποιῇ καὶ νὰ καρποῦται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν πρόοδόν του τὰς πηγὰς τῶν φυσικῶν θησαυρῶν τῆς Χώρας. Ἐπὶ ἑκατὸ χρόνια, μὲ ὀλίγας φωτεινὰς ἐξαιρέσεις, ὁ κόσμος ποὺ ἐκυβέρνησε τὸν τόπον αὐτόν, προεκτείνων τὴν ἰδικήν του νωθρότητα σκέψεως καὶ φαντασίας, ἐξελάμβανε τὴν Ἑλλάδα περίπου ὡς ἕνα τόπον μεγάλων ἱστορικῶν ἀναμνήσεων καὶ καλλιτεχνικῶν ἐρειπίων, φυσικῶς πτωχόν, ἀνίκανον νὰ ἐπαρκέσῃ μὲ τοὺς πόρους του εἰς τὴν συντήρησιν τῶν κατοίκων του. Ἕνα μουσεῖον πεθαμένης δόξης, καὶ τὸν Λαόν της, λαὸν «εὐγενῶν» παρασίτων, ἀκατάλληλον διὰ τὸν δημιουργικὸν μόχθον. Ἀνάξιον νὰ φιλοδοξήσῃ ἄλλον ρόλον εἰς τὴν ἱστορίαν, ἀπὸ τοῦ νὰ συντηρῇ καὶ νὰ φρουρῇ τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια τῆς Χώρας του, καὶ ν' ἀποζῇ, ὅσον τὸ δυνατὸν ν' ἀποζῇ, ἀπὸ

τὰς εἰσφορὰς τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν ἐρειπίων αὐτῶν, ἀφήνων τὰ δημογραφικά του πλεονάσματα νὰ διαρρέουν διασπειρόμενα καὶ τυχοδιωκτοῦντα ἀνὰ τὰς πέντε Ἠπείρους. Καὶ ἂν ἔπεσε, ὅπως ἔπεσε καὶ κατελύθη, ἡ ἔκπτωσις καὶ ἡ κατάργησίς του, πρὶν τὴν πιστοποιήσῃ τυπικῶς ἡ Αὐγουστιανὴ Μεταβολή, εἶχε προηγηθῆ μὲ τὴν ἀντίθεσιν καὶ τὴν σύγκρουσιν εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθεν ὁ κόσμος αὐτὸς πρὸς τὰς ζωντανὰς δυνάμεις τοῦ Ἔθνους, πρὸς τὰ ἐργαζόμενα δηλαδὴ στρώματα τοῦ Λαοῦ, πρὸς τὸν κόσμον τῶν γεωργῶν, τῶν τεχνιτῶν, τῶν βιομηχάνων καὶ τῶν ἐργατῶν, τῶν ὁποίων κάθε ἐπιτυχία καὶ κάθε νίκη ποὺ ἐπραγματοποιεῖτο εἰς βάρος τῶν ἰδικῶν του θεωριῶν, πολὺ συχνὰ εἰς πεῖσμα τῆς ἀντιδράσεώς του, εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς παραγωγικῆς δημιουργίας, ἦτο καὶ μία ἰδική του χρεωκοπία. Καὶ ἂν εἶναι, ὅπως εἶναι καὶ ὅπως τὴν ἀναγνωρίζομε ὅτι εἶναι, ἡ 4η Αὐγούστου ἐπανάστασις, ἡ ἐπαναστατικότης της ὑπάρχει εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ κόσμου αὐτοῦ, ποὺ δὲν ἐρρίζωσε ποτὲ εἰς τὸ βάθος τῆς ζωῆς τοῦ Λαοῦ τῆς Χώρας αὐτῆς, ἀλλὰ ἐφυτοζώησεν εἰς τὴν ἐπιφάνειάν της, ἐπάνω εἰς τὰς ἀδυναμίας μας, ἐπάνω εἰς τὴν ζωϊκήν μας ἀπειρίαν, ὅπως φυτοζωοῦν τὰ παράσιτα καὶ τὰ σαπρόφυτα ἐπάνω εἰς τὸν φλοιὸν τοῦ δένδρου. Τὸ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ διάγνωσις καὶ τὸ ὅτι ἡ διάγνωσίς μας εἶναι ἀκριβής, πιστοποιεῖται ἀκόμη ἀπὸ ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικὸ φαινόμενον τῆς Αὐγουστιανῆς Μεταβολῆς. Ἀπὸ τὴν εἰρηνικότητα καὶ τὴν εὐχέρειαν μὲ τὴν ὁποίαν συνετελέσθη καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐχρειάσθη διὰ νὰ ἐπιβληθῇ κανένας βίαιος σάλος, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ συνοδεύουν συνήθως τὰς πολιτειακὰς μεταβολὰς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐχρειάσθη νὰ θίξῃ τίποτε ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ ἀπετέλουν ζωτικὰς ἀξίας τοῦ Ἔθνους. Τὸ ἐπιφανειακὸν σαπρόφυτον ἀπεκόπη καὶ ἐξεβλήθη χωρὶς ἔντονον προσπάθειαν, χωρὶς ἀγῶνα, καὶ ἡ ἀποκοπή του δὲν ἔθιξε, παρὰ ἀνεπαισθήτως, τὸν φλοιὸν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Ἔτσι ἐξηγεῖται ἀκόμη καὶ ἡ ταχύτης, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κορμὸς τοῦ ἐθνικοῦ δένδρου ἀντέδρασε καὶ ἀναλαμβάνει καὶ ἀνδροῦται, ὥστε νὰ ἠμποροῦμε νὰ ἐγκαυχώμεθα, ἔπειτα ἀπὸ τόσον ὀλίγον χρόνον, μὲ τὴν εὐφορίαν ποὺ διαπιστώνομε καὶ ποὺ παντοῦ ἀλλοῦ θὰ ἦτο ἀκατανόητος καὶ ἀνεξήγητος. Ἔτσι ἐξηγεῖται, τέλος, ἡ εὐχέρεια μὲ τὴν ὁποίαν ἀποκατεστάθη ἡ ἑνότης καὶ ἡ κοινωνικὴ εἰρήνη εἰς μίαν Χώραν, ποὺ πρὸ τριῶν ἀκόμη ἐτῶν ἐφαίνετο ἀμεσώτατα ἀπειλουμένη ἀπὸ διπλῆν ἐμφύλιον σύρραξιν. Τὴν μίαν ποὺ παρεσκεύαζον ἑτεροκίνητοι αἱ σκοτειναὶ δυνάμεις ποὺ συνεκρότησε καὶ ἐδῶ, ἐπωφελουμένη τῆς κρατικῆς ραθυμίας, ἡ παγκόσμιος ἀνατρεπτικὴ ὀργάνωσις, καὶ τὴν ἄλλην, ποὺ ἐζήτουν νὰ ἐξαπολύσουν αἱ χρονίως συντηροῦσαι, πρὸς ἴδιον ὄφελος, ἕνα ἀδικαίωτον ἐσωτερικὸν διχασμόν, πολιτικαὶ φατρίαι.

Σήμερον, τὴν στιγμὴν ποὺ κάμπτομε τὸ τέταρτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς Μεταβολῆς, δικαιούμεθα, χωρὶς περιττὴν ἔπαρσιν ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλην τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀξίας τῆς συντελεσθείσης δημιουργίας, ν' ἀνακεφαλαιώσωμε ἐποπτικὰ τὰς ἰδέας ποὺ ἐνέπνευσαν, ἐγονιμοποίησαν καὶ κατευόδωσαν τὸ ἔργον μας.

Μᾶς καταλογίζουν ὅτι κατελύσαμε τὰς ἐλευθε-

ρίας τοῦ Λαοῦ, καὶ ὀφείλομε νὰ ἐπανορθώσωμε τὴν παρανόησιν. Διότι πέραν τῆς συμβατικότητος αὐτῆς ταύτης τῆς ἰδέας τῶν ἐλευθεριῶν, ἡ ἔνστασίς μας εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶναι βαθυτέρα. Θὰ μᾶς ἦτο εὔκολον, πολὺ εὔκολον, ν' ἀμφισβητήσωμε τὴν φιλαλήθειαν τοῦ περὶ ἐλευθεριῶν μύθου. Ἀλλὰ αὐτὸ ὁδηγεῖ εἰς θεωρητικὴν ἀπεραντολογίαν. Ἄλλως τε ἡ κατηγορία εἶναι βασικῶς ἄτοπος. Ἁπλούστατα διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνεται λόγος περὶ καταργήσεως τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ, τὴν στιγμὴν ποὺ ἡμεῖς κατηργήσαμε τὴν πλασματικὴν ἔννοιαν τοῦ Λαοῦ, ὅπως τὸν ἐννοεῖ ὁ Κοινοβουλευτισμός. Τὸν κατηγορήσαμεν ὡς συμβολικὸν φορέα καὶ ὡς σκοπὸν τῆς πολιτικῆς ἐνεργείας, διότι τὸν ἀντικατεστήσαμε μὲ τὸ Ἔθνος. Κατηργήσαμεν αὐτὸ τὸ ρευστόν, τὸ παροδικὸν καὶ τὸ ἀπροσδιόριστον, τὸ ὁποῖον—καὶ ἂν τὸ πάρωμεν ἀκόμη ὡς σύνολον, ποὺ δὲν θὰ ἦτο σωστόν, ἀφοῦ ὁ Κοινοβουλευτισμὸς δὲν τὸ ἀντιλαμβάνεται ἄλλως, παρὰ ὡς συμβατικὴν πλειονότητα τοῦ σώματος τῶν ἐκλογέων,— δὲν ἀντιπροσωπεύει παρὰ τὰς διαθέσεις καὶ τὰς ροπὰς μιᾶς ὡρισμένης στιγμῆς, διὰ νὰ τοποθετήσωμεν εἰς τὴν θέσιν του τὸ αἰώνιον Ὄν, ποὺ αὐτὸ μόνον, εἰς τὴν διάρκειάν του, δικαιοῦται νὰ εἶναι ὁ φορεὺς καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς πολιτικῆς δημιουργίας. Ἀπὸ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτὴν ἐπήγασαν ὅλαι αἱ πράξεις μας καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ βασικωτέρα ὅλων: Ἡ ἐπιβολὴ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῆς Χώρας τοῦ ζυγοῦ ἑνὸς ρυθμοῦ ἑνιαίου καὶ ἑνὸς σκοποῦ. Ἐὰν ὁ ζυγὸς τῆς τάξεως, ποὺ διακρίνει τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὴν ἀγέλην, εἶναι δουλεία, εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατηργήσαμεν τὰς ἐλευθερίας. Ἐὰν ὁ ζυγὸς τῶν ἑνιαίων σκοπῶν καὶ τῆς ἑνιαίας προσπαθείας καὶ ὁ συντονισμὸς καὶ ἡ ἐναρμόνισις ὅλων τῶν δυνάμεων καὶ ὅλων τῶν ἱκανοτήτων, διὰ τὴν πραγματοποίησιν μείζονος ἀποτελέσματος, δὲν εἶναι ἡ ὑψηλοτέρα ἔκφρασις τῆς ἐλευθερίας, ἡ κατηγορία ποὺ μᾶς ἐπιρρίπτουν εἶναι ὀρθή. Ἐπειδὴ ἐλυτρώθημεν καὶ ἐλυτρώσαμεν συγχρόνως τὸ Κράτος ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μερίζεται καὶ νὰ δουλώνεται εἰς τὴν πλειοψηφίαν τῶν ψηφοφόρων, νὰ ρυθμίζῃ τὰς πράξεις του κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις των, κατωρθώσαμε ν' αὐξήσωμε καὶ τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Κράτους. Ἂν αὐτὸ εἶναι κατάργησις τῶν ἐλευθεριῶν, τὴν δεχόμεθα τὴν κατηγορίαν χωρὶς φόβον. Ἂν διότι ἀπηλλάξαμε τὸ Κράτος ἀπὸ τὴν δουλείαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτέλει ἀπέναντι τοῦ ἀνευθύνου ψηφοφόρου, τοῦ ὁποίου μὲ φενακισμούς, εἰς στιγμὰς ὀχλικῆς φορᾶς καὶ διανοητικῆς κραιπάλης, ὑπέκλεπτε τὴν ἐμπιστοσύνην ὁ πρῶτος τυχὼν τραπεζορήτορας καὶ τὸ ἐκάμαμε αὐτὸ διὰ νὰ θέσωμε λυτρωμένον καὶ ηὐξημένον τὸ κῦρος καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων, τῶν νέων καὶ τῶν γερόντων, τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, ἐκείνων ποὺ ἐψήφιζον καὶ ποὺ δὲν εἶχον ψῆφον, καί, περισσότερον ἀκόμη, ἐκείνων ποὺ ἠγωνίσθησαν καὶ ἔζησαν δημιουργοῦντες ἐπὶ τριανταπέντε αἰῶνας τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ ἐκείνων ποὺ θὰ τὴν συνεχίσουν ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ ὁ Κόσμος, ἐπεβάλαμε τυραννίδα, τὸν δεχόμεθα ὑπερηφάνως τὸν τίτλον τῶν τυράννων. Οὔτε θὰ εἴμεθα ἀσφαλῶς ἡμεῖς, δὲν θὰ εἶναι δηλ. τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγούστου, ἡ μόνη τυραννὶς εἰς τὴν ἱστορίαν, ποὺ ἐθεμελίωσεν ἀναγέννησιν. Ὁπωσδήποτε εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἠσκήσαμεν αὐστηρὰν τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους ἐναντίον πάσης κακοποιοῦ καὶ διαλυτικῆς μανίας. Ἐναντίον τῶν ὀργάνων τῆς κοινωνικῆς ἀνατροπῆς. Ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς τάξεως καὶ τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης. Ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων πού, παρασιτοῦντες εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ καφενείου, ἐλάμβανον τὸ θράσος ὄχι μόνον νὰ ὁμιλοῦν ἐξ ὀνόματος τῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ νὰ κατευθύνουν καὶ νὰ ρυθμίζουν τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος. Ἂν αὐτὴν τὴν ἄσκησιν τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ Κράτους ὀνομάζουν κατάργησιν τῆς ἐλευθερίας, ἀποδεχόμεθα χωρὶς ἀντιλογίαν τὴν εὐθύνην, ὡς τιμήν.

Ἄλλως τε δὲν ἠρνήθημεν ποτὲ ὅτι ἡ Μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου κατήργησε τὴν ἀνεύθυνον ἀσυδοσίαν. Οὔτε ἠρνήθημεν ὅτι κατωχύρωσε τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τοῦ Ἔθνους ἐναντίον πάσης βεβηλώσεως καὶ ἐναντίον παντὸς ὑβριστοῦ. Οὔτε ὅτι ἔθεσε φραγμοὺς εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον κυκλοφορίαν καὶ διάδοσιν τῶν διαλυτικῶν ἰδεῶν ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν παρακμάζουσαν Δύσιν καὶ ἀπὸ τὸν ζοφερὸν Βορρᾶν, μὲ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὅτι ὤφειλε νὰ τὸ ἔχῃ κάμει προστατεύουσα τὴν ψυχικὴν ὑγείαν τοῦ Ἔθνους. Καὶ δικαιούμεθα ν' ἀποροῦμε μὲ τὴν σειράν μας δι' ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, ἐνῷ δέχονται ὡς τὸ φυσικώτερον τῶν πραγμάτων τὴν ἀπομόνωσιν τῶν φορέων παντὸς μεταδοτικοῦ μολύσματος ἢ νόσου, ποὺ ἀπειλεῖ τὴν σωματικὴν ὑγείαν τῶν ὁμοίων των, ἐπιμένουν ν' ἀποκρούουν καὶ νὰ κατακρίνουν τὴν ἄσκησιν τῶν ἰδίων μέτρων, ὅταν πρόκειται νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τὰς μολύνσεις αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὁπωσδήποτε, ἂν ἡ κατηγορία ὅτι κατηργήσαμεν τὰς ἐλευθερίας ἔχῃ ὡς βάσιν τὴν κατάργησιν ὅλου ἐκείνου τοῦ διαλυτικοῦ συστήματος τῶν κακοποιῶν ἀσυδοσιῶν, ὁμολογοῦμεν τὴν ἐνοχήν μας ἀδιστάκτως, ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὴν ἐλαχίστην διάθεσιν μετανοίας. Καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸν τρόπον τῆς σκέψεώς μας τὸν συμμερίζεται τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον.

Ἂν ἔπειτα ἀπὸ τρία χρόνια ποὺ ἐπέρασαν ἔχῃ ἀμβλυνθῇ μερικῶν ἡ μνήμη, ἂς μνημονεύσωμεν ὀλί-

γας ἀπὸ τὰς περιφήμους ἐλευθερίας, ποὺ κατέλυσεν ἡ 4η Αὐγούστου: Τὴν ἐλευθερίαν τῆς διδασκαλίας καὶ διαδόσεως τῆς θεωρίας τοῦ μίσους, τῆς κατὰ εἴδη ἐργασίας καὶ κατ' ἐπαγγέλματα διαιρέσεως τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδίου γένους καὶ τῆς ἀπηνοῦς ἀλληλεξοντώσεως πλουσίων καὶ πτωχῶν. Τὴν ἐλευθερίαν τοῦ διασυρμοῦ καὶ τῆς βεβηλώσεως τῶν θείων, τῆς ἀρνήσεως τῆς ἠθικῆς παραδόσεως τοῦ Ἔθνους, μὲ τὸ φῶς τῆς ὁποίας κατώρθωσε τοῦτο νὰ νικήσῃ τὸν θάνατον τῆς δουλείας καὶ ν' ἀναστηθῇ εἰς νέαν αὐτοτελῆ ζωήν. Ἀκόμη τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀρνήσεως ἐργασίας, τῆς ἀρνήσεως δηλαδὴ τῆς στοιχειώδους ὑπηρεσίας, μὲ τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον ἐξαγοράζει τὸ δικαίωμα τοῦ κοινωνικῶς ζῆν. Αὐτὰς τὰς ἐλευθερίας τὰς κατελύσαμε πράγματι ὅλας καὶ δὲν διεκδικοῦμε διὰ τὴν κατάργησίν των παρὰ τὴν ἀναγνώρισιν, ὅτι ἐνηργήσαμε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἔθνους, ὅπως θὰ ἐνήργει ὁ ἔσχατος τῶν ἀνθρώπων ἐναντίον ἀπειλῶν στρεφομένων κατὰ τῆς ζωῆς του.

Διότι ἀφωπλίσαμε τὰς ἀπειλὰς καὶ ἐτιθασεύσαμε τὰς καταστροφικὰς μανίας, ποὺ ἐστρέφοντο ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Διότι ἀνεστηλώσαμε τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας, τῆς ἐργασίας ποὺ δὲν εἶναι μόνον συσσωρευτὴς ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ ψυχικῆς εὐφορίας. Διότι ἐπάνω εἰς τὸ βάθρον τῆς ἐργασίας ἐστερεώσαμε τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἀνθρώπων. Διότι ἐπαγιώσαμεν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν, τὴν εὔτακτον ἁρμονίαν ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ οἴκου. Διότι ἀνεστηλώσαμεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν κατανόησιν ἐκεῖ ὅπου ἐμαίνοντο τὰ μίση, οἱ φθόνοι καὶ ἡ τυφλὴ ἀνταρσία. Διότι ἀνεστηλώσαμεν τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Πολιτείας καὶ ἀνεστήσαμεν τὴν ἰδέαν τοῦ χρέους πρὸς τὸ παρελθόν, τοῦ χρέους πρὸς τὸ παρὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον, διὰ νὰ διοχετεύσωμεν εἰς τὴν κοίτην του πειθαρχημένην καὶ εὔτακτον ὅσον ποτὲ καὶ ὅσον ποτὲ ἄλλοτε πλουσίαν, δημιουργικὴν καὶ γόνιμον τὴν δύναμιν τοῦ Ἔθνους, ἀναμένομεν ἥρεμοι τὴν κρίσιν τῆς ἱστορίας.

Ἐζήσαμε τρία χρόνια ἐντόνου ζωῆς. Τρία χρόνια γεμᾶτα προσπάθειαν καὶ μόχθον. Τὸ πόσον ηὐλογήθη ὁ καρπὸς τῶν ἔργων μας, τὸ βλέπομεν ὅλοι, παντοῦ. Εἰς τὴν καθολικὴν εὐφορίαν, τὴν ὁποίαν ἐτονίσαμεν εἰς τὴν ἀρχήν. Εἰς τὴν ἄνοδον ποὺ ἐσημείωσαν ὅλοι οἱ κλάδοι καὶ ὅλοι οἱ τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς μίαν ἐποχὴν συντόνου ὑλικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῆς Χώρας, εἰρηνικοῦ καὶ πολεμικοῦ, τὰ ἐθνικὰ ἀποθέματα ηὐξήθησαν, ἐνῷ ἡ στάθμη τῆς ζωῆς τοῦ Λαοῦ ἀνήρχετο συνεχῶς, μᾶς δίδει, αὐτὸ μόνον, συνοπτικὴν τὴν ἀπόδειξιν ὅτι εἰργάσθημεν καλῶς καὶ ὅτι ηὐλογήθη ὁ καρπὸς τῆς ἐργασίας μας. Τὸ ἴδιον αὐτὸ γεγονὸς πιστοποιεῖ ἐπίσης ὅτι νέον πνεῦμα, γόνιμον, ἔπνευσεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν Χώραν καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι νέαι ζωτικαὶ πηγαὶ πίστεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀνέβλυσαν εἰς τὸν Τόπον αὐτόν, νέαι ἀπόψεις καὶ νέαι προοπτικαὶ δυνατοτήτων διηνοίχθησαν, ὅτι νέα ἐποχὴ ἱστορίας χαράζει ἐπάνω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Κανεὶς δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι δὲν θὰ μᾶς λείψῃ οὔτε ἡ θέλησις, οὔτε ἡ δύναμις διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀνόδου καὶ ὅτι τὸ βῆμα μας, πτερωμένον ἀπὸ βεβαιότητα διὰ τὸ ὀρθὸν τῆς πορείας, θὰ γίνεται κάθε μέρα σταθερώτερον καὶ γοργότερον.

Εἰς μίαν ἐποχὴν γεμάτην ἀπὸ ἀβεβαιότητα, μέσα εἰς ἕνα Κόσμον ἀνήσυχον καὶ ταραγμένον, γεμᾶτον κινδύνους καὶ γεμᾶτον φόβους, ἐπετύχαμε νὰ συσπειρώσωμε πειθαρχημένην καὶ ὁμονοοῦσαν τὴν ἐθνικὴν οἰκογένειαν γύρω ἀπὸ τὰ ἀκατάλυτά της ἱερά. Τοῦτο ἤδη εἶναι μία νίκη. Εἶναι μία βεβαιότης καὶ μία ἀσφάλεια. Ἐὰν αἱ ἀντιθέσεις ποὺ χωρίζουν τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν Κόσμον πρόκειται, ὅπως ἐλπίζομε καὶ εὐχόμεθα, νὰ ὑπερνικηθοῦν, ἂν αἱ δυνάμεις τῆς ἀγάπης κατισχύσουν ἐπὶ τῶν δυνάμεων τοῦ μίσους, θὰ ἔχωμεν ὅλην τὴν εὐχέρειαν, κατευθύνοντες καὶ συντονίζοντες τὴν ἐθνικὴν ἐργασίαν, ν' αὐξήσωμεν τὴν ἔντασιν καὶ τὴν ἀπόδοσίν της τόσον, ὥστε νὰ ἐπαρκῇ αὕτη εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸν Λαόν μας τὸ ὅριον ἐκεῖνο τῆς ἀνέτου ζωῆς, πού, ἐνῷ δὲν γίνεται ἀγωγὸς μαλθακότητος καὶ θηλυπρεπείας, κατασφαλίζει τὴν βεβαιότητα διὰ τὴν ἐπαύριον, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ παύῃ νὰ συντηρῇ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τῆς ἐγρηγόρσεως, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὰ ἔθνη, ὅταν θέτουν εἰς ἑαυτὰ σκοποὺς ἀνωτέρους τῆς ὑλικῆς εὐημερίας. Ἂν πάλιν εἶναι ἀναπότρεπτον ἡ Εὐρώπη νὰ τερματίσῃ τὴν ἡγεμονίαν της ἐπὶ τοῦ Κόσμου εἰς ἕνα νέον πόλεμον, ἕνα πόλεμον ποὺ τὸν ἐγνώρισε παλαιότερον ἡ Χώρα αὐτὴ ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ Πελοποννησιακοῦ, πρέπει νὰ λογιζώμεθα εὐτυχεῖς, διότι ἡ καταιγὶς θὰ εὕρῃ τὴν Χώραν μας μὲ ηὐξημένην τὴν ἀντοχήν της καὶ ἱκανὴν ν' ἀντιδράσῃ, ἡνωμένη ὡς εἷς ἄνθρωπος, ἐναντίον οἱασδήποτε ἀντιξοότητος.

Κδς.

ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

«Στῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ράχη,
περπατῶντας ἡ Δόξα μονάχη
μελετᾶ τὰ λαμπρὰ παλληκάρια
καὶ στὴν κόμη στεφάνι φορεῖ
γινωμένο ἀπὸ λίγα χορτάρια
ποῦχαν μείνει στὴν ἔρημη γῆ».

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔξαρσις τῆς ψυχῆς ὑπεράνω τῆς ὕλης. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀθάνατη δόξα, ἡ ἀκατάλυτη καὶ ἀκατάβλητη δύναμις, ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱερὴ φλόγα ποὺ διατηροῦσαν ἐπὶ αἰῶνες ἄσβηστη οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι καὶ τὴν διετήρουν νέες, παρθένες, οἱ ἀρχαῖες Ἑστιάδες. Αὐτὴ τὴν ἀλληγορικὴ καὶ φιλοσοφικὴ ἔννοια εἶχε τὸ φῶς τῶν ἀρχαίων Ἑστιάδων. Τὸ φῶς τῆς ψυχῆς, τοῦ πνεύματος, τῆς σοφίας, τοῦ νοῦ, εἰς τὰ ἡρωϊκὰ καὶ πνευματικὰ ἐπίπεδα. Καὶ αὐτὸ τὸ φῶς, τὸ φῶς τῆς σοφίας τῶν ἀρχαίων μας προγόνων, ἐφώτισε τότε τὸν κόσμο καὶ φωτίζει καὶ σήμερα τὴν οἰκουμένη. Καὶ ἡ φλόγα του ἄναψε ἀπὸ τότε, ἐφούντωσε, ἐγιγαντώθηκε καὶ ἔφεξε στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης καὶ ἀπὸ τότε 3.000 χρόνια ἕως τώρα τὸ φῶς της φέγγει ἀναλλοίωτο καὶ εἶναι ὁ τηλαυγὴς φάρος, ποὺ θὰ φέγγη στοὺς αἰῶνες γιὰ νὰ δείχνη τὸ ἱστορικὸ πέρασμα τῆς Φυλῆς μας καὶ θὰ φέγγη στὰ σκοτάδια τῆς ἀνθρωπότητος, ποὺ τὴν δέρνει ἀλύπητα ἡ ὕλη καὶ ἡ βία.

Νέοι καὶ νέες τῆς Ἑλλάδος,

Δεῦτε λάβετε φῶς, φῶς ἀπὸ τὸ φῶς τῶν ἀρχαίων μας προγόνων, τὸ φῶς τῶν ἀρχαίων Ἑστιάδων. Φῶς ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὰς πηγὰς τῆς ἐμπνεύσεώς του, τῆς ἡρωϊκῆς καὶ πνευματικῆς, τῆς σοφίας, τῆς καλλιτεχνίας, τῆς μεγαλουργοῦ ἰδανικῆς ἐποποιΐας του. Βαπτισθῆτε στὴν ἱερή του κολυμβήθρα, ἐνωτισθῆτε, ἐξαρθῆτε εἰς τὰ ὕψη καὶ τὰ ἰδανικά του, ἵνα ἐπιτύχητε τὴν ἔξαρσι τῆς ψυχῆς ὑπεράνω τῆς ὕλης— ἡ ὁποία ὕλη εἶναι ἡ σάρξ, τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ οἱ ἀδυναμίες μας.

Ἡ ἔξαρσις τῆς ψυχῆς ὑπεράνω τῆς ὕλης εἶναι ἡ δυναμικὴ ὀντότης ἡ ἐκπορευομένη ἀπὸ τὴν ψυχή, ἐκδηλουμένη διὰ τοῦ πνεύματος καὶ πραγματοποιουμένη διὰ τοῦ σώματος. Κύριον ἄρα δυναμικὸν ἐλατήριον, ἀρχή, βάσις, ἀφετηρία, πηγὴ εἶναι ἡ ψυχοδυναμικὴ ὀντότης.

Ὅταν, λοιπόν, τὸ σῶμα, τὴν ἀνθρωπίνη μας ὑλικότητα, δηλαδὴ τὴν σάρκα, τὴν καθυποτάξωμεν εἰς τὴν ψυχικὴν δυναμικότητα καὶ τὴν ἐκδήλωσιν αὐτῆς διὰ τοῦ πνεύματος τὴν ὑποτάξωμεν ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν δυναμικότητα, τότε αὐτομάτως δημιουργεῖται ἡ ἔξαρσις τῆς ψυχῆς ὑπεράνω τῆς ὕλης. Τότε κατορθοῦνται τὰ ὑπεράνθρωπα, τὰ ἀδύνατα γίνονται δυνατά.

Καὶ αὐτὴν τὴν ἀλληγορικὴν ἔννοιαν εἶχαν οἱ λόγοι τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ ὅταν ἔλεγεν: «Ἐὰν δὲ πίστιν ἔχετε, εἴπατε τῷ ὄρει τούτῳ μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ καὶ μεταβήσεται». Διότι ἡ ἔξαρσις τῆς ψυχῆς ὑπὲρ τὴν ὕλην δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία πίστις, δυναμικότης, αὐτοπεποίθησις. Πίστις ἐπὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μας, πίστις εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ κατευθύνσεις μας, πίστις καὶ πειθαρχία τοῦ ἐξωτερικοῦ μας ἑαυτοῦ εἰς τὸν ἐσωτερικόν, δηλαδὴ τὸν ψυχικόν. Ἡ πίστις αὐτὴ εἰς τὰς ἀρχάς μας εἶναι ἡ δημιουργία τοῦ ἰδανικοῦ, ποὺ ἐπέρχεται αὐτομάτως —τὸ ὁποῖον ἰδανικὸν δὲν εἶναι τὸ ἰδανικὸν τοῦ ἀτόμου μας, ἀλλὰ τὸ ἰδανικὸν τοῦ ΣΥΝΟΛΟΥ. Αὐτὸ τὸ Σύνολο, αὐτὸ τὸ ἰδανικὸ τοῦ Συνόλου εἶναι τὸ ΕΘΝΟΣ.

Τὸ Ἔθνος — ἡ θέλησις, ἡ σκέψις καὶ ἡ δύναμις τοῦ Συνόλου — ἐπιτελεῖται καὶ πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Τὸ Κράτος ἐκπροσωπεῖ ἡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ.

Ἡ Κυβέρνησις ἄρα εἶναι ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους.

Τὸ Ἐθνικὸν Κράτος, ἐκπροσωπεῖ ἕνας Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης — ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης.

Τοῦ Κράτους ἰδανικὸς καὶ συμβολικός, ἑνιαῖος καὶ μόνιμος ἐκπρόσωπος εἶναι ὁ Βασιλεύς. Διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως συμβολίζεται τὸ Ἔθνος, ἡ Φυλή, δηλαδὴ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ὁ Κυβερνήτης, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Κράτους εἶναι ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης, ὁ ὁποῖος μετὰ τῶν Ὑπουργῶν καὶ συνεργατῶν του ἐκπροσωπεῖ, ἐφαρμόζει καὶ πραγματοποιεῖ τὴν ὑψίστην καὶ ὑπερτάτην δύναμιν καὶ θέλησιν τοῦ Ἔθνους—τῆς Φυλῆς, δηλαδὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους.

Τὸ Ἐθνικὸν Κράτος ἐπομένως εἶναι ἡ δύναμις τῆς θελήσεως — ἡ κινητήριος δύναμις — εἶναι Η ΠΙΣΤΙΣ. Εἰς αὐτό, λοιπόν, τὸ Ἐθνικὸν Κράτος, ποὺ δίδει τὰς κατευθυντηρίους γραμμάς, τὴν ἀρχήν, τὰς βάσεις καὶ τὰ θεμέλια, ἠθικὰ καὶ ὑλικά, ψυχικὰ καὶ πνευματικά, δηλαδὴ τὰ **ἰδανικά**, ὀφείλουν οἱ πολῖται νὰ ἔχουν πίστιν ἀπόλυτον καὶ πεποίθησιν. Αὐτὴ δὲ ἡ πίστις ἐπιτελεῖται διὰ τῆς **πειθαρχίας καὶ ἐργασίας**.

Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς, Φαλαγγίτισσες καὶ Σκαπάνισσες.

Ἑλληνικὴ Νεολαία, ἐλεύθερη καὶ ξενητεμένη.

Αὐτοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους τὴν τετάρτη ἐπέτειο ἑορτάζουμε σήμερα. Αὐτὸ ὅμως τὸ Ἐθνικὸ Κράτος, σὲ μᾶς ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα — ὕστερα ἀπὸ τὴν πολυετῆ ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποσύνθεσι — ποιὸς τὸ ἐσκέφθηκε, τὸ ἐδημιούργησε καὶ τὸ ἐπραγματοποίησεν;

Ἕνας ἄνθρωπος, ἕνας Ἕλλην, ἕνας στρατιωτικός, ἕνας πολιτικός, ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ. Αὐτὸς ὁ μεγάλος καὶ σοφὸς ἄνθρωπος, τὸ σύστημά του τὸ ἐμελέτησε καὶ τὸ ἐσπούδασε, χρόνια ὁλόκληρα, καὶ τὸ εἶχε ὑπ' ὄψει του ἀπὸ τὸ ἔτος 1915. Καὶ ὅταν εἶδεν ὅτι ὅλα τὰ σεσαθρωμένα καὶ κατακουρελιασμένα κοινοβουλευτικὰ συστήματα τοῦ κακῶς ἐννοουμένου Φιλελευθερισμοῦ ἐχρεωκόπησαν καὶ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄, ὁ Ὁποῖος μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Νέου Κράτους ἔδωκεν εἰς τὸ Ἔθνος τὴν γαλήνην, τὴν πρόοδον, τὴν ἀσφάλειαν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν καὶ πρὸς τὸν Ὁποῖον ἡ Ε. Ο. Ν. ἀπευθύνει τὰ βαθύτερα αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως, ἑτοίμη πρὸς πᾶσαν θυσίαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εὐημερίας τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Ἔθνους πρὸς οὓς σκοποὺς ἀκούραστα παρασκευάζεται.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος, ὁ Ὁποῖος, ὡς Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Ο. Ν., ἔδωκε νέαν ζωήν, νέαν ὁρμήν, νέον κῦρος μὲ τὴν εἴσοδόν Του εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὸ Σεπτὸν Αὐτοῦ Πρόσωπον ὡς πρὸς τὸν Ὑψηλὸν αὐτῆς Προστάτην καὶ Ὁδηγητήν, καὶ εἰς τὸν Ὁποῖον παρέχει ὁλόκληρον τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμόν της μέσα ἀπὸ τὴν ἁγνὴ νεανική της καρδιά.

τὰς παραμονὰς τῆς 4ης Αὐγούστου 1936, ὅταν ἀντελήφθη ὅτι ἡ Ἑλλὰς μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ διοικουμένη ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ στὸν ἐμφύλιο σπαραγμό, στὸ βόρβορο τοῦ ὀλέθρου καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ, τότε σὰν ἄνθρωπος τῆς σοφίας καὶ τοῦ ἰδανικοῦ ἐξῆρε τὴν ψυχὴν ὑπεράνω τῆς ὕλης, καὶ ἔκαμε τὴν εἰρηνικὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐδημιούργησε τὸ Ἐθνικὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου.

Τὸ Κράτος αὐτὸ δὲν τὸ ἠθέλησε ὑλικό, ἀλλὰ ψυχικό, πνευματικό. Γιατί, γιὰ τὸ Κράτος του, ἐπῆρε τὰς ἀρχὰς καὶ ἐμπνεύσεις, τὴν ἔξαρσι καὶ φαντασία ἀπὸ τὸ νᾶμα καὶ τὰς πηγὰς τῆς ἀρχαίας προγονικῆς ἀθανασίας, μαζὶ μὲ τὶς δικές του ἔξοχες καὶ ὑπέροχες ἐφευρετικὲς δημιουργικότητες, συμπληρωμένες ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἑλληνικὴ πραγματικότητα. Ἐπάνω σὲ τέτοιες ἀρχὲς ἐστηρίχθη ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης, γιὰ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου. Διότι τὸ ἰδανικὸ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἐμπνεύσεως, ἡ βάσις τῆς ἀναδημιουργίας. Μὲ τὸ ἰδανικό, μὲ τὴν ἔξαρσι, μὲ τὴν καθυπόταξι τῶν πάντων εἰς τὸ πνεῦμα, δημιουργοῦνται τὰ πάντα, ἠθικὰ καὶ ὑλικά. Τὸ ἰδανικὸ μαζὶ μὲ τὰ ψυχοπνευματικά, φιλοσοφικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ δημιουργήματα, πραγματοποιεῖ καὶ τὴν ὑλικὴ ἀπολαβή, γιὰ τὴν θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὑλικοῦ ἀνθρώπου.

Ἑλληνικὴ Νεολαία,

Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλειωδέστερα ἐπινοήματα καὶ δημιουργήματα τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους εἶναι ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας. Τοῦ Κράτους αὐτοῦ τῆς 4ης Αὐγούστου κι' ἐμεῖς εἴμαστε στρατιῶτες καὶ πρωτοπόροι, ἱερεῖς καὶ ἱέρειες. ὡς Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες εἴμαστε δημιουργικοὶ πρωτοπόροι νέων ἀρχῶν καὶ κατευθύνσεων πρωτοτύπων, ἐθνικῶν καὶ ἰδανικῶν. Ὁ Ἀρχηγός μας Ἰωάννης Μεταξᾶς μὲ τὴν τιμητικὴ ἀποστολὴ ποὺ μᾶς ἀνέθεσε μᾶς ἐφόρτωσε μὲ μεγάλες καὶ βαρειὲς ὑποχρεώσεις. Γι' αὐτὸ ὀφείλουμε νὰ εἴμαστε πρότυπα καὶ ὑποδείγματα. Ὅπου περνοῦμε, ὅπου διαβαίνουμε, ν' ἀφήνουμε στὸ πέρασμά μας τὴν ἐντύπωσι τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς κινήσεως. Νὰ γίνουμε ἄνθρωποι ψυχικοί, ἰδανικοί. Νὰ τάξουμε ὑπεράνω τοῦ ἀτόμου μας τὸ Σύνολο, τὴν Πατρίδα, τὸ Ἔθνος. Εἴμαστε πολῖτες καὶ στρατιῶτες Ἀρχηγοῦ ποὺ ἐδημιούργησε Κράτος, ποὺ ἐπραγματοποίησε σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα σωστὰ θαύματα. Οὔριος καὶ ζωογόνος ἄνεμος πνέει στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ἕνας ἥλιος χρυσάκτινος φέγγει καὶ τὴν ζωογονεῖ. Ἡ γενικὴ ἀναδημιουργία, μεταμόρφωσις καὶ ἀναμόρφωσις τῶν πάντων, ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν, ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν. Πρωτότυποι κοινωνικαὶ μεταρρυθμίσεις, δημοσιονομική, οἰκονομική, πολιτική, στρατιωτική, ριζικὴ καὶ γοργὴ ἀναδιοργάνωσις. Καὶ ποῦ δὲν ἔρριψε ραντὸ, κεραυνοβόλο καὶ στοργικὸ τὸ βλέμμα καὶ τὴν προσοχή του ὁ δημιουργὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους; Ζωή, φῶς, πνοὴ καὶ ἀνάσα, θάρρος καὶ πεποίθησις, πίστις, ἐθνικὰ ἰδανικά. Ἐθνικὸν Κράτος, ποὺ ἀνέστησε στὴν Ἑλλάδα μας νέο φῶς, καινούργια ζωὴ καὶ ἐλπίδα, σωστὴ νεκρανάστασι τῶν πόθων, ἰδανικῶν καὶ πεπρωμένων τῆς Φυλῆς.

Ἡ 4η Αὐγούστου, μιὰ ὥρα, μιὰ στιγμή, μιὰ μέρα ποὺ ἐπρόλαβε τὸ ξέσπασμα τῆς μπόρας, ἐδημιούργησε, ἐνοικοκύρεψε, ἐζωντάνεψε καὶ ἀνέστησε στοὺς πολῖτες τὴν πίστι, τὸ θάρρος. Τὸ δὲ κυριώτερο ἀπ' ὅλα ἡ ταχεῖα ἀναδημιουργία τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, ἡ πολεμικὴ ἀναδημιουργία ἀπὸ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος. Χωρὶς δάνεια, χωρὶς προσκύνημα καὶ ὑποδούλωσι στὸ ξένο κεφάλαιο, ὅπως εἰς τὸ παρελθόν. Χωρὶς καμμιὰ νέα φορολογικὴ ἐπιβάρυνσι τοῦ λαοῦ. Ἀπὸ ράκος καὶ καταφρόνια, τὸ Ἐθνικὸ Κράτος, μᾶς ἔκαμε Κράτος σεβαστὸ καὶ ὑπολογίσιμο σὲ φίλους καὶ ἐχθρούς. Ἡ Ἑλλὰς τῆς 4ης Αὐγούστου εἶναι κάστρο σιδηρόφρακτο, φρούριο ἀπόρθητο ἀπὸ παντοῦ καὶ οὔτε σκιάζεται, οὔτε ὑπολογίζει τὶς ἀπειλὲς τῆς ὕλης καὶ βίας. Γιατὶ ὁ Λαός της, γιατὶ ἡ Νεολαία της ἔχει φλόγα καὶ παλμό, ἔχει πίστι, πειθαρχία, ἐργατικότητα, ἔχει ἰδανικά. Ἐμπνέεται καὶ φωτίζεται ἀπὸ τὴν ψυχή του καὶ ἀπὸ τὸ ζωογόνο φῶς τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἐμπνευσμένο καὶ μυσταγωγημένο ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο καὶ νεώτερο προγονικὸ φῶς. Ἔχει τὴν Νεολαία του, τὴν ἐλπίδα τοῦ παρόντος καὶ μέλλοντος, ποὺ μέσα σ' αὐτὸ τὸ ὅλο ἑνιαῖο μοναδικὸ Σύνολο ἡ Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Νεολαία εἶναι ἡ ἀσπίδα, ὁ γρανίτης, τὸ ἀπόρθητο καὶ ἀκαταμάχητο φρούριο, ποὺ διαπαιδαγωγεῖται μὲ ἐθνικὰ ἰδανικά, δηλαδὴ μὲ τὴν ἔξαρσι τῆς ψυχῆς ὑπεράνω τῆς ὕλης καὶ δὲν μπορεῖ νὰ καταλυθῇ, οὔτε νὰ γίνῃ βορὰ ξένων ἐπιδρομέων. Γιατὶ τὴν λευτεριά μας ποὺ τὴν ἀποκτήσαμε μὲ αἷμα, ξέρουμε νὰ τὴν ὑπερασπίσουμε καὶ ξέρουμε νὰ πεθάνουμε γι' αὐτήν, ποὺ εἶναι τὸ ἀνώτερο ἰδανικό μας, ἐὰν ποτὲ ἀπειληθῇ.

Ἐθνικὴ Νεολαία,

Στὸ ξέσπασμα, στὶς μπόρες καὶ στοὺς καταιγισμοὺς τῶν αἰώνων ἡ Φυλή μας ἐμεγαλούργησε, ἐδοξάσθη, ἔφεξε καὶ ἐκοσμοκράτησε. Τὴν συνέτριψε καὶ τὴν ὑπεδούλωσε, ὄχι τὸ κῦμα καὶ ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἐπιδρομέων, ἀλλὰ ὁ διχασμός, ποὺ εἶναι ὁ ἀτομισμός, ἡ ὕλη, ποὺ ἐπέφερε τὴν ἀκολασία, τὸν ἐκφυλισμό, τὴν μοιραία ξενικὴ ὑποδούλωσι σὲ λαοὺς κατωτέρους ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς. Καὶ ὅμως, ὅπως βροντοφωνεῖ ἡ ἱστορία, ἡ ὑποδουλωθεῖσα εἰς τοὺς Ρωμαίους Ἑλλάδα ἀφωμοίωσε καὶ ὑπέταξε μὲ τὸ πνεῦμα τὸν κατακτητή της καὶ ἡ Ἑλλὰς ἂν καὶ δούλη καὶ ἁλυσοδεμένη «εἷλε τὸν νικητὴν» διὰ τοῦ πνεύματός της. «Ἐθνικὰ ἰδανικά, ἔξαρσις τῆς ψυχῆς ὑπεράνω τῆς ὕλης». Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀναμφισβήτητο ἱστορικὸ ἀξίωμα τῆς Φυλῆς μας καὶ μὲ τὶς ἀρχὲς αὐτὲς θέλει ὁ Ἀρχηγός μας νὰ διαπαιδαγωγῆται ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία. Τὴν ἰδέα τοῦ Συνόλου, τῆς Πατρίδος κάμε την ἰδανικό, ποίησι, ἔμπνευσι, φαντασία, μοναδικὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς σου. Τάξε τὸ ἀτομικό σου συμφέρον ὑπὲρ τοῦ Συνόλου, ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους. Ἐργάζου, ἀνδρίζου, πειθάρχει, πίστευε. Μὲ αὐτὰ θὰ νικήσῃς τὸν ἀγῶνα σου καὶ ὡς ἄτομο καὶ ὡς Ἔθνος καὶ ὡς Φυλή.

Α. Λουκ.

Οἱ Νέοι μας στὸ τεῦχος αὐτὸ θὰ παρακολουθήσουν, σὰν σὲ κινηματογραφικὴ ταινία, ὅλην τὴν μέριμναν, ὅλην τὴν στοργήν, ὅλην τὴν πολυποίκιλον εὐεργετικὴν δρᾶσιν τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, διὰ τὴν νεότητα, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνδομητρίου ἀκόμη ζωῆς, ἀπὸ τῆς βρεφικῆς καὶ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας καὶ φθάνουσαν μέχρι τῆς μεταβάσεώς της εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν.

Καὶ ἡ πρόνοια καὶ ἡ στοργή του αὕτη στρέφεται ἐξ ἴσου πρὸς τὸν νέον τοῦ ἀγροῦ, πρὸς ἐκεῖνον τῆς πόλεως, πρὸς ὅλας τὰς τάξεις τὰς κοινωνικὰς καὶ πρὸς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. Καὶ τὸ κύριον γνώρισμα τῆς μεγάλης αὐτῆς γραμμῆς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου εἶναι ἡ ἐπαναφορὰ τῆς νέας Ἑλληνικῆς γενεᾶς εἰς τὸν δρόμον τῶν πεπρωμένων καὶ τῶν ἰδανικῶν τοῦ Ἔθνους, εἶναι ἡ ἀνυψωτική της προσπάθεια, τῆς ὁποίας δρέπει ἤδη τοὺς πρώτους καρπούς. Ἕνα βλέμμα στὰς ἑπομένας σελίδας, ποὺ συντομώτατα συγκεντρώνουν τὶς κυριώτερες γραμμὲς τοῦ Μεγάλου Προγράμματος γιὰ τὴν Νεότητα τῆς χώρας, τὴν στοργὴ καὶ ἀγάπην τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Κράτους, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συγκινήσῃ ἀλλὰ καὶ θὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς Νέους μας, οἱ ὁποῖοι νοιώθουν βαθύτατα πλέον καὶ τὰς ἰδικάς των ὑποχρεώσεις ὡς φορεῖς συνειδητοὶ τῆς μεγάλης ἀποστολῆς διὰ τὴν ὁποίαν τοὺς προορίζει.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ
ΚΑΙ Η 4Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η φροντὶς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου γιὰ τὸ παιδὶ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς ἐνδομητρίου ἀκόμη ζωῆς του.

Ἡ γυναῖκα, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ γίνῃ ὕστερα ἀπὸ ὀλίγους μῆνας μητέρα, δὲν ἐγκαταλείπεται εἰς τὴν τύχην της, ἐὰν δὲν ἔχῃ τὰ οἰκονομικὰ μέσα νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπιστημονικὴν παρακολούθησιν. Εἰς τὴν διάθεσίν της ὑπάρχουν οἱ «Συμβουλευτικοὶ Σταθμοὶ Ἐπιτόκων». Εἰς αὐτοὺς προσέρχονται αἱ ἐπίτοκοι γυναῖκες μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα καὶ ἐξετάζονται ἀπὸ τὸν μαιευτῆρα. Ὁ ἰατρὸς κανονίζει τὴν θέσιν τοῦ ἐμβρύου καί, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, προβαίνει εἰς τὴν θεραπείαν ὑπαρχουσῶν τυχὸν νόσων· ἀκόμη συμβουλεύει τὰς ἐπιτόκους διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον διαδρομὴν τοῦ τοκετοῦ των. Ὁ Σταθμός, τέλος, φροντίζει διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μαιευτικῆς κλίνης, διὰ νὰ τύχῃ ἡ ἐπίτοκος ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν μέσων κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν τοῦ τοκετοῦ.

Ὁ ἴδιος Σταθμός, διὰ τῆς μαίας ἀδελφῆς ἐπισκεπτρίας, ἡ ὁποία μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐπιτόκου, παρακολουθεῖ ὄχι μόνον αὐτήν, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειάν της. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν εἶναι δυνατὸν νὰ λαμβάνωνται μέτρα βελτιώσεως τῶν ὅρων τῆς ζωῆς τῆς οἰκογενείας, διὰ νὰ μὴ γίνεται λύπη ἡ μεγάλη χαρὰ τῆς γεννήσεως ἑνὸς νέου ἀνθρώπου.

Οἱ «Συμβουλευτικοὶ Σταθμοὶ ἐπιτόκων», τῶν ὁποίων ἡ μεγάλη χρησιμότης ἐξετιμήθη ὅσον πρέπει ἀπὸ τὴν κοινωνίαν καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰς ἀπορωτέρας τάξεις, λειτουργοῦν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὰς ἐπαρχίας, συνεχῶς δὲ μελετᾶται καὶ πραγματοποιεῖται ἡ ἐπέκτασις τῆς πολυτίμου δράσεώς των.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Τὸ βρέφος παρακολουθεῖται ἐπιστημονικῶς ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς γεννήσεώς του, διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ κανονικῶς καὶ ν' ἀποκτήσῃ τὴν σταθερὰν ἐκείνην βάσιν τῆς ὑγείας, ἡ ὁποία θὰ τοῦ δημιουργήσῃ ἰσχυρὸν ὀργανισμὸν καὶ δύναμιν διὰ νὰ παλαίσῃ εἰς ὅλας τὰς δυσκόλους στιγμὰς τῆς ζωῆς του.

Τὴν ἀποστολὴν ἀκριβῶς αὐτὴν ἔχουν οἱ «Συμβουλευτικοὶ Σταθμοί». Εἰς αὐτοὺς ὁδηγοῦν, κάθε ἑβδομάδα, αἱ μητέρες τὰ βρέφη, ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τοῦ 36ου μηνὸς τῆς ἡλικίας των. Ὁ ἰατρὸς τοῦ Σταθμοῦ ζυγίζει καὶ μετρᾷ τὰ βρέφη, διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν ἀναπτύσσωνται κανονικῶς. Ἐπίσης ἐξετάζει τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας των καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, κανονίζει ἐπιστημονικῶς τὸν τρόπον τῆς διατροφῆς καὶ τῆς περιποιήσεως τῶν βρεφῶν καὶ συμβουλεύει καὶ διδάσκει τὴν μητέρα διὰ τὰ καθήκοντά της.

Ἡ ἐπίσκεψις τῆς μητρὸς ἀνταποδίδεται εἰς τὴν οἰκίαν της ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν ἐπισκέπτριαν τοῦ Σταθμοῦ. Αὐτὴ ἐλέγχει καὶ παρακολουθεῖ ἐὰν ἐφαρμόζωνται ἀπὸ τὴν μητέρα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὥρισεν ὁ ἰατρός· ἀκόμη ἐξακριβώνει τὰς ἀνάγκας τὰς ὁποίας ἔχει τὸ βρέφος καὶ ἡ οἰκογένειά του, ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ εἶναι πολὺ πτωχή. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν οἱ Βρεφικοὶ Σταθμοὶ ἐπεκτείνουν τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἠθικὴν δρᾶσιν των. Καὶ δίδουν σπάργανα, γάλα ἢ καὶ ἄλλα εἴδη, διὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν αἱ στοιχειώδεις ἀνάγκαι ὄχι μόνον τοῦ βρέφους, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκογενείας.

Ὅπως ἀνεφέραμεν, οἱ Σταθμοὶ παρακολουθοῦν τὸ βρέφος ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του μέχρι τοῦ 36ου μη-

νὸς τῆς ἡλικίας του, μέχρι δηλαδὴ καὶ τοῦ τρίτου ἔτους. Ἐὰν ὅμως τὸ βρέφος συμπληρώσῃ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ εἶναι ἀπολύτως ὑγιές, ὁ Βρεφικὸς Σταθμὸς παύει νὰ ἀσχολῆται μὲ αὐτό, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει λόγος. Καὶ κατευθύνει τὰς προσπαθείας του ἐκεῖ, ὅπου ὑπάρχει μεγαλειτέρα ἀνάγκη.

Η ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ. ΤΟ ΝΗΠΙΟΝ

Ἀπὸ τὴν νηπιακὴν ἡλικίαν ἀρχίζει, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φροντίδα διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν γενικῶς τοῦ παιδιοῦ, ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἠθικήν του κατάρτισιν, τὴν ψυχικήν του διάπλασιν. Διότι τὰ πτωχὰ παιδάκια, ποὺ ἐγκαταλείπονται μόνα τους εἰς τὸ σκονισμένο πεζοδρόμιο ἀπὸ τὴν μητέρα, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐργασθῇ, νὰ μοχθήσῃ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ καθημερινὸ ψωμί, τὰ παιδάκια αὐτὰ μεγαλώνουν εἰς τὴν τύχην, φθείρουν τὴν ὑγείαν των, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχήν των. Τὴν ψυχήν, ποὺ εἶναι ἐξ ἴσου πολύτιμος μὲ τὴν ὑγείαν τοῦ σώματος διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Δι᾿ αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἡ προσπάθεια τοῦ ὠργανωμένου Κράτους πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν εἶναι τεραστία ὅσον καὶ εὐεργετική.

ΤΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Ἔχουν ἱδρυθῆ καὶ ἱδρύονται συνεχῶς Νηπιαγωγεῖα ἢ Παιδικοὶ Κῆποι. Εἶναι τὰ κέντρα, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ἐργαζόμεναι κυρίως μητέρες ὁδηγοῦν τὰ τέκνα των, ἡλικίας 3—6 ἐτῶν καὶ τὰ παραδίδουν εἰς τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Κοινωνίας, διὰ νὰ μεταβοῦν ἥσυχοι εἰς τὰς ἐργασίας των.

Τὰ νήπια ἀπασχολοῦνται ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν μὲ διάφορα παιγνίδια, ποὺ τὰ διασκεδάζουν, γυμνάζουν τὸ σῶμα των καὶ εἶναι κατάλληλα διὰ νὰ προετοιμάσουν τὸν ψυχικόν των κόσμον, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς δημιουργίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας τὰ παιδάκια λαμβάνουν τρία γεύματα: Πρωϊνόν, μεσημβρινὸν καὶ δειλινόν. Τὸ βράδυ ἐπιστρέφουν εἰς τὰ σπίτια των.

Ὁ ἰατρὸς τοῦ Νηπιαγωγείου παρακολουθεῖ τακτικὰ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν παιδιῶν καὶ ἐνεργεῖ ἐμβολιασμὸν αὐτῶν, ἀντιτυφικὸν καὶ ἀντιδιφθεριτικόν.

Τὰ Νηπιαγωγεῖα λειτουργοῦν εἰς ὅλας τὰς περιφερείας τοῦ Κράτους, ἰδιαιτέρως δὲ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἡ δρᾶσις των εἰς τὴν βόρειον Ἑλλάδα.

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Ἐκ παραλλήλου ἐργάζονται πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν καὶ οἱ «Ἐθνικοὶ Παιδικοὶ Σταθμοί», οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν πραγματικὸν τίτλον τιμῆς διὰ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν πολιτισμόν μας. Οἱ Παιδικοὶ Σταθμοὶ προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν ὅλων ὅσοι ἀντελήφθησαν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν σπουδαίαν δρᾶσιν των καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ τὴν λειτουργίαν των.

Ὁ θεσμὸς τῶν Παιδικῶν Σταθμῶν δὲν εἶναι νέος. Ἤρχισε νὰ γίνεται πραγματικότης ἀπὸ τοῦ 1926, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 1936, ἐντὸς δέκα δηλ. ἐτῶν, ἱδρύθησαν καὶ ἐλειτούργησαν ἐννέα μόνον Σταθμοί. Καὶ αὐτὰ εἰς περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπῆρχον ὅλαι αἱ οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν δημιουργίαν μεγάλων εἰρηνικῶν ἔργων. Ἀλλὰ ἦλθεν ἡ 4η Αὐγούστου τοῦ 1936. Καὶ ἔκτοτε, ἐντὸς **τριῶν μόνον ἐτῶν, δημιουργοῦνται πεντήκοντα τρεῖς Παιδικοὶ Σταθμοί,** ἔναντι τῶν ἐννέα ποὺ εἶχαν ἱδρυθῆ κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν ὁλόκληρον δεκαετίαν. Πενῆντα τρεῖς Παιδικοὶ Σταθμοί, οἱ ὁποῖοι στοιχίζουν ἰσάριθμα περίπου ἑκατομμύρια, ἐξοικονομηθέντα μὲ φειδὼ ἀπὸ τὰς κολοσσιαίας δαπάνας ἑνὸς Κράτους ποὺ θέλει νὰ ἀνοικοδομήσῃ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ κακοῦ παρελθόντος, νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἐθνικήν του ἄμυναν καὶ νὰ σεβασθῇ τὴν ἐθνικήν του τιμήν.

Οἱ Παιδικοὶ Σταθμοὶ ἐγκαθίστανται εἰς ἰδιαίτερα κτίρια, ἕκαστον τῶν ὁποίων στοιχίζει 750.000—1.000.000 δραχμῶν. Ἤδη ἔχουν ἀποπερατωθῆ τὰ κτίρια 25 περίπου νέων Σταθμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ λειτουργήσουν ἐντὸς τοῦ 1939. Καὶ εἶναι ὑπὸ κατασκευὴν ἢ μελέτην ἄλλοι 35 πε-

Τὰ παιδιὰ παίζουν ξένοιαστα στὸ ὕπαιθρο.

ρίπου Σταθμοί, μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν θὰ φθάσῃ τοὺς ἑβδομήκοντα.

Σκοπὸς τῶν Ἐθνικῶν Παιδικῶν Σταθμῶν εἶναι ἡ περίθαλψις τῶν νηπίων τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν καὶ κατὰ προτίμησιν τῶν χηρῶν. Ὁ Σταθμὸς λειτουργεῖ καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν νηπιαγωγῶν, δέχεται τὰ παιδάκια τὸ πρωὶ καὶ τὰ ἐπιστρέφει τὸ βράδυ εἰς τὰς μητέρας των.

Τὸ νήπιον λούζεται εἰς τὸν Σταθμὸν κατὰ τὴν εἴσοδόν του, φορεῖ καθαρὰ ροῦχα καὶ ἐλαφρὰ ὑποδήματα (σανδάλια). Τρώγει τρεῖς φορὰς τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἀσχολεῖται, ὅπως καὶ εἰς τὰ Νηπιαγωγεῖα, μὲ διάφορα εὐχάριστα παιγνίδια, μὲ ᾄσματα καὶ γενικῶς μὲ ὅ,τι εἶναι ἐπαγωγὸν διὰ τὴν ἡλικίαν του. Τὸ βράδυ, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ μητέρα του διὰ νὰ τὸ πάρῃ, τὸ παιδάκι θὰ φορέσῃ τὰ ἰδικά του ρουχαλάκια καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπίτι του χορτᾶτο, εὔθυμο καὶ ζωηρό, πρόθυμο νὰ διηγηθῇ μὲ τὸν τρόπον του κάτι ποὺ τοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι ἀπ' τὴν εὐτυχισμένη ἡμέρα ποὺ ἐπέρασεν εἰς τὸν Σταθμόν.

Ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν νηπίων ἀπὸ τὸν ἰατρὸν εἶναι τακτική. Καὶ τακτικὴ εἶναι κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας ἡ παροχὴ εἰς αὐτὰ μουρουνελαίου.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ζωῆς τῶν Σταθμῶν ἔχει ὡς ἑξῆς: 8—9 π. μ. Καθαριότης τῶν προσερχομένων. 9 π. μ. Προσευχὴ καὶ πρωϊνὸν ρόφημα. 10—12 π. μ. Παιδιαὶ καὶ ἀσκήσεις. 12—1 μ. μ. Πρόγευμα. 1—3 μ. μ. ἀνάπαυσις. 4 μ. μ. Δειλινόν. 4½ μ. μ. Εὐχαριστήριος προσευχή

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

Ὁ λεπτὸς παιδικὸς ὀργανισμός, ἀπὸ τοῦ 7ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἀρχίζει νὰ ἐπιβαρύνεται καὶ μὲ τὴν σωματικὴν ἐνέργειαν. Τὸ παιδάκι πηγαίνει εἰς τὸ Σχολεῖον. Πιθανὸν νὰ εἶναι ἡ οἰκογένειά του πτωχή. Εἶναι ἀκόμη δυνατὸν νὰ ἔχῃ μίαν μητέρα ὡς μοναδικὸν καὶ ἀδύνατον προστάτην. Μπορεῖ νὰ μὴ τρέφεται καλῶς. Νὰ ζῇ ὑπὸ ὅρους ἀνθυγιεινούς. Νὰ εἶναι καχεκτικό. Καὶ νὰ κουράζεται ἀπὸ τὰ μαθήματα.

Τὸ παιδάκι αὐτὸ ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐξοχῆς. Πρέπει νὰ ἀναπνεύσῃ ἐπὶ ἕνα διάστημα τοὐλάχιστον ἀέρα καθαρόν. Νὰ τραφῇ καλῶς. Νὰ ζωογονηθῇ ἀπὸ τὸν εὐεργετικὸν ἥλιο. Νὰ ξεχάσῃ, ἔστω καὶ γιὰ λίγο, τὴν στενοχώρια τοῦ οἰκογενειακοῦ του περιβάλλοντος. Νὰ παίξῃ, νὰ τρέξῃ, νὰ γελάσῃ, νὰ δυναμώσῃ γιὰ τὸν μελλοντικὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι πιθανὸν ἡ οἰκογένειά του νὰ τοῦ δώσῃ ἐλάχιστα ὅπλα.

ΑΙ ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΞΟΧΑΙ

Εἰς αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς ἀποβλέπουν αἱ «Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ» τοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Νέου Κράτους Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος. Καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν μποροῦμε νὰ διαπιστώσωμεν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔκαμε καὶ ἐπιφανὴς ξένος, ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως τὴν Χώραν μας, ὅτι αἱ Παιδικαί μας Ἐξοχαὶ ἀποτελοῦν πρότυπον ποὺ δὲν ἔχει νὰ ζηλεύσῃ τίποτε ἀπὸ τὰς Παιδικὰς Ἐξοχὰς τῶν μεγάλων καὶ πλουσίων Κρατῶν.

Ἡ ἱστορία τῶν Παιδικῶν Ἐξοχῶν εἶναι μικρὰ καὶ κυρίως ὀφείλει τὴν λαμπρὰν ἐξέλιξίν της εἰς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου. Καὶ εὑρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὰς ἀρχὰς μιᾶς ἐξόχου δημιουργίας.

Αἱ Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ τῆς Βούλας, αἱ ὁποῖαι φιλοξενοῦν κάθε καλοκαῖρι πέντε χιλιάδας περίπου παιδιά, ἀποτελοῦν ἕνα τεράστιον συγκρότημα μαγειρείων, ἑστιατορίων καὶ περιπτέρων, μὲ πλῆρες δίκτυον ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως. Τὸ πρότυπον αὐτὸ Κέντρον Παιδικῶν Ἐξοχῶν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας ὡς μαθητικὸν ἀναρρωτήριον.

Ἡ θάλασσα ὅμως δὲν ὠφελεῖ ὅλους τοὺς ὀργανισμούς. Εἶναι παιδάκια, ἐκεῖνα πρὸ πάντων ποὺ ὑπέφεραν ἀπὸ ὡρισμένας ἀσθενείας, ποὺ ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τὸν ἀέρα τοῦ βουνοῦ. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἐδημιουργήθησαν ἐσχάτως αἱ ὀρειναὶ Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ τῆς Πεντέλης, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῶν ἐξοχῶν τῆς Βούλας.

Ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἡ Θεσσαλονίκη, αἱ Πάτραι,

Ἐπαρχιακὸς Σταθμὸς ζυγίσματος βρεφῶν.

ἡ Κέρκυρα, τὸ Ἡράκλειον, τὸ Ρέθυμνον καὶ ἄλλαι ἐπαρχιακαὶ πόλεις ὠργάνωσαν μὲ ἐπιτυχίαν Παιδικὰς Ἐξοχάς, ἡ χρησιμότης τῶν ὁποίων διὰ τὰς μεγάλας βιομηχανικὰς πόλεις ἰδίως ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν Κοινωνίαν.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα θὰ παραθερίσουν εἰς τὰς Ἐξοχάς, γίνεται μὲ μεγάλην προσοχήν, μεταξὺ δεκάδων χιλιάδων αἰτήσεων ποὺ ὑποβάλλονται. Καί, ὅπως εἶναι εὐνόητον, προτιμῶνται τὰ παιδιὰ ποὺ εἶναι περισσότερον πτωχὰ καὶ ἔχουν μεγαλειτέραν ἀνάγκην, διὰ λόγους ὑγείας, νὰ ζήσουν εἰς τὴν ἐξοχήν.

Πρὸ τῆς ἀποστολῆς των τὰ παιδιὰ ἐξετάζονται λεπτομερῶς ἀπὸ ἰατρόν, διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ὁ συγχρωτισμὸς εἰς τὴν κατασκήνωσιν ἀσθενῶν καὶ ὑγιῶν.

Διακόσιαι παιδαγωγοὶ ἐπιβλέπουν μὲ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τὴν ζωὴν τῶν μικρῶν παραθεριστῶν, εἰς τὴν Βούλαν καὶ τὴν Πεντέλην. Τὰ παιδιὰ κινοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται μὲ ἀκρίβειαν. Ἡ καθαριότης, ἡ προσευχή, τὸ φαγητόν, τὰ παιγνίδια, ἡ μικρὰ ἀπαραίτητος διδασκαλία, τὸ μπάνιο εἰς τὴν θάλασσαν (εἰς τὴν Βούλαν), ὅλα αὐτὰ ἐναλλάσσονται κατὰ τρόπον διασκεδαστικὸν καὶ δίδουν τὴν ὑγείαν εἰς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. Τὴν εὐτυχίαν.

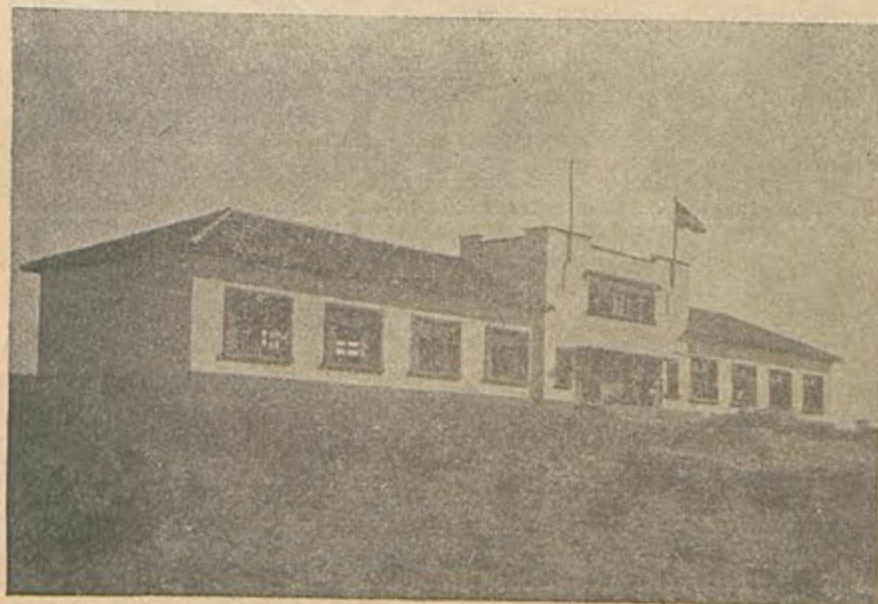
Ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς βοηθοῦ νοσοκομου τα παιδακια ἀπολαμβάνουν τὴ θάλασσα καὶ τὸν ἀέρα.

Χάρις εἰς τὴν κολοσσιαιαν προσπάθειαν τοῦ Νέου Κράτους διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Λαοῦ, αἱ Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ τελειοποιοῦνται καὶ ἐπεκτείνονται συνεχῶς. Εἶναι ἴσως ὁ θεσμός, ὁ ὁποῖος περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον θὰ δημιουργήσῃ ὑγιεῖς τοὺς αὐριανοὺς πολίτας καὶ θὰ ὀλιγοστεύσῃ τὴν δυστυχῆ πελατεῖαν τῶν Νοσοκομείων.

Εἶναι ὁ θεσμός, τὸν ὁποῖον, μολονότι ἐπιτακτική τὸν καλοῦσε ἀνάγκη, δὲν εἶχε προχωρήσει οὔτε ἕνα βῆμα πρὸ τῆς Αὐγουστιανῆς Μεταβολῆς. Ὅταν γενεὲς ὁλόκληρες κατετρύχοντο ἀπὸ τὴν στέρησιν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἡλίου, ποὺ ἐδώρησεν ὁ Θεὸς γιὰ ὅλα τὰ πλάσματά του.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω δίδομεν μίαν ἁπλῆν σκιαγραφιαν της συντελουμένης κολοσσιαιας κινησεως, της αφορωσης τας πρωτας πηγας ἐξ ὧν προερχεται ἡ Νεότης και διὰ τὰς οποιας τὸ Κρατος της 4ης Αὐγουστου δὲν φειδεται ουδενός, ουτε ὑλικοῦ οὔτε αλλου μέσου, ἵνα ἐξασφαλισῃ απὸ των πρωτων ἀκομη βηματων της τὴν ψυχικην καὶ σωματικην υγειαν εις την Ἐλπίδα του Ἔθνους — τὴν νεαν γενεαν — αξιαν νὰ αντικρυσῃ τὰς νεας υποχρεωσεις, εθνικας καὶ κοινωνικας, ὡς χαρασσει ταύτας ὁ Ἀρχηγὸς δια την Νέαν Ἑλλάδα.

Αὐταὶ καὶ πλεῖσται ἄλλαι φροντίδες ἀκόμη, ποὺ ὁ στενὸς χωρος τοῦ ανωτερω ἄρθρου δὲν δυναται λεπτομερως να περιλάβῃ, καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Νέου Κράτους διὰ τὴν προσχολικὴν ἡλικίαν τοῦ παιδιοῦ.

Τὸ νέον κτίριον τῶν Παιδικῶν Ἐξοχῶν Χανίων «Ἅγιοι Ἀπόστολοι».

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

✻ ΝΕΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. — ΝΕΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ - ΝΕΟΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΜΟΡΦΩΣΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ - ΝΕΑΙ ΤΑΣΕΙΣ. ✻

Εἰς τὴν ὅλην δημιουργικὴν προσπάθειαν ποὺ ἐσημείωσε τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἐντελῶς ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἔχει ἡ μέριμνα ποὺ ἐπέδειξε διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τοῦτο δὲ διότι κατενόησε τὸν τεράστιον προορισμὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἔδωσε εἰς αὐτὴν τὴν ἁρμόζουσαν θέσιν.

Σκοπὸς τῆς Πολιτείας δὲν εἶναι μόνον νὰ ἀντεπεξέλθη εἰς τὰς παρούσας ἀνάγκας καὶ νὰ ἐξασφαλίση ὅσον τὸ δυνατὸν εὐνοϊκωτέρους ὅρους ζωῆς διὰ τοὺς πολίτας, ἀλλὰ ἱερώτερος καὶ βαθύτερος προορισμός της εἶναι νὰ ἐπιδιώξῃ ἕνα αὔριον καλλίτερον ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς φυλῆς. Αὐτὸ δὲ μόνον μὲ τὴν ἐπιμελημένην ἐκπαίδευσιν τῶν νέων μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ.

Προχθὲς ἀκόμα ὁμιλῶν πρὸς τὴν Νεολαίαν τῶν Καλαμῶν ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης εἶπε: «...Ὅσο μεγάλα ἔργα καὶ ἂν κάμωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅσο καὶ ἂν τὴν σηκώσωμεν ὑψηλά, δὲν θὰ ἔχωμεν κάμει τίποτα ἂν ἡ νέα γενεὰ ποὺ ἔρχεται πίσω ἀπὸ ἡμᾶς, σεῖς δηλαδή, δὲν εἶσθε ἕτοιμοι νὰ παραλάβετε εἰς τὰ χέρια σας τὸ ἔργον τὸ ἰδικόν μας καὶ νὰ τὸ τελειοποιήσετε....».

Ἂν ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ συγκρίνωμεν τὴν τότε κατάστασιν πρὸς τὴν σημερινὴν θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν περισσότερον νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ συντελεσθὲν ἔργον καὶ τὴν διαφοράν.

Οἱ λόγοι ἦσαν πάντοτε πρόχειροι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἦσαν μία ἐθνικὴ ἀσθένεια· τὰ ἔργα ὅμως ἦσαν τόσον πτωχὰ ἢ μᾶλλον τόσον ἀντίθετα πρὸς τοὺς λόγους, ὥστε εἰς τὸ τέλος κατήντησε νὰ μὴ δίδη κανεὶς περισσοτέραν σημασίαν εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῶν ἑκάστοτε κομματικῶν Κυβερνήσεων ἀπὸ ὅσην ἔπρεπε νὰ δώση εἰς ὑποσχέσεις μεγάλας, αἱ ὁποῖαι ὁπωσδήποτε δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ νὰ ἐκπληρωθοῦν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἰδίως ἀνελάμβανον πολιτικοὶ ποὺ εἶχαν μὲν ἀρκετὴν δύναμιν ὥστε νὰ ζητήσουν ἕνα Ὑπουργεῖον, δὲν εἶχαν ὅμως τόσην, ὥστε νὰ ἐκλέξουν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελαν νὰ τοποθετηθοῦν. Ἀγνοοῦντες λοιπὸν τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ ζητήματα τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἠρκοῦντο νὰ ἀντιγράφουν πρόχειρα καὶ στερεότυπα μεγάλας χρεωκοπημένας φράσεις, γενικοῦ περιεχομένου, χωρὶς καμμίαν δυνατότητα ἐφαρμογῆς. Συστήματα καὶ νόμοι ἀντεγράφοντο ἀπὸ ξένας Χώρας καὶ ὅταν ἀπεδεικνύοντο ἀνεφάρμοστοι, εἰσήγοντο νέοι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Νεολαία ἐφθείρετο μέσα εἰς τοὺς διαρκεῖς αὐτοὺς ἀκάρπους πειραματισμούς.

Τί ἔκαμεν ἡ 4η Αὐγούστου ἀπέναντι τῆς καταστάσεως αὐτῆς;

Πρῶτον κατενόησε βαθειὰ τὴν πραγματικότητα, τὰς ἀνάγκας της, ἔκαμε μίαν διάγνωσιν σαφῆ τῆς ἀσθενείας καὶ κατόπιν καθώρισε μὲ σταθερότητα ποίαν πορείαν ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήση διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ριζικὴν θεραπείαν.

Μερικὰ λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ δίδουν τὴν πλέον ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ καὶ διαγράφουν τὸ εὐρὺ πλαίσιον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐτοποθετήθη καὶ ἐκινήθη ἡ ἐκπαίδευσις ἔκτοτε.

«Ζητοῦμεν νὰ κάμωμεν μιὰ νεολαία γερὴ στὰ σώματα, γερὴ στὴν ψυχή, εὔθυμη, ἐνθουσιώδη καὶ πρὸ πάντων ἕνα σύνολο».

Ἐὰν ἐνθυμῆσθε καλὰ τὴν προαυγουστιανὴν ἐποχήν, τότε θὰ μπορέσετε μόνον νὰ ἐκτιμήσετε μὲ πόσην ἀκρίβειαν ἐτέθη τὸ ζήτημα καὶ καθωρίσθη ὁ σκοπός, εἰς δύο γραμμάς, χωρὶς πομπώδεις ἐκφράσεις, χωρὶς ἀπρεπεῖς ρητορισμούς.

Οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος πράγματι δὲν εἶχον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κρατικὴν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν, δὲν εἶχον καμμίαν πίστιν, ἡ ὁποία νὰ τοὺς ἐμψυχώνη καὶ ἔτσι ἐφθείροντο σωματικῶς καὶ ὑλικῶς, βυθισμένοι εἰς ἀπαισιοδοξίαν χαρακτηριστικήν. Ἐπάνω ἀπ' ὅλα ἐβασίλευε τὸ ἀτομικὸν συμφέρον καὶ ὡς ἀνωτέρα ἐπιδίωξις ἐλογίζετο ἡ ἐξυπηρέτησις αὐτοῦ.

Πλήρης κατάπτωσις ἠθική!

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν νέαν Ἑλλάδα ἀπὸ Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν τονίζεται τόσον κατηγορηματικὰ ἡ σημασία τοῦ ψυχικοῦ παράγοντος ὡς βασικοῦ διὰ κάθε δημιουργίαν καὶ πρόοδον.

Πότε ὁμιλῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐνώπιον τῶν φοιτητῶν, πότε εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχιακὰς πόλεις ἐνώπιον τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν, μὲ τὴν ἴδια πάντοτε ἁπλότητα καὶ περιεκτικότητα, παρακινεῖ, προσπαθεῖ νὰ μεταδώση τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην του καὶ συγχρόνως ἐκθέτει τὸ ἐκπαιδευτικόν του πρόγραμμα. Ἔτσι ἂν θέλωμεν αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ σκιαγραφήσωμεν εἰς γενικὰς γραμμὰς τὸ προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ παραθέσωμεν ἀποσπάσματα τῶν λόγων τούτων τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Νὰ π. χ. τί λέγει πρὸς τοὺς φοιτητάς:

«Δὲν ἠξεύρω ποῦ θὰ φέρῃ ἡ μοῖρα τὸν καθένα ἀπὸ σᾶς. Ἄλλον θὰ φέρη χαμηλά, ἄλλον ὑψηλὰ καὶ πολλὲς φορὲς ἀδίκως καὶ ἀδικαιολογήτως. **Ἀλλὰ ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ἔγκειται εἰς τὸ νὰ εἶναι ἄνθρωπος σωστὸς ὁπουδήποτε καὶ ἂν τὸν ἔχῃ τάξει ἡ μοῖρα του».**

Καὶ παρα κάτω:

«Ἡ γυναῖκα εἶναι ὁ πραγματικὸς ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ἡ γυναῖκα θὰ διαφυλάξῃ τὴν παράδοσιν. Ἡ γυναῖκα, πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις μας καὶ εἰς τὰς ἰδέας ποὺ ἐκληρονομήσαμεν, μὲ ὁπλισμὸν τὴν μόρφωσίν της, θὰ ἐναρμονίσῃ καὶ θὰ τοποθετήσῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ θέσιν μὲ μεθοδικὴν παρακολούθησιν τὰ ἰδανικὰ ποὺ θὰ τῆς παράσχωμεν γιὰ τὰ παιδιά μας. Ἀπὸ σᾶς τὰς γυναῖκας ἐξαρτᾶται τί παιδιὰ θὰ ἔχῃ εἰς τὸ μέλλον ἡ Ἑλλάς. Αὐτὸ μὴν τὸ λησμονῆτε ποτέ».

Εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιόδους σαφέστατα ἐκφράζονται τὰ ἰδανικὰ ποὺ πρόκειται νὰ ἐπιδιώξῃ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Νὰ διαπλάσῃ δηλ. ἀπὸ τὰ νέα ἀγόρια ἄνδρας ἔχοντας ἀντίληψιν τῆς εὐθύνης ἀπέναντι τοῦ συνόλου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ των, εἴτε ἡγήτορες τῆς Κοινωνίας ἀναδειχθοῦν, εἴτε ταπεινοὶ ἐργάται, καὶ ἀπὸ τὰ νέα κορίτσια, μητέρας, φρουροὺς τῶν παραδόσεων, μεταλαμπαδευτὰς τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Εἰς μίαν ἄλλην περίοδον τοῦ ἰδίου λόγου του πρὸς τοὺς φοιτητὰς διαγράφει γενικώτερα τὸ καθῆκον κάθε γενεᾶς ἀπέναντι τῆς προηγουμένης. **«Πρέπει νὰ μᾶς ὑπερβῆτε, διότι ἂν δὲν μᾶς ὑπερβῆτε, τότε δὲν θὰ κά-**

μετε τὸ καθῆκον σας. "Όπως θὰ σᾶς ὑπερβοῦν καὶ σᾶς ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἔλθουν κατόπιν. Ἔτσι διαδοχικῶς ἡ Ἑλλὰς θὰ φθάση ἐκεῖ ποὺ τὴν ὀνειρεύεσθε ὅλοι».

Οἱ τρόποι μὲ τοὺς ὁποίους ἐπεδίωξεν ἡ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ της προγράμματος ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ πλῆθος νόμων καὶ ἀπὸ ἐπεξηγηματικὰς ἐγκυκλίους διὰ τῶν ὁποίων οἱ νόμοι αὐτοὶ ἀναλύονται καὶ διαφωτίζονται ὡς πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὸ πνεῦμα των.

Ἡ Μέση Ἐκπαίδευσις ἀναδιοργανώνεται ἐπὶ νέων βάσεων πλέον πρακτικῶν. Τὸ ὀκτατάξιον Γυμνάσιον χωρίζεται εἰς δύο αὐτοτελῆ τμήματα· ἀποσπῶνται δηλ. ἐξ αὐτοῦ αἱ δύο ἀνώτεραι τάξεις καὶ ἱδρύονται τὰ διτάξια Λύκεια, τὰ ὁποῖα προορίζονται μόνον διὰ τοὺς νέους ποὺ πρόκειται νὰ παρακολουθήσουν ἀνωτέρας σπουδάς. Διὰ τοῦ νόμου τούτου προκύπτουν τρία καλά: α΄) Περιορίζονται τὰ ἔτη τῆς φοιτήσεως ποὺ ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀπόκτησιν ἀπολυτηρίου Γυμνασίου ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ἕξ. β΄) Ἀπαλλάσσονται ἀπὸ φόρτον μαθημάτων ἀχρήστων τὰ παιδιὰ ποὺ πρόκειται ν' ἀσκήσουν πρακτικὰ ἐπαγγέλματα καὶ γ΄) Τὸ καὶ σπουδαιότερον, περιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστημόνων, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰ Λύκεια, διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνον εἶναι δυνατὴ ἡ εἴσοδος εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰς ἀνωτάτας σχολάς, εἶναι αὐστηρῶς περιωρισμένος.

Ἰδιαιτέραν ἐντελῶς μέριμναν κατέβαλεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἵδρυσε πρὸς τοῦτο τὰ ἀ σ τ ι κ ὰ λεγόμενα σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἀπόφοιτοι τῆς 6ης τάξεως τοῦ δημοτικοῦ θὰ εἰσάγωνται, παιδιὰ δηλ. ἡλικίας 12 ἐτῶν, διὰ τὴν ἀπαραίτητον γεωργικήν, βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν κατάρτισιν των. Τὰ ἀστικὰ δηλ. σχολεῖα θὰ εἶναι διαφόρου τύπου, ἀναλόγως μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς ὅπου λειτουργοῦν. Διὰ τὰ κορίτσια ἱδρύονται οἰκοκυρικαὶ σχολαί. Εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν οἱ ἀπόφοιτοι τῶν ἀστικῶν σχολείων, ἐξερχόμενοι εἰς τὴν κοινωνίαν, θὰ ἔχωσιν ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους στοιχειώδεις γνώσεις διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος διὰ τὸ ὁποῖον προορίζονται.

Ὡς πρὸς τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν χαρακτηριστικοὶ εἶναι μερικοὶ ἀριθμοί. Ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1938 μέχρι σήμερον, δηλαδὴ εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους, διωρίσθησαν 1031 δημοδιδάσκαλοι καὶ ἐπληρώθησαν ἔτσι ἰσάριθμα κενὰ καὶ προήχθησαν 2830 ἀμειβόμενοι διὰ τὰς ὑπηρεσίας των, κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. Ἀκόμη ἱδρύθησαν 132 θέσεις δημοτικῶν σχολείων, 43 νηπιαγωγείων καὶ ἐδόθησαν ἀρωγαὶ εἰς διάφορα σχολικὰ ταμεῖα, ἀνερχόμεναι εἰς 3.000.000, πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας. Ἠγοράσθησαν ραδιόφωνα, τὰ ὁποῖα θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ ἀπομεμακρυσμένα σχολεῖα τοῦ Κράτους, ἵνα τόσον οἱ μαθηταὶ ὅσον καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου ἀπολαμβάνωσι τὸ ἀγαθὸν τῆς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸν ὑπόλοιπον κόσμον. Ἠγοράσθησαν ἐπίσης κινηματογραφικὰ μηχανήματα καὶ 600 ταινίαι μορφωτικοῦ καὶ ψυχαγωγικοῦ περιεχομένου ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν σχολικῶν κινηματογράφων.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου ἔλαβε ἀκόμη μέτρα διὰ τὸ ζήτημα τῶν σχολικῶν κτιρίων καὶ προέβη εἰς τὴν σύστασιν ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας εἰς διαφόρους Δήμους καὶ Κοινότητας. Εἰς ταῦτα ἦλθεν ἐπίκουρον τὸ Κράτος διὰ γενναίων χρηματικῶν ἐπιχορηγήσεων.

Εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν ἐπίσης πλῆθος νόμων καὶ διαταγμάτων ρυθμίζει τὴν λειτουργίαν τῶν Πανεπιστημίων καὶ ἀνωτάτων σχολῶν καὶ κανονίζει τὴν διεξαγωγὴν τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, τὴν διοίκησιν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ, παρέχει δικαίας διευκολύνσεις ὅσον ἀφορᾷ τὰς προθεσμίας τῶν ἐξετάσεων, ἱδρύει τὰς ἕδρας ἐπικουρικῶν καθηγητῶν καὶ πληροῖ τὰς κενὰς πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας, ἵνα δυνηθῶσι τὰ ἀνώτατα ἱδρύματα νὰ ἐπιτελέσωσι τὸν ὑψηλὸν προορισμόν των.

Τὸ ἀναδημιουργικὸν ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐπεξετάθη ἰδιαιτέρως εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων. Ἡ γυμναστικὴ ὑψώθη εἰς μάθημα πρωτεῦον καὶ ἐτηρήθη μὲ ἐξαιρετικὴν προσοχὴν ἡ ἀθλητικὴ παράδοσις ποὺ εἶναι συνθήκη ἀπαραίτητος διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου. Ἐνισχύθη τὸ ἔμψυχον ὑλικὸν τῶν ἐργατῶν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ διετέθησαν σημαντικὰ ποσὰ διὰ τὴν ἵδρυσιν, τὴν συντήρησιν καὶ συμπλήρωσιν δημοσίων σχολικῶν γυμναστηρίων, διὰ τὴν τέλεσιν σχολικῶν γυμναστικῶν ἀγώνων καὶ ἐπιδείξεων, διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ διανομὴν διαφόρων ἀθλητικῶν ὀργάνων καὶ σκοπευτικῶν εἰδῶν.

Μεγάλα ποσὰ ἐπίσης ἐδαπανήθησαν καὶ πλεῖστα ὅσα μέτρα ἐθεσπίσθησαν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν διαφόρων ἀθλητικῶν σωματείων χάριν τοῦ ἐξωσχολικοῦ ἀθλητισμοῦ. Διὰ πρώτην φορὰν ὁ ἀθλητισμός μας πλαισιοῦται ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ κράτους ἀρχηγὸς τοῦ ἀθλητισμοῦ τάσσεται ὁ ἴδιος ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπόδειξις τῆς συντελουμένης ἐντατικῆς ἐργασίας εἰς τὸν τομέα τοῦτον εἶναι οἱ συντελεσθέντες ἐνώπιον τριάκοντα χιλιάδων θεατῶν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἀγῶνες καὶ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν περιχώρων.

Παραλλήλως ἡ ὑπηρεσία Σχολικῆς Ὑγιεινῆς κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς προστασίαν τῆς ὑγείας τοῦ μαθητοῦ· προέβη εἰς τοὺς ἐνδεικνυομένους ἐμβολιασμοὺς πρὸς προστασίαν ἀπὸ τῶν ἐμφανιζομένων συνήθως εἰς τὰ σχολεῖα λοιμωδῶν νοσημάτων καὶ ἐνέτεινε καὶ ἐσυστηματοποίησε τὸν ἀντιτραχωματικὸν ἀγῶνα μὲ ἀποτελέσματα πλέον ἢ ἱκανοποιητικά.

Εἰς τοὺς νόμους δὲ «περὶ ὀργανώσεως τῶν μαθητικῶν συσσιτίων» καὶ «ἀναδιοργανώσεως τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας» ἐξεδηλώθη ἀκόμη ἐναργέστερον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ στοργὴ τοῦ Κράτους πρὸς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν καὶ δικαίως εἰς τὰ νομοθετήματα αὐτὰ ἀπεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου σημασία ὄχι στενῶς ἐκπαιδευτικὴ ἀλλὰ γενικώτερον Ἐθνική. Διὰ νὰ ἐννοηθῇ καλλίτερον ἡ εὐρεῖα κοινωνικὴ σημασία, τὴν ὁποίαν προσέλαβον τὰ μαθητικὰ συσσίτια, ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος συμμετέσχον εἰς αὐτὰ ἄνω τῶν 50.000 ἀπόρων μαθητῶν. Ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῶν διδασκάλων ἐξεδηλώθη ἡ στοργικὴ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ νόμων σχετικῶν ρυθμίζεται ἡ χορήγησις τῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα μὲν τὴν χορήγησιν τούτων εἰς τοὺς πραγματικῶς πάσχοντας ἀλλὰ καὶ προστατεύοντα τὴν ὑπηρεσίαν ἔναντι τῶν φυγοπόνων.

Θὰ ἀπέμενεν ἤδη νὰ ὁμιλήσωμεν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν τῆς νεολαίας, ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον, ὡς ἐπανειλημμένως ἐξεφράσθη, σεμνύνεται ὁ Ἐθνικὸς Ἀρχηγός, διότι ἀποτελεῖ τὸ κορύφωμα τῶν ὑπὲρ τῆς νεότητος ληφθέντων μέτρων, ἐὰν εἰς ἄλλο ἄρθρον δὲν ἐξητάζετο τοῦτο λεπτομερέστερον.

Ὁ ἐθισμὸς εἰς τὸ πειθαρχεῖν, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς τοιαύτης στρατιωτικῆς ὀργανώσεως ἐπιδιώκεται καὶ ἐπιτυγχάνεται, ἀποτελεῖ τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ἂς εἴπωμεν ἔτσι, τοῦ ὅλου ἔργου· διότι ἂν τὸ ἄτομον δὲν ὑποταχθῇ εἰς τὸ σύνολον καὶ δὲν θεωρήσῃ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα κατώτερα τῶν συμφερόντων τοῦ συνόλου, οὔτε Κράτος εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ, οὔτε ἄλλος οἱοσδήποτε ὀργανισμός.

Τόση φροντὶς καταβαλλομένη ὑπὲρ τῶν νέων δὲν ἦτο δυνατὸν βεβαίως παρὰ νὰ ἔχῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ὄχι μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν καλλιέργειαν, ἀλλὰ καὶ—ἐκεῖνο ποὺ πρὸ παντὸς ἐνδιαφέρει—εἰς τὴν διάπλασιν καὶ ἠθικοποίησιν τοῦ χαρακτῆρός των. Τὸ πανταχόθεν πράγματι ἐκδηλούμενον, τόσον φανερά, ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέρον, θὰ γεννήσῃ εἰς τὴν ψυχήν των τὴν εὐ-

Τὸ νέον Γυμνάσιον Παγκρατίου.

Μαθηταὶ τῆς Σχολῆς «Ἀρχιμήδης» τοῦ Πειραιῶς.

γνωμοσύνην καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὸ Κράτος, δηλαδὴ πρὸς τὸ σύνολον, τὸ ὁποῖον τοῦτο ἀντιπροσωπεύει.

* * *

Ὅλαι αἱ ἐνέργειαι αὐταὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως σχετικὰ μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν, ποὺ ἀποτελοῦν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν εἰς τὰ ἐπὶ μέρους ζητήματα, δὲν ὁλοκληρώνουν βεβαίως τὸ ἔργον της. Πολλὰ πρόκειται ἀκόμη νὰ γίνουν, εὑρισκόμενα πρὸς τὸ παρὸν ἐν σχεδίῳ, οὐδὲ ἦτο δυνατὸν ἐντὸς τόσον μικροῦ χρόνου νὰ συντελεσθῇ ἔργον κολοσσιαῖον. Διότι ἀνόρθωσις εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν δὲν σημαίνει ἁπλῶς διάθεσιν ὡρισμένων πιστώσεων, ἀλλὰ ἀνακαίνισιν τῶν συνειδήσεων καὶ συντονισμὸν τῶν πολυαρίθμων ἐργατῶν αὐτῆς πρὸς τὸ νέον Ἐθνικὸν πνεῦμα ποὺ τὴν διέπει καὶ τὴν καθοδηγεῖ.

Ἓν πρᾶγμα ὅμως ἀπολύτως διαπιστοῦται: ὅτι τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἔδωσεν εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν τὴν πρέπουσαν κατεύθυνσιν καὶ ἐπανέφερεν αὐτὴν εἰς τὸν μεγάλον προορισμόν της, δηλ. εἰς τὸ νὰ παρασκευάσῃ μίαν αὔριον καλλιτέραν, ἀνταξίαν τῶν πεπρωμένων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

ΚΕΝΤΡΑ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΧΑΡΑΣ

Σὲ μιὰ ἀπέραντη πλατεῖα δενδροφυτευμένη, ποὺ τιμητικὰ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ πατέρα τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων, στὴν πλατεῖα Ἰωάν. Μεταξᾶ, βρίσκεται ἕνα παράξενο κέντρο. Ἕνα καλοχτισμένο, μοντέρνο, τετράγωνο σπίτι. Στὴν πόρτα του τὄνομά του: «Κέντρον Νεότητος». Τὄνομα θαυμάσιο, μὰ καὶ τὸ πρᾶγμα πιὸ θαυμαστό. Ὄνομα καὶ πρᾶγμα. Εἶναι ὁ πυρῆνας γύρω στὸν ὁποῖον σχηματίζονται σιγὰ σιγὰ τὰ «Κέντρα τῆς παιδικῆς χαρᾶς», μιὰ ἰδέα γεμάτη ἐνθουσιασμό, μιὰ ἰδέα, ποὺ μεταφράζεται σὲ πρᾶξι τώρα, ποὺ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἁπλόχερα χαρίζει τὴ χαρὰ στὸ παιδί, φιλόστοργα τὸ φροντίζει σὲ κάθε του ἐκδήλωσι χωρὶς νὰ φειδωλεύεται τὰ μέσα.

Στὶς 25 Μαρτίου 1938 ἔγιναν τὰ ἐγκαίνιά του. Ξεσκλάβωμα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ ζυγό, ξεσκλάβωμα τῆς συνειδήσεως τοῦ μέλλοντος πολίτου ἀπὸ τὴν κακομοιριὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.

Τέσσερα ἑκατομμύρια ἐπιχορήγησι τοῦ Δήμου Ἀθηναίων! Παντοῦ ἑκατομμύρια γιὰ τέτοια κοινωφελῆ ἔργα. Μὰ πῶς ἔγινε δυνατό, ἀμέσως μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου, ἐκείνη τὴν ἱστορική, ὅλα τὰ ταμεῖα νὰ ἔχουνε ἑκατομμύρια γιὰ τέτοια κοινῆς ὠφελιμότητος ἔργα; Καὶ γεννᾶται ἡ λογικὴ σκέψι: Μήπως πρὶν μετεγγίζονταν ἀδιόρατα καὶ πολὺ τεχνικὰ σὲ ἀτομικοπαθῆ βαλάντια;

Δέκα κέντρα παιδικῆς χαρᾶς εἶναι σπαρμένα σὲ διάφορες συνοικίες τῆς Ἀθήνας κι' ἀκόμα προβλέπονται πολλά. Στὴν Καβάλλα, στὴν Καρδίτσα, στὴν Πάτρα, στὴν Τρίπολι, στὰ Χανιὰ ἔχουν βλαστήσει τὰ ἴδια φυτώρια γιὰ τὸ ἄνθισμα καὶ ξετύλιγμα τοῦ παιδικοῦ κορμιοῦ καὶ τῆς παιδικῆς ψυχῆς. 6.000 παιδάκια σὲ ἡλικία 6-8 χρονῶν εἶναι ἐγγεγραμμένα στὰ κέντρα αὐτά. 6.000 παιδάκια καταφεύγουν ἐκεῖ μετὰ τὸ σχολεῖο τους γιὰ νὰ χαροῦν, νὰ παίξουν, νὰ κολυμβήσουν, νὰ μάθουν χωρὶς ἐξαναγκασμό, νὰ μορφώσουν τὸ κορμὶ καὶ τὴν ψυχή τους σ' ὅ,τι χρειάζεται σ' ἕναν γερό, πειθαρχημένο, αἰσιόδοξο, πνευματικὰ καὶ ψυχικὰ μορφωμένο πολίτη. Τὸ μοντέρνο, καλλιτεχνικό, στολισμένο μὲ πολὺ πράσινο, ἀναπαυτικὸ ἀναγνωστήριο μὲ τὰ κατάλληλα γιὰ κάθε ἡλικία βιβλία, τὸ παιδικὸ θέατρο, ὁ ἐρασιτεχνικὸς ἀπὸ παιδιὰ θίασος, τὸ κουκλοθέατρο, ὁ παιδικὸς κινηματογράφος, οἱ ὡραῖες δροσερὲς πισίνες, τὰ παιγνίδια στὸ ὕπαιθρο, κούνιες, τραμπάλες, τσουλῆθρες, ἀεροπεταστές, γυμναστική, σπόρ, μὲ μορφωμένους γυμναστὰς καὶ φροντιστικοὺς ἐπιστάτες, οἱ ἐκδρομές, οἱ ἐπισκέψεις σὲ μουσεῖα, δίνουν τὴ χαρά, γεννοῦν τὴν αἰσιοδοξία, μεγαλώνουν τὸν ἐνθουσιασμό, προκαλοῦν τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ παιδιοῦ καὶ γονιοῦ.

Ὅταν βλέπῃ κανεὶς τὰ παιδιὰ αὐτὰ εὐθυτενῆ, μὲ ἀναμμένα μάγουλα ἀπὸ τὰ πολλὰ παιγνίδια στὶς 7 ἡ ὥρα τὸ βραδυνό, νὰ στέκουν σὰν μικροὶ ἥρωες τῆς μέρας μὲ γυαλιστερὸ μάτι, μὲ κατ' εὐθεῖαν βλέμμα στὴν ὑποστολὴ τῆς ἑλληνικῆς σημαίας, τότε νοιώθει τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμὸ τὸν ἐθνικό, ποὺ τὸ γαλανόλευκο αὐτὸ δοξασμένο πανὶ παίζοντας μὲ τὸν ἀγέρα, φουσκώνει τὰ παιδικὰ στηθάκια γεμίζοντας τὶς μικρὲς καρδιὲς μὲ περηφάνεια. Μποροῦμε ἐμεῖς σὲ τέτοιες περιπτώσεις νὰ μάθουμε ἀπὸ τοὺς μικρούς μας λιλιπούτιους φίλους. Αὔριο αὐτοὶ δὲν θὰ στέκωνται σκεπτικιστὲς καὶ σκοτεινοὶ ὀμφαλοσκόποι μὲ ζοφερὲς παιδικὲς ἀναμνήσεις, ποὺ δημιουργοῦν τὸν χαρακτῆρα καὶ ἐπηρεάζουν ὅλη τὴ ζωὴ μπροστὰ στὴ βιοπάλη καὶ σὲ μιὰ ἐθνικὴ περίπτωσι, ἀλλὰ θὰ ρίξουν ὅλο τους τὸ βάθος, ψυχικὸ καὶ σωματικό, στὴν πλάστιγγα γιὰ τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ τους, μέλλοντες ἄνδρες, σήμερα κοντὰ πανταλονάκια, καὶ γυναῖκες σωστὲς — ποδίτσες σήμερα κεντημένες. Ἕλληνες ὅπως πρέπει καὶ Ἑλληνίδες μὲ συναίσθησι τῆς ἀποστολῆς των.

Ὅλοι μας ἀκούσαμε στὸ ραδιόφωνο, στὴν ὥρα τοῦ παιδιοῦ, στὸ θέατρο «Ρέξ», τὶς δροσερὲς φωνοῦλες, τὶς καλλιεργημένες καὶ φροντιστικὰ ἁρμονισμένες τῆς παιδικῆς χορωδίας. Σὰν χαρούμενες φανφάρες πηδοῦν ἀπὸ τὸ ἕνα ἑρτζιανὸ αἰθέριο κῦμα πρὸς τὸ ἄλλο φέρνοντας κοντὰ στὴν καρδιά μας τό: «Ἐμπρὸς τὴ δόξα τὴν παληά μας, νὰ ξαναπάρουμε...».

Ὅλα αὐτὰ ὅμως, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἄμεσο τῆς σωματι-

Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἡ Κα Μεταξᾶ μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἐργασίας εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς «Ἀρχιμήδης».

κῆς καὶ ψυχικῆς τοῦ μέλλοντος σκοπό, ἔχουν κι' ἕναν ἄλλον ἔμμεσον κι' αὐτὸν σπουδαῖον γιὰ τὸν μέλλοντα ἄνθρωπον. Προσπαθοῦν, μέσα ἀπὸ τὶς χιλιάδες αὐτὲς τῶν χαρούμενων παιδιῶν, νὰ ἐπιτευχθῇ κάποια διαλογὴ τῶν μὲ ἐξαιρετικὸ ταλέντο παιδιῶν καὶ νὰ βοηθηθῇ ἡ ἐξέλιξί των. Θὰ μοῦ πῆτε: Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ στὸ σχολειό. Κι' ὅμως δὲν εἶναι πάντα εὔκολο. Στὸ σχολειὸ τὸ παιδὶ μαθαίνει, στὸ παιδικὸ κέντρο χαρᾶς ἐνθουσιάζεται. Ἡ μάθησι προκαλεῖ τὸ πνεῦμα σὲ ἐκδήλωσι, ὁ ἐνθουσιασμὸς τὸ συναίσθημα. Ἕνας καλλιτέχνης ποτὲ δὲν φανερώθηκε στὸ θρανίο τοῦ σχολειοῦ, ποὺ τὸ νομίζει πάντα σκλαβιά. Ἐκεῖ μάλιστα μεγάλοι ἄνδρες θεωρήθηκαν στὴν παιδική τους ἡλικία ἀνίκανοι καὶ ἀνάξιοι μαθηταί.

Τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦ Κέντρου Νεότητος τῆς Πλατείας Ἰ. Μεταξᾶ (Λένορμαν).

Ἡ ἐποχή μας εἶναι μιὰ ἐποχὴ εὐλογημένη γιὰ τὴ νεολαία γενικά. Μιὰ καρδιὰ πατρικὰ στοργική, τοῦ Ἀρχηγοῦ της, πάλλει δυνατὰ γι' αὐτή, καὶ χίλια χέρια ἄξια τῶν συνεργατῶν βοηθοῦν τὴν ἐξέλιξί της.

Ὤ, νὰ μὴ γυρίζῃ ἡ νιότη ἄλλη μιὰ φορὰ γιὰ μᾶς τοὺς μεγάλους, ὅπως στὸ γύρισμα τοῦ χρόνου ἡ ἄνοιξι, γιὰ νὰ χαροῦμε κι' ἐμεῖς τοὺς καρποὺς μιᾶς τέτοιας ἐποχῆς. Τώρα βλέπουμε καὶ παρακολουθοῦμε μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπη καὶ χαιρόμαστε μόνο στὸ ἀντίκρυσμα τῆς παιδικῆς αὐτῆς χαρᾶς.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, καὶ τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα — ὄργανον τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως — λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν προστασίαν τῆς μαθητικῆς ἡλικίας τοῦ παιδιοῦ.

Αἱ «Μαθητικαὶ Πολυκλινικαὶ» προσφέρουν μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, ὅπου λειτουργοῦν, διαθέτουν τὰ ἑξῆς τμήματα: Παθολογικόν, Παιδιατρικόν, Ὀρθοπεδικόν, Χειρουργικόν, Ὀφθαλμολογικόν, Ὠτορρινολαρυγγολογικὸν καὶ Στοματολογικόν. Οἱ μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων προσέρχονται τρὶς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὰ πολυϊατρεῖα αὐτὰ καὶ παρακολουθοῦνται ὑπὸ εἰδικῶν ἰατρῶν.

Ἐξαιρετικῆς σημασίας ἐξ ἄλλου εἶναι ἡ λειτουργία τῶν ἀντιτραχωματικῶν ἰατρείων, τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται νὰ περιορίσουν τὴν μεγάλην ἔκτασιν τοῦ τραχώματος εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

Ἀντιτραχωματικὰ ἰατρεῖα λειτουργοῦν: 27 εἰς τὰς Ἀθήνας, 11 εἰς τὸν Πειραιᾶ, 1 εἰς Κέρκυραν καὶ Κομοτινήν. Μὲ τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ τραχώματος τὰ εἰδικὰ ἰατρεῖα θὰ πληθυνθοῦν.

Θαυμασίως ἐπίσης λειτουργοῦν τὰ τέσσαρα Στοματολογικὰ Κέντρα καὶ τὰ δύο Μαθητικὰ Ἀναρρωτήρια τῶν Ἀθηνῶν.

Μεγάλης ἀποδόσεως ἱδρύματα, λειτουργοῦντα ἀρτίως καὶ προσφέροντα ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὰ ἄπορα ἀσθενῆ παιδιά, εἶναι αἱ Παιδιατρικαὶ Κλινικαὶ «Νοσοκομεῖον Παίδων Ἁγία Ὄλγα» 135 κλινῶν καὶ «Ἀγλαΐας Κυριακοῦ» 100 κλινῶν.

Τὰ ἱδρύματα αὐτά, πολλὰ τῶν ὁποίων ἱδρύθησαν δι' ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας φιλανθρώπων Ὀργανώσεων, ἐφυτοζῴουν εἰς τὸ παρελθὸν κατὰ τὸ πλεῖστον.

Ἡ ζωογόνος πνοὴ τῆς 4ης Αὐγούστου τὰ παρέλαβεν ἤδη καὶ τὰ ἐπεξέτεινε καὶ τὰ ἐπροικοδότησε πλουσίως καὶ τὰ περιέβαλε μὲ τὴν στοργήν της καὶ τὴν ἄγρυπνον παρακολούθησίν της, ὥστε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ταῦτα μόνον ὑπὸ τὸ Νέον Κράτος ἐκτελοῦν ἀρτίως τὸν προορισμόν των.

Τὸ νέον Δημοτικὸν Σχολεῖον Παγκρατίου.

Ἡ Παιδικὴ Στέγη Νέων Σφαγείων.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Γιά τὴν ἐπαγγελματικὴ μόρφωσι τῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ λειτουργοῦν πλεῖστες ὅσες Σχολές, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ «Ἀρχιμήδης», γιὰ τὴν ὁποίαν ἀσχολούμεθα σήμερα, ἐπιφυλασσόμενοι ἐν καιρῷ νὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ μὲ τὶς ἄλλες.

Πρὸ πενταετίας δύο ἐνθουσιώδεις καὶ ψυχωμένοι ἄνθρωποι, οἱ κ.κ. Ἀριστ. Δημητρᾶτος, Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐργασίας σήμερον ὡς γνωστόν, καὶ Ἀναστ. Ι. Βουλόδημος, Διευθυντὴς σήμερον τῆς σχολῆς «Ἀρχιμήδης», βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ μερικοὺς ἄλλους φιλοπροόδους Πειραιώτας, ἵδρυσαν ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνες καὶ ἀποκαρδιωτικὲς δυσκολίες τὴ Σχολή.

Εὐτυχῶς, ὕστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια ἡ 4η Αὐγούστου, ἔδωσε τὴν ὤθησι καὶ τὴν ἐνίσχυσι, οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς, ποὺ ἐχρειάζετο ἡ Σχολὴ γιὰ νὰ ἐκπληρώση τὸ μεγάλο προορισμό της.

Ὁ Ἀρχηγός, εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτη του ἐπίσκεψι στὴ Σχολή, διεπίστωσε ὅτι ὁ «Ἀρχιμήδης» εἶναι μία κυψέλη, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ βγοῦν αὔριο τὰ σμήνη τῶν ἐργατῶν τοῦ μηχανικοῦ πολιτισμοῦ ποὺ ζοῦμε, οἱ ἐργάτες ποὺ πρέπει νὰ ἔχουν ὅλα τὰ ἐφόδια, τεχνικὰ καὶ θεωρητικά, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς μας στὴν ἀεροπορία, στὴν ναυτιλία, στὸν κλάδο τοῦ ἐφηρμοσμένου ἠλεκτρισμοῦ.

Διεπίστωσεν ὅμως ἀκόμη ὅτι τὸ κτίριο τῆς Σχολῆς καὶ γενικὰ αἱ ἐγκαταστάσεις του ἦσαν ἀνεπαρκεῖς νὰ ἐξυπηρετήσουν ἕνα τόσο μεγάλο προορισμό.

Καὶ ἔδωσε ἐντολή, μὲ τὴν ταχύτητα ποὺ τὸν διακρίνει στὶς δημιουργικὲς ἀποφάσεις του, νὰ κτισθῇ κτίριο ἀνάλογο καὶ ἀντάξιο τῶν προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Σχολῆς.

Δυόμισυ ὁλόκληρα ἑκατομμύρια ἐστοίχισε τὸ κτίριο μὲ τὶς ἐγκαταστάσεις του ποὺ κοσμεῖ τὴν ὁδὸν Β΄ Μεραρχίας τοῦ Πειραιῶς καὶ ποὺ στεγάζει σήμερα ἄνετα καὶ πολιτισμένα 1800 μαθητάς.

Ἀλλὰ μήπως σ' αὐτὸ περιωρίσθη ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός; Διαβλέποντας ὅτι ἀπὸ κεῖ μέσα θὰ ἐκπηδήση ἡ μέλλουσα στρατιὰ τῶν πολιτισμένων ἐργατῶν τὴν ἐνίσχυσε οἰκονομικῶς διὰ τοῦ Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας (Ἐργατικῆς Ἑστίας) καὶ παρέσχεν ὅλα τὰ μέσα μιᾶς ἀρτίας λειτουργίας.

Τὸ διδακτικὸ προσωπικό, ποὺ τὴν ἐποπτεύει ὁ κ. Ἰατρίδης τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ηὐξήθη ἀπὸ 18 εἰς 30 καθηγητὰς ὅλων τῶν εἰδικοτήτων.

Οἱ μαθηταὶ ποὺ ἦσαν στιβαγμένοι 200 σὲ κάθε τάξι ἠραιώθησαν σὲ 80, τὰ ὑλικὰ μέσα γιὰ τὶς πρακτικὲς ἐφαρμογὲς ἐδόθησαν πλούσια, σπάταλα σχεδόν. Οἱ μαθηταί της, ποὺ ἀποτελοῦν ἴδιον σχηματισμὸ τῆς Ε.Ο.Ν., ἀπέκτησαν «μπάντα» καὶ τὸ βοηθητικὸν «Πάραλος» διετέθη διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς πλόας αὐτῶν.

Δυστυχῶς, ὁ περιωρισμένος χῶρος τῆς «Νεολαίας» δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐκταθῶμεν εἰς λεπτομερείας, ποὺ θὰ ἄξιζε ἀλήθεια νὰ γνωσθοῦν. Σημειώνουμε μόνο ὅτι ἐφέτος τὸ Κράτος ἐν τῇ μερίμνῃ του νὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς τοὺς ἀποφοίτους τῆς Σχολῆς θετικὸν μέλλον, ἀπερρόφησε τοὺς περισσοτέρους τῶν μαθητῶν σὲ κρατικὲς θέσεις.

Πενῆντα πέντε μαθηταὶ προσελήφθησαν εἰς τὸ Βασ. Ναυτικὸν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποκελευστοῦ, ἄλλοι εἰς τὴν ἀεροπορίαν καὶ ἄλλοι στοὺς Σ. Ε. Κ.

Γονεῖς καὶ μαθηταὶ λατρεύουν κυριολεκτικῶς τὸν Ἀρχηγὸ ἐκεῖ μέσα καὶ μιλοῦν μὲ συγκινητικὸ σεβασμὸ καὶ εὐλάβεια γιὰ τὸν εὐεργέτη τους!

Χίλια ὀκτακόσια παιδιά, ἐξασφαλίζουν χάριν στὴ μέριμνα καὶ τὴ στοργὴ τοῦ ἀναδημιουργοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἰωάν. Μεταξᾶ ἕνα λαμπρὸν μέλλον καὶ μίαν ἄνετον ζωήν.

Σ. «Ν».—Γιὰ τὶς ἄλλες πολυάριθμες ἐπαγγελματικὲς σχολὲς ποὺ ἵδρυσε τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, τὸ περιοδικὸν θὰ ἀσχοληθῇ σὲ προσεχῆ τεύχη του.

ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Πρόληψις τοῦ ἐγκλήματος στὴν παιδικὴ ἡλικία. — Καταστολὴ τῆς ἀλητείας καὶ ἐπαιτείας.

Ἡ 4η Αὐγούστου, διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἔδωκε νέαν πνοὴν εἰς τὰ ἱδρύματα ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὴν περιστολὴν τῆς ἀλητείας καὶ ἐπαιτείας τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Περὶ αὐτῶν ἐκτεταμένως τὸ Περιοδικὸν θὰ ἀσχοληθῇ εἰς προσεχῆ τεύχη του.

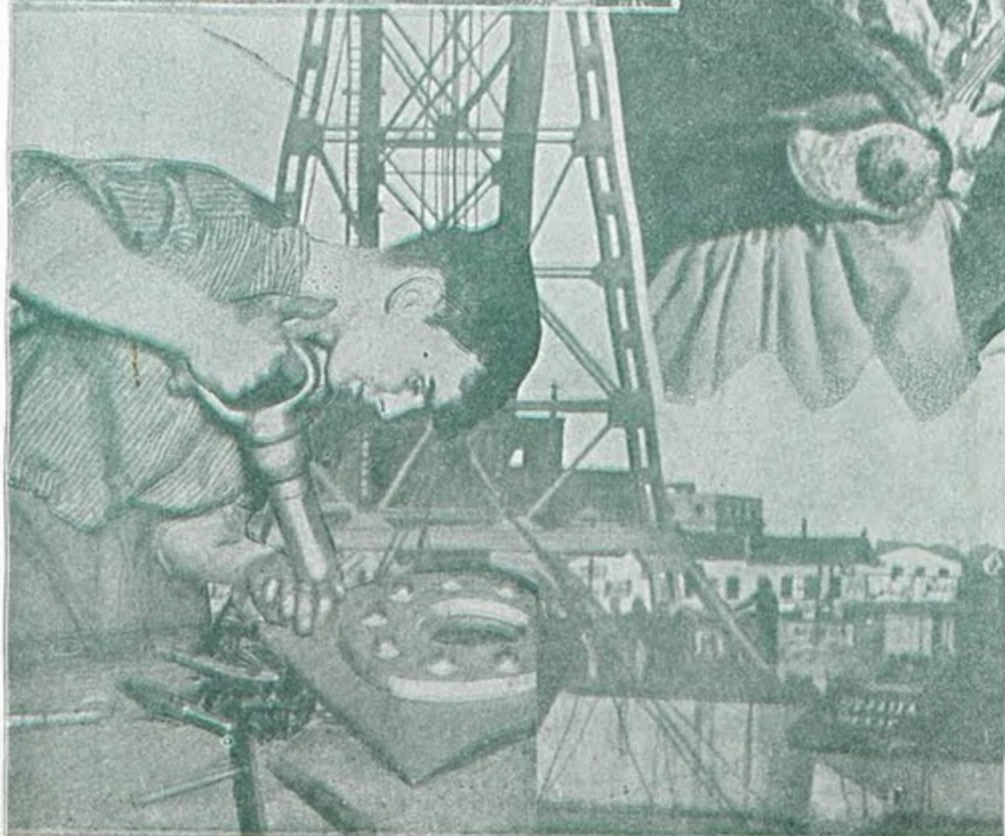
Κέντρον Νεότητος Πλατείας Ἰ. Μεταξᾶ.

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΜΑΣ

Η Ἑλλὰς εἶναι ἡ μεγάλη μάνα ὅλω
μας. Εἶσθε τὰ παιδιά της, ὄχι μονάχ
ἔτσι στὰ λόγια. Εἶσθε πραγματικὰ πα
διά της, τὸ αἷμά της εἶναι μέσα εἰς τα
φλέβας σας, ἡ ψυχή της εἶναι μέσα στὴ
ψυχή σας, σεῖς οἱ ἴδιοι, ἀγόρια καὶ κορ
τσια, εἶσθε ἡ Ἑλλάς. Ὅταν ἀγαπᾶτ
τὴν Ἑλλάδα, ἀγαπᾶτε τὸν ἑαυτό σα
Μιὰ μέρα, ὅταν θὰ μεγαλώσετε, θὰ ἔχετ
νὰ τῆς προσφέρετε μεγάλα πράγματ
καὶ τὸ μεγαλύτερο πρᾶγμα ποὺ ἔχετ
τὸ ὡραιότερο καὶ καλύτερο, εἶναι
ζωή σας. Ἂν χρειασθῇ νὰ τῆς δώσετ
τὴ ζωή σας, θὰ τὴ δώσετε ὄχι μόνο
μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι
φύσις τοῦ πράγματος τέτοια.

Καὶ πρὸ πάντων θέλομεν νὰ διαπλασθοῦν ρωμαλέα τὰ σώματά σας, ὅλων σας, καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν. Δὲν μπορεῖτε νὰ φτιάσετε οἰκογένεια μὲ σώματα καχεκτικὰ καὶ ἀρρωστημένα. Μὴ λησμονεῖτε ποτὲ ὅτι τὸ ἰδεῶδες τῆς φυλῆς μας ἦτο ὄχι μόνον νὰ παράγῃ μεγάλα πνεύματα, ἀλλὰ καὶ ὡραῖα καὶ δυνατὰ σώματα. Καὶ αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει ἡ ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας.

●

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος θὰ κάμῃ μία Ἑλλάδα καλλιτέραν ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν θὰ τῆς παραδώσωμεν ἡμεῖς. Πρέπει νὰ μᾶς ὑπερβῆτε, διότι, ἂν δὲν μᾶς ὑπερβῆτε, τότε δὲν θὰ κάμετε τὸ καθῆκόν σας.

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

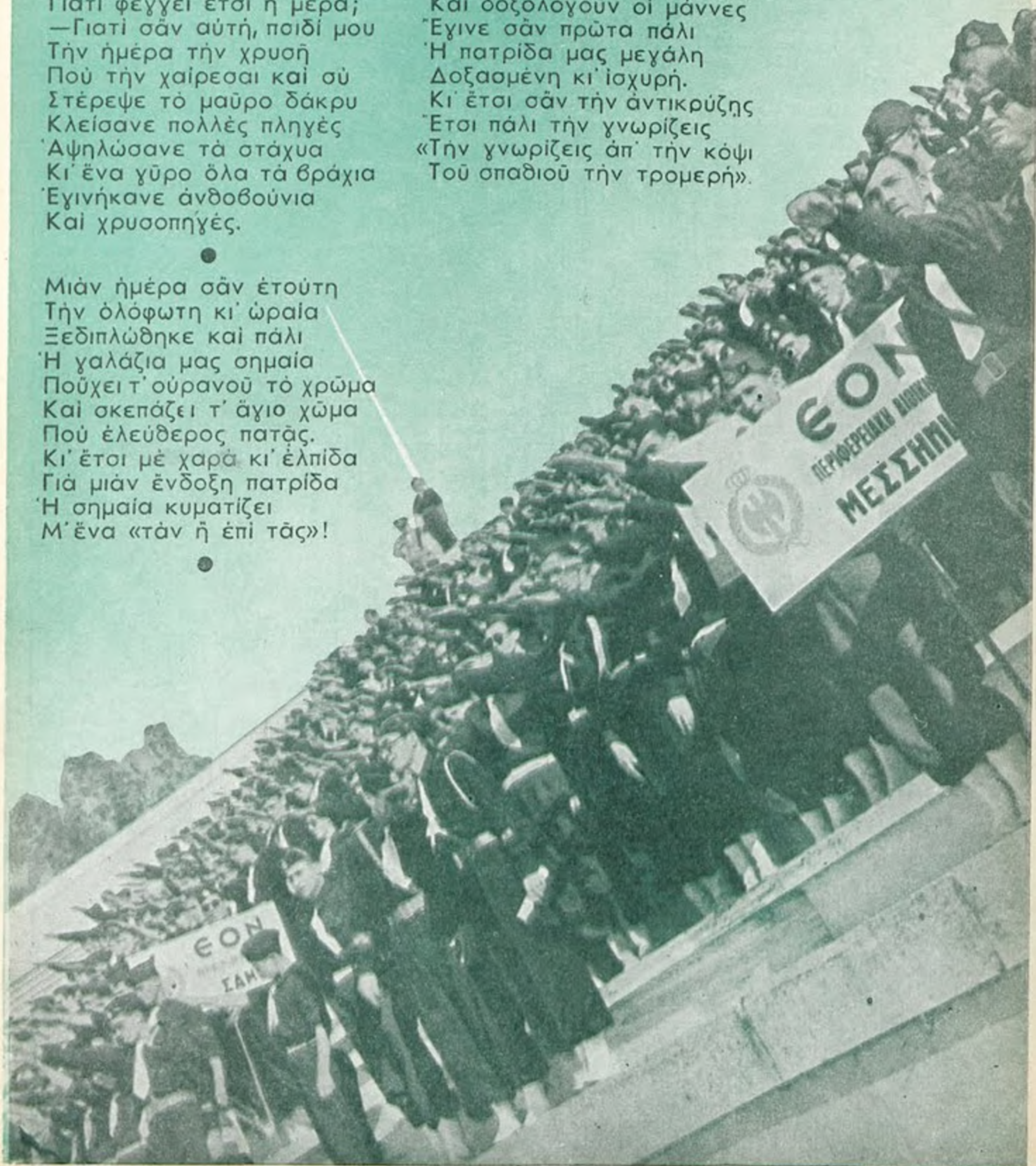
—Γιατί χαίρεται ὁ κόσμος
Καὶ χαμογελάει πατέρα;
Γιατί λάμπει ὁ ἥλιος ἔτσι
Γιατί φέγγει ἔτσι ἡ μέρα;
—Γιατί σᾶν αὐτή, παιδί μου
Τὴν ἡμέρα τὴν χρυσῆ
Ποὺ τὴν χαίρεσαι καὶ σὺ
Στέρεψε τὸ μαῦρο δάκρυ
Κλείσανε πολλὲς πληγὲς
Ἀψηλώσανε τὰ στάχυα
Κι᾽ ἕνα γῦρο ὅλα τὰ βράχια
Ἐγινήκανε ἀνθοβούνια
Καὶ χρυσοπηγές.

●

Μιὰν ἡμέρα σᾶν ἐτούτη
Τὴν ὁλόφωτη κι᾽ ὡραία
Ξεδιπλώθηκε καὶ πάλι
Ἡ γαλάζια μας σημαία
Ποῦχει τ᾽ οὐρανοῦ τὸ χρῶμα
Καὶ σκεπάζει τ᾽ ἅγιο χῶμα
Ποὺ ἐλεύθερος πατᾷς.
Κι᾽ ἔτσι μὲ χαρὰ κι᾽ ἐλπίδα
Γιὰ μιὰν ἔνδοξη πατρίδα
Ἡ σημαία κυματίζει
Μ᾽ ἕνα «τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς»!

●

Μιὰν ἡμέρα σᾶν ἐτούτη
Ποὺ χτυπᾶνε οἱ καμπάνες
Ποὺ τὴν τραγουδοῦν οἱ νέοι
Καὶ δοξολογοῦν οἱ μάννες
Ἔγινε σᾶν πρῶτα πάλι
Ἡ πατρίδα μας μεγάλη
Δοξασμένη κι᾽ ἰσχυρή.
Κι᾽ ἔτσι σᾶν τὴν ἀντικρύζῃς
Ἔτσι πάλι τὴν γνωρίζεις
«Τὴν γνωρίζεις ἀπ᾽ τὴν κόψι
Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή».

ΜΕ ΠΥΡΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Νεότης θὰ πῆ πρωτίστως ζωή, ζωὴ ὅμως συγκερασμένη μὲ ἦθος, αὐτὸ τὸ ἴδιο ἦθος, ποὺ ἔκαμεν ἀπὸ τὶς τάξεις τῶν Ἀθηναίων ἐφήβων ν' ἀναδειχθοῦν, ὅταν ἔφθασεν ἡ ὥρα, Μαραθωνομάχοι καὶ Σαλαμινομάχοι καὶ ἀπὸ τὶς τάξεις τῶν Πανελλήνων, οἱ ἄνδρες ποὺ κατέσπειραν τὸν κόσμο μὲ τὴν ἑλληνικὴ δόξα καὶ τὸ κατέστησαν θρῦλο ὡς τὰ ἀκραῖα ὅρια τῆς Ἀσίας.

Πλανᾶται ἐκεῖνος, ποὺ θὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι οἱ σελίδες τῆς ἱστορίας δὲν ἀντιγράφονται. Οἱ σελίδες τῆς ἱστορίας μένουν νεκρὲς καὶ δὲν ξαναζωντανεύουν ὅταν εἶναι νεκροὶ οἱ λαοί, ποὺ τὶς ἔγραψαν. Νεκροὶ λαοὶ εἶναι οἱ Καρχηδόνιοι, οἱ Φοίνικες, οἱ Ἀσσύριοι, οἱ Βαβυλώνιοι καὶ ἄλλοι πολλοί, ποὺ ἐφώτισαν τὸ στερέωμα τῶν ἐθνῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ σὰν ἄστρα διάττοντα ἔσβυσαν διὰ παντός. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ποὺ εἶναι κυριολεκτικῶς ζωντανόνεκροι, γιατὶ στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων ἐξεφυλίσθησαν, ἔχασαν τὰ ἐθνικά τους συστατικά, τοὺς ἔλειψαν οἱ σκοποί. Ὁ Ἑλληνικός, ὅμως, λαὸς εἶναι ζωντανός, γεμᾶτος ρώμη, ποὺ διετήρησεν ὅλα τὰ συστατικὰ τῆς φυλετικῆς του ἀξίας, ὅλα τὰ ἐθνικά του στοιχεῖα καὶ ποὺ τὸν κατέστησαν ἱκανό, παρὰ τὴν σκληρὴ δουλεία τετρακοσίων ἐτῶν, ν' ἀναδείξῃ μέσα ἀπὸ τὰ σπλάγχνα του ἄνδρας ἡρωϊκοὺς ὅπως ἐκεῖνοι ποὺ ἔγραψαν τὸ ἔπος τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῶν Πλαταιῶν καὶ ἐφλόγισαν τὸ στερέωμα τῆς Ἀσίας μὲ τὴν ἑλληνικὴν δόξαν καὶ ἀρχηγούς, ποὺ ἡ συγκέντρωσίς των στὴν ἴδια ἐποχὴ καταπλήσσει καὶ προκαλεῖ τὸ θαυμασμό.

Ξένος ναυτικὸς κρίνοντας τὶς ναυμαχίες τοῦ στενοῦ τῆς Σάμου, γράφει πῶς θὰ ἔπρεπε ν' ἀποτελοῦν ὑπόδειγμα τακτικῆς καὶ νὰ δίδωνται ὡς θέμα σ' ὅλες τὶς Ναυτικὲς Ἀκαδημίες. Καὶ ἄλλοι ξένοι κρίνοντας διάφορες μάχες κατὰ ξηρὰν στὸν ἴδιο Ἱερὸν ἀγῶνα, μένουν ἔκθαμβοι μπρὸς στὴν στρατηγικὴν ἱκανότητα τῶν Ἑλλήνων ἀρχηγῶν.

Καὶ ὅμως καὶ ὁ Μιαούλης καὶ ὁ Κανάρης καὶ ὁ Σαχτούρης καὶ ὁ Καραϊσκάκης καὶ ὁ Κολοκοτρώνης ἦσαν ἄνθρωποι ποὺ τὰ στοιχειώδη μόνον ἐγνώριζαν γράμματα. Καὶ τότε, αὐτομάτως, ἔρχεται τὸ ἐρώτημα: Τί εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ ἀνεδείκνυεν ἕνα Μιαούλην ἢ ἕνα Κολοκοτρώνην, τί εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ ἔκαμε τοὺς ἁπλοῦς καὶ ἀγραμμάτους αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀνωτέρους ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους μορφωμένους καὶ καλλιεργημένους; Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι δύσκολος. Εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς Φυλῆς, εἶναι οἱ ψυχικὲς ἱκανότητες ποὺ ὑπῆρχαν «σοβοῦσαι» στὸν Ἕλληνα σ' ὅλες του τὶς περιπέτειες κατὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἦταν ὑποδουλωμένος στοὺς Ρωμαίους καὶ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἀγωνιζόταν ὑπὸ τὴν κρατικὴν αἰγίδα τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, νὰ σώσῃ τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἦταν ὑποδουλωμένος στοὺς Τούρκους. Εἶναι τὸ ἴδιο πνεῦμα, ποὺ ἐνεψύχωνε τὸ Ἔθνος μας καὶ μετὰ τὸ 21 καὶ θὰ τὸ ἐμψυχώνῃ σ' αἰῶνες αἰώνων. Θὰ τὸ ἐμψυχώνῃ γιατὶ ἂν μιὰ φορὰ τὰ Ἑλληνόπουλα ἐπήγαιναν μὲ κίνδυνο νὰ μὴ ξαναϊδοῦν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας στὸ Κρυφὸ Σχολειό, νὰ ζωντανέψουν στὸ νοῦ καὶ στὴν ψυχὴ τὰς παραστάσεις ποὺ θαμβώνουν τὴν Οἰκουμένην, σήμερα ὑπάρχουν τὰ ἐλεύθερα Ἑλληνόπουλα ποὺ ξέρουν τί θέλουν, τί ἐπιδιώκουν καὶ ἔχουν χαραγμένες μὲ πύρινα γράμματα στὴν καρδιά τους τὰς λέξεις: «Εἴμεθα ἡ εὐγενεστέρα Φυλὴ τῆς γῆς, ἔχουμε τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν γραπτὴ ἱστορία, ξέρουμε τί περιμένει ἀπὸ μᾶς τὸ Ἔθνος».

Καὶ αὐτὸ τὸ τελευταῖο εἶναι στοιχεῖο, ποὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ παραβλέψῃ. Λαοὶ χωρὶς σκοποὺς καὶ ἰδανικὰ εἶναι καταδικασμένοι νὰ φυτοζωήσουν, νὰ μαραθοῦν, νὰ σβύσουν.

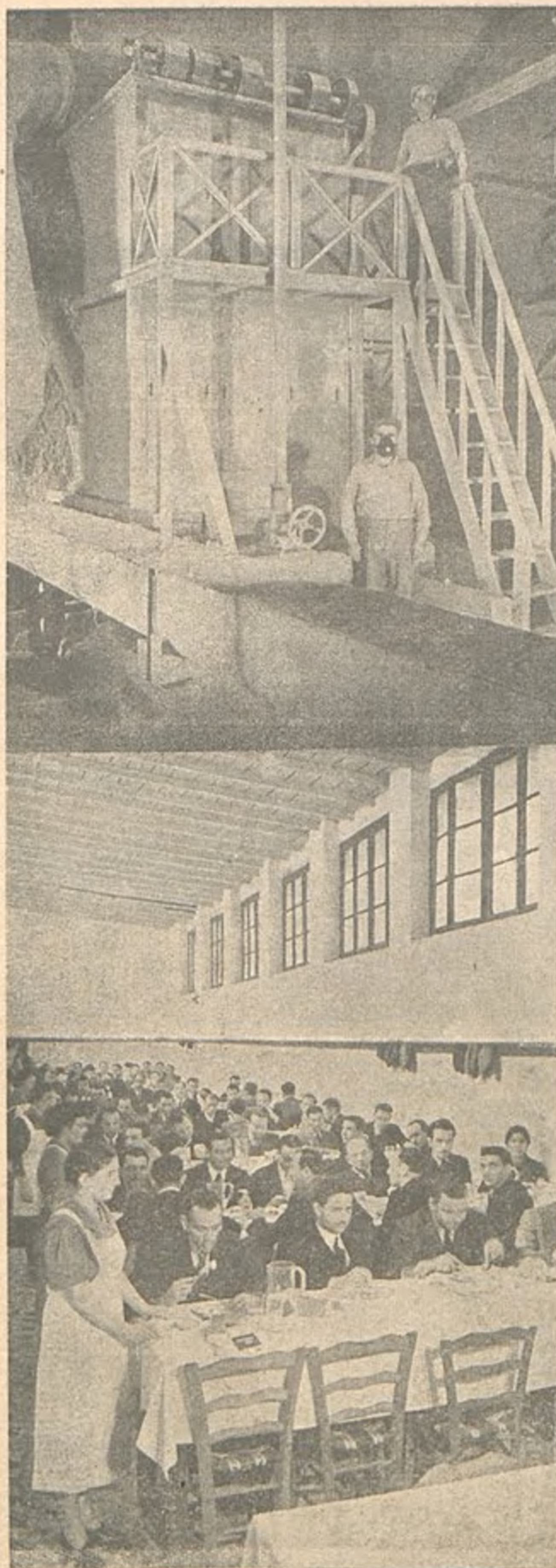
Αὐτὸ συνέβη μὲ ἀπείρους λαοὺς καὶ σὲ μιὰ ἄλλη ἐποχὴ καὶ μεῖς οἱ ἴδιοι οἱ Ἕλληνες ἐπληρώσαμε τὸν ψυχικὸν αὐτὸν μαρασμόν. Ὅταν οἱ ἄκαρποι θεολογικοὶ ἀγῶνες ἔμειναν ὁ μόνος ἰδεολογικὸς σκοπός, τὸ Βυζάντιον, ἡ θεοφύλακτος πόλις, τὸ Βυζάντιον, ἡ βασιλὶς καὶ κρηπὶς τοῦ πολιτισμοῦ, κατέρρευσεν ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν ἐχθρῶν. Παρὰ τὴν πύλην τοῦ Ρωμανοῦ οἱ Ἕλληνες ἀνένηψαν, ἦτο ὅμως ἀργὰ πλέον, ἔπρεπε νὰ πληρώσουν τὰ ἁμαρτήματά τους καὶ ἦλθεν ὁ μακρὸς καθαρμός, ἡ μαύρη νύχτα τῆς δουλείας.

Τὰ σημερινὰ Ἑλληνόπουλα ἔχουν καὶ σκοπὸν καὶ ἰδανικά. Εἶναι οἱ κληρονόμοι τοῦ λαμπροτέρου πολιτισμοῦ, τῆς μεγαλειτέρας δόξης, ἔχουν νὰ γράψουν τὴν συνέχειαν τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ ἄρχισε ν' ἀχνοφέγγῃ στὶς 25 Μαρτίου τοῦ 1821. Ἔχουν νοῦν, ἔχουν φωτεινὴν ἀντίληψιν, ἔχουν μπράτσα γερά, ἔχουν σκοπούς, κατευθύνσεις, ἀρχηγούς.

Χρ. Ἐμ. Ἀγγελομάτης

Ἀθληταί, ἐργάται τῆς Ἑταιρίας Λιπασμάτων.

Α' Ἐργάτες μὲ μάσκες. Β' Ἑστιατόριον ἐργατῶν.

Η ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ

Ἡ σημερινὴ ἐθνικὴ σκέψι μὲ τὴν 4η Αὐγούστου ἁπλώθηκε βαθειὰ μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἐργαζομένου ἀνθρώπου καὶ προσπαθεῖ μὲ πολλὴν φροντίδα καὶ μὲ κάθε μέσο νὰ τὴν κάνη ψυχικὸ κτῆμα τοῦ νέου ἐργαζομένου ἀνθρώπου, ποὺ ἄρχισε νὰ συνεισφέρη κι' αὐτὸς μὲ τίς/δυνάμεις του, στὴ συνολικὴ ζωή, γιὰ νὰ ἀποτελέση ἀργότερα τὸν πυρῆνα αὐτῆς τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ.

Οἱ ἀπόψεις καὶ οἱ πράξεις τῆς νέας ἐργατικῆς πολιτικῆς καὶ πρὸ πάντων τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ψυχικῆς θέσεως τῆς ἐργαζομένης νεολαίας σὲ ὅλο της τὸ πλάτος καὶ τὴν περιεσκεμμένη φροντίδα, φανερώνει ὅτι ὁ λαός μας ἄρχισε νὰ γίνεται ἐλεύθερος μὲ τὴν κατανόησι τῆς ἀνάγκης τῆς δημιουργικῆς ἐργατικῆς συνειδήσεως. Γιατὶ ἡ ἐλευθερία ἑνὸς λαοῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀντοχὴ καὶ δύναμι τῆς ἐργασίας του. Τάξι ἑνὸς λαοῦ εἶναι ἡ διάταξι τῆς ἐργασίας του, δύναμι ἑνὸς λαοῦ εἶναι ἡ δύναμι τῆς ἐργασίας του. Ἡ νέα ἀληθινὰ σοσιαλιστικὴ πνοὴ τῆς 4ης Αὐγούστου ἐμφυσᾷ βαθειὰ μέσα στὴν ψυχὴ τῆς ἐργαζομένης νεολαίας τὶς ἀλήθειες αὐτές.

Φρόντισε ἐπίσης νὰ βοηθήση ἀπὸ κάθε ἄποψι τὴν ἐξέλιξι τοῦ ἐργαζομένου νέου δίνοντας στὸ χέρι του τὸ μοχλό, ποὺ θὰ τὸν κάνη ἀργότερα πολίτη προκομμένο καὶ δημιουργικὸ φορέα αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας καὶ τάξεως, ποὺ φέρει μόνο ἡ ἐργασία.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Ἡ λύσι τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος εἶναι ζήτημα τῆς μορφώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ. Ἦτανε ἐσφαλμένη ἡ θέσι τῆς προηγουμένης ἐποχῆς ὅτι ἡ λύσι τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἄνθισμα τῆς οἰκονομίας. Τὰ ἀποτελέσματα ἀπέδειξαν πὼς ἡ γνώμη αὐτὴ ἦτανε ἐσφαλμένη. Τὸ ἄνθισμα τῆς ἀμερικανικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας μὲ τὴ μηχανοποίησι δὲν βοήθησε καθόλου τὴν καλὴ λύσι τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος τῶν Χωρῶν αὐτῶν. Μάλιστα τὴν ἔκανε πιὸ δύσκολη μὲ τὴ δημιουργία τοῦ στρατοῦ τῶν ἀνέργων. Μόνο ἡ κατάλληλη μόρφωσι καὶ ἡ κατανόησι τοῦ ὅτι ἡ ἐργασία λύνει τὸ δύσκολο πρόβλημα αὐτὸ μέσα στὶς σημερινὲς κοινωνίες θὰ βοηθήση. Ἡ σημερινὴ ἑλληνικὴ ἐθνικὴ σκέψι, ἐξυγιασμένη ἀπὸ τὴν πνοὴ τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936, διδάσκει τὸν νέο ὅτι μόνο ἡ ἐργασία πάνω σ' αὐτὴ τὴ γῆ κάνει τὴ ζωὴ ὡραία καὶ ἀξία καὶ ὅτι μόνο ἡ ἐργασία εἶναι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ τὸ περιεχόμενο καὶ ἡ οὐσία τῆς ζωῆς.

Τὸ νὰ δημιουργῇ κανεὶς ἀξίες, τὸ νὰ μπορῇ νὰ ἐργάζεται δημιουργικά, τὸ νὰ πραγματοποιῇ ἰδέες, τὸ νὰ συνεργάζεται στὴ λαϊκὴ ἀναγέννησι, αὐτὸ εἶναι ἡ μεγάλη τῆς ὑπάρξεως ἔννοια.

Ἡ 4η Αὐγούστου δὲν ἀρκέσθηκε μόνο μὲ λόγια, ὅπως ἡ πρὶν δημαγωγικὴ ἐποχή. Σφυρηλατεῖ καὶ δένει γερὰ τὶς ἔννοιες αὐτές, πραγματοποιῶντας τις καὶ ἐφαρμόζοντάς τις ἀποφασιστικά. Μέσα στὸ νοῦ καὶ στὴν ψυχὴ τοῦ ἐργαζομένου νέου μέλλοντος πολίτου ἁπλώνεται νέος κόσμος κι' ἕνας νέος τρόπος τοῦ βλέπειν, ἐξετάζειν καὶ κρίνειν. Τὰ πολύπλοκα κοινωνικὰ προβλήματα ξεδιαλύνονται καὶ ἁπλοποιοῦνται σὰν ἀπὸ μαγικὰ δάκτυλα ξετυλιγμένα. Πρὶν τοῦ ἔλεγαν: «Ἅρπαξε μιὰ σιδερένια πυγμὴ καὶ ἔβγα στὸ πεζοδρόμιο. Φώναζε καὶ τάραζε τὴ δημοσία ἡσυχία». Τώρα τοῦ λένε: «Κάθισε ἥσυχος καὶ πειθαρχικὸς σ' αὐτὸ τὸ θρανίο τὸ βράδυ ἢ τὴν Κυριακὴ ὅταν σ' ἀφήνη ἡ ἐργασία σου καιρό. Ἀντὶ νὰ κραιπαλῆς καὶ νὰ χασοπαίζῃς, ἀντὶ νὰ διαταράσσῃς τὴν ἡσυχία τῶν συμπολιτῶν σου κάθισε ν' ἀκούσῃς, πῶς ἀληθινὰ θὰ ἐπιτύχῃς μὲ τὶς δικές σου δυνάμεις ὅ,τι οἱ ἄλλοι σοῦ ὑπόσχονταν πῶς μπορεῖς ν' ἁρπάξῃς ἀπὸ τοὺς γειτονάς σου.

»Ἐδῶ στὸ βραδινὸ αὐτὸ σχολεῖο, πάνω στὸ σκληρὸ

ξύλινο πάγκο ὑπομονητικὰ — κάθε καλὸ ἀποκτᾶται μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ — θὰ ἀνοίξῃ τὸ πνεῦμα σου γιὰ νὰ νοιώσῃ τὶς μεγάλες συνάφειες, ποὺ ἔχεις ἐσὺ καὶ ἡ ἐργασία σου μὲ τὸ μεγάλο κοινωνικὸ σύνολο, ποὺ ὅταν τὸ ἀγαπήσῃς θὰ σοῦ ἀνταποδώσῃ κι' αὐτὸ χιλιόδιπλη τὴν ἀγάπη σου αὐτή».

Πρὶν τοῦ ἔλεγαν: «Πάρε τὴ σκαπάνη στὰ χέρια σου καὶ γκρέμιζε στραβὰ ὅ,τι βρῇς μπροστά σου». Τώρα τοῦ λένε: «Ἐμεῖς σοῦ δίνουμε τὸ δημιουργικὸ σφυρὶ στὰ χέρια σου. Μ' αὐτὸ θὰ σφυρηλατήσῃς γερὰ τὴ δική σου καὶ τοῦ λαοῦ σου τὴν τύχη».

Ἔτσι σήμερα, μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου, ἄνοιξαν τὴν ἀγκαλιά τους τὰ νυκτερινὰ σχολεῖα καὶ τὰ κυριακάτικα, τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ καὶ τὰ ἐπαγγελματικὰ ποὺ μαζεύουν τὰ ἀνήσυχα νεαρὰ πνευματικὰ καὶ ψυχικὰ ρεύματα γιὰ νὰ τὰ θέσουν καὶ νὰ τὰ κατευθύνουν σὲ μιὰ φροντισμένη κοίτη, ποὺ θὰ φέρη τὴν καρποφορία στὸ μεγάλο λαϊκὸ χωράφι. Ὅλες οἱ σχολὲς τοῦ εἴδους αὐτοῦ γιὰ τὸ ἐργαζόμενο παιδὶ καὶ τὸν ἐργαζόμενο νέο ποὺ ἦτανε πρὶν ἀσθενικὲς πρωτοβουλίες ἰδιωτῶν λειτουργοῦν σήμερα κάτω ἀπὸ τὴν κρατικὴ φροντίδα, τὴν ἠθικὴ καὶ τὴν ὑλική, πάνω στὶς σκέψεις ποὺ ἀναφέραμε κι' ἀπάνω στὶς γερὲς καὶ ἀποφασιστικὲς τῆς 4ης Αὐγούστου γραμμές.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαριθμήσουμε τὰ ἐκπαιδευτήρια αὐτά, γιατὶ δὲν εἶναι αὐτὸ δυνατὸ στὴ μικρή μας αὐτὴ μελέτη. Μόνο ἀναφέρουμε πῶς σ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος εἶναι σπαρμένα ἐξυπηρετῶντας ἐντατικὰ τὴν ἐξέλιξι τῆς ἐργαζομένης νεολαίας καὶ ὅτι ὁ Κυβερνήτης Ἀρχηγὸς ἀμέριστο χαρίζει τὸ ἐνδιαφέρον του στὴν κίνησι αὐτή. Ἡ ἐπίσκεψί του πρὶν ἀπὸ κάμποσον καιρὸ στὶς ἐπαγγελματικὲς σχολὲς τοῦ Πειραιῶς «Ἀρχιμήδης» καὶ «Προμηθεὺς» καὶ ἡ ἀνάλυσι τῶν σκοπῶν τῶν ἱδρυμάτων αὐτῶν φανερώνει τὸ σημερινὸ τῆς Κυβερνήσεως πρόγραμμα πάνω σ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο.

ΥΛΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΡΕΥΣΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΡΓΑΤΟΥ. ΣΥΛΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Ἡ ἐργασία δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ἐξετασθῇ χωριστὰ ἀπὸ τὸν φορέα της. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ ἠθικὸ κεφάλαιο τῆς ἰδιοκτησίας, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐργασία. Τιμὴ καὶ σεβασμὸς πρέπει νὰ προσφέρεται στὸν φορέα τῆς ἐργασίας ὅσο μικρὴ κι' ὅσο μηδαμινὴ κατὰ τὸ φαινόμενο κι' ἂν εἶναι.

Ποιὸς φρόντισε πρὶν γιὰ τὸ ἐργαζόμενο παιδὶ καὶ γιὰ τὸν ἐργαζόμενο νέο; Μὰ αὐτὸς δὲν εἶχε ψῆφο κι' ἦτανε γιὰ τὸν κοινοβουλευτικὸ κόσμο κάτι χωρὶς ἀξία. Ἔβλεπε κανεὶς μικρὰ παιδιὰ νὰ ζαρώνουν καὶ νὰ τσακίζουνται, νὰ γερνοῦν προτοῦ ζήσουν γιὰ μερικὲς δεκάρες. Ἔκαναν καλὰ τὴ δουλειά τους, μὰ ἦτανε μικρὰ καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ πάρουν παραπάνω ἀπὸ ἕνα τάλληρο ἢ κάποτε καὶ δυὸ δραχμές. Ἀπὸ μικρὰ γνώριζαν μιὰ χωρὶς συναίσθησι καὶ χωρὶς στοργὴ Κοινωνία. Ἡ φτώχεια τὰ σπρωχνε νὰ κάνουν τὸ κάθε τι γιὰ ἕνα κομμάτι ξερόψωμο. Πολὺ νωρὶς γνώριζαν μιὰ χωρὶς ἔλεος Κοινωνία καὶ περίμεναν μὲ σφιγμένα χείλη νὰ μεγαλώσουν γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦν.

Ἡ νέα ἐθνικὴ σκέψι, ποὺ κύτταξε κι' ἐξήτασε ὅλα γύρω της, ἦτανε ἑπόμενο νὰ στρέψῃ τὴν προσοχή της καὶ στὰ ἐργαζόμενα παιδιά, ποὺ ἡ ἀνάγκη τὰ κάνει νὰ μποῦνε τόσο πρώϊμα στὴν κοινωνικὴ βιοπάλη.

Μὲ τὶς πρῶτες δύο ἐθνικὲς συλλογικὲς συμβάσεις, ποὺ ἔγιναν κιόλας στὶς 12 Αὐγούστου 1936, δὲν ξεχάστηκαν οἱ νεαροὶ ἐργάτες καὶ μαθητευόμενοι. Εἶναι γνωστὸ ὅτι, πρὶν ἀπὸ τὴν 4η Αὐγούστου, ὁ νέος ἐργάτης καὶ ἡ γυναῖκα ἦτανε σωστοὶ εἵλωτες. Παίρναν τόσο λίγο μισθὸ «λίγο γιὰ νὰ ζήσουν καὶ ἀρκετὸ γιὰ νὰ μὴν πεθάνουν». Κι' ὅ,τι πρὶν ἦτανε λόγια κενὰ καὶ κούφιες ὑποσχέσεις γίνεται πραγματικότητα μὲ τὴν ἄμεσο συγκρότησι τῆς ἐπιτροπῆς «ρυθμίσεως τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων», στὴν ὁποία προήδρευεν αὐτὸς ὁ ἴδιος Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ κατώτατον ὅριον ὡρίσθηκε ἀποφασιστικὰ παρ' ὅλες τὶς ἀντενέργειες ἐργοδοτῶν, οἰκονομολόγων καὶ πολιτικῶν ἀντιπάλων ποὺ θεωροῦσαν τὸ ζήτημα ἀντιοικονομικό.

Εἴχαμε 42.000 μαθητευομένους, ποὺ ἔπαιρναν 5 — 10 δραχμὲς ἡμερομίσθιο ἢ καὶ καθόλου, νέες γυναῖκες μὲ τε-

Α΄ Παιδιὰ ἐργατῶν. Β΄ Ἀτομικὴ καθαριότης.

Εἰκὼν ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐργαζομένων νέων.

λεία ἀπόδοσι ἐργασίας μὲ μισθὸ 8,50 δραχ. καὶ μιὰ ὁλόκληρη στρατιὰ παιδιῶν καὶ κοριτσιῶν, ποὺ ἀπεσπῶντο προσωρινὰ ἀπὸ τὸ τάγμα τῶν ἀνέργων, ἀμειβόμενα μόνο μὲ τὰ ἔνσημα γιὰ τὸ ἐπίδομα ἀνεργίας, κάποτε μ' ἕνα ψωμὶ ἢ μ' ἕνα φαγητό.

Ἔτσι ἀμέσως μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου, καὶ μάλιστα ἀκριβῶς τὴν 12ην Αὐγούστου 1936, ἡ σοφὴ καὶ ἀποφασιστικὴ τοῦ Κυβερνήτου μεταρρύθμισι ἔβαλε φραγμὸ ὁριστικὸ στὸν ἐξευτελισμὸ τῆς ἐργασίας τοῦ κοριτσιοῦ καὶ τοῦ νέου στερεώνοντας τὴν ἐλπίδα γιὰ τὴ μέλλουσά του ἐξέλιξι καὶ κάνοντάς το πρόθυμο γιὰ συνεργασία στὴν ἐθνικὴ ἀναδημιουργία.

Στὶς 384 συλλογικὲς συμβάσεις, ποὺ ὑπεγράφησαν ἐν τῷ μεταξύ, δὲν ξεχάστηκε τὸ ἐργαζόμενο παιδὶ καὶ ὁ ἐργαζόμενος νέος. Ὁ νέος μαθητευόμενος ἐργάτης ἀπὸ 14—16 ἐτῶν παίρνει κατὰ τοὺς πρώτους ἕξ μῆνες ἡμερομίσθιο 28 δραχμές, ὥς τὸ 18ον ἔτος του 33 δραχ. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα 58 δραχμές. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ κορίτσι. Διοριζόμενο σὲ ἡλικία 19 χρονῶν δὲν ἔχει ἀνάγκη προϋπηρεσίας, παίρνει τὸ ἡμερομίσθιο τῶν 58 δραχμῶν.

Οἱ νέοι ὑπάλληλοι καὶ τῶν δύο φύλων τῶν 16—17 ἐτῶν λαμβάνουν μηνιαῖον μισθὸν 550 δραχ., 17—18 ἐτῶν 750 δραχ., 18—21 ἐτῶν 1000 δραχ., 21—24 ἐτῶν ὁ μισθὸς τῶν μὲν νέων ἀνέρχεται σὲ 1.500 δραχ., τῶν δὲ κοριτσιῶν 1.150, ἀπὸ δὲ τοῦ 24 καὶ πέραν τῶν μὲν νέων σὲ 1.880 καὶ τῶν κοριτσιῶν σὲ 1.300 δραχ.

Ὑπῆρξεν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία μαθητευόμενοι βιοτεχνικῶν ἐπαγγελμάτων, ὄχι μόνον δὲν ἔπαιρναν δεκάρα, ἀλλὰ ἔπρεπε καὶ νὰ πληρώνουν γιὰ νὰ μάθουν, παρ' ὅλη τὴ δουλειὰ ποὺ ἔβγαζαν στὸ μάστορή τους. Γι' αὐτὸ ἔπαθε καὶ ὁ κλάδος τῶν βιοτεχνικῶν ἐπαγγελμάτων ἀπὸ μαρασμό, γιατὶ ποιὸς φτωχὸς πατέρας εἶχε τὴ δύναμι νὰ βάλη τὸ παιδί του χρόνια ὁλόκληρα νὰ δουλεύη χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἀμοιβή, μάλιστα καὶ νὰ πληρώνη;

Τώρα οἱ μαθητευόμενοι αὐτοὶ παίρνουν 15 — 20 δραχμὲς τὴ μέρα γιὰ τὰ μικρά τους ἔξοδα.

Ἀκόμα καὶ κάτι ἄλλο πολὺ εὐεργετικὸ προέβλεψε γιὰ τὴν ἐργαζομένη νεολαία ἡ ἐθνικὴ κοινωνικὴ σκέψι τῆς 4ης Αὐγούστου. Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένο μὲ τὶς στοιχειώδεις γνώσεις γιὰ τὸ ξεκίνημά του στὸ δρόμο τῆς ζωῆς. Ἀρκετὰ χρόνια ποζάραμε στὶς στατιστικὲς ὡς λαὸς μὲ τὰ περισσότερα ποσοστὰ τῆς ἀναλφαβητοσύνης.

Τότε, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν παληὰ ἀγράμματη γενεά, ἀφήνονταν καὶ τὸ φτωχὸ παιδὶ στὴν τύχη του. Τώρα ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐργασθῆ ἢ κάλλιο δὲν ἐπιτρέπεται σὲ κανέναν νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῆ εἰς βάρος τῆς μελλοντικῆς του ἐξελίξεως πρὶν ἀπὸ τὸ 14ον ἔτος του. Μέχρι τοῦ ὁρίου αὐτοῦ πρέπει νὰ πάη στὸ σχολεῖο, πρέπει νὰ μάθη νὰ διαβάζη καὶ νὰ γράφη. Τοὺς σταυροὺς καὶ τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων ὡς ὑπογραφὲς δὲν θὰ γνωρίση πιὰ ἡ μέλλουσα γενεά. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, σὲ ἐπικίνδυνα γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ νεαροῦ ὀργανισμοῦ ἐπαγγέλματα, ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία μόνο ἀπὸ τὸ 16ον ἔτος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ, ΑΣΘΕΝΕΙΑ, ΑΤΥΧΗΜΑ

Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος δὲν ἔχη τὴ συναίσθησι πὼς σὲ μιὰ ἀναποδιὰ τῆς ζωῆς κάποιος θὰ τὸν παρασταθῆ καὶ θὰ τὸν βοηθήσῃ, νοιώθει κάτι ἄδειο γύρω του ποὺ τοῦ γεννᾷ τὸ φόβο καὶ μάλιστα συχνὰ τὴν ἀπελπισία. Ἡ ἀβεβαιότητα αὐτὴ δημιουργεῖ ἀνθρώπους ἀπαισιοδόξους καὶ ἐπικινδύνους γιὰ τὴν ἐξέλιξι μιᾶς Κοινωνίας.

Παρουσιάστηκε ἡ σωτήρια ἐθνικὴ σκέψι τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ μὲ ἀπόφασι ἔδιωξε ἀπὸ τὴν καρδιὰ τοῦ ἐργάτη καὶ πρὸ πάντων τοῦ νέου ἐργάτη, ποὺ ἀρχίζει τώρα τὴ ζωή του καὶ τὴ δρᾶσι του, τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὴν ἀπελπισία. Τοῦ ἔφκιασε ὅ,τι χρόνια καὶ χρόνια συζητοῦσαν καὶ ἀναμασοῦσαν οἱ κοινοβουλευτικοί. Τοῦ ἔδωσε τὴν Κοινωνικὴ Ἀσφάλισι. Στὰ 115 χρόνια τῆς ἐλεύθερής μας ἐθνικῆς ζωῆς μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 ἦτανε ἀσφαλισμένοι σὲ διάφορα ταμεῖα μόλις 600.000 πρόσωπα. Τώρα εἶναι 1.500.000 ἀσφαλισμένα μὲ κεφάλαια δύο δισεκατομμυρίων δραχμῶν.

Ποιὸ ρόλο παίζει ἡ Κοινωνικὴ Ἀσφάλισι στὴν ψυχὴ ἑνὸς νέου ἐργάτη δὲν μπορεῖ ἀρκετὰ νὰ τονισθῆ. Νοιώθει πὼς ἔχει μιὰ γωνιά, κάποιο καταφύγιο ὅταν τὸν πιάση ἡ μπόρα κι' ὅταν τὸν χτυπήση μιὰ ἄσπλαχνη τύχη.

Ἡ εὐημερία ἡ δική του καὶ τῆς οἰκογενείας τῆς πατρικῆς ἂν λάχη νὰ τῆς εἶναι προστάτης ἢ ἐκείνης ποὺ θὰ σχηματίση μελλοντικά, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑγεία του. Ὅταν ὅμως πέση κάποτε ἀπὸ τὴ σκαλωσιά, ὅταν πιαστῆ στὸ μηχάνημα, ὅταν πεταχθῆ τὸ γρανάζι καὶ τοῦ πληγώση τὸ μάτι, ὅταν ἐκραγῆ τὸ καζάνι καὶ τὸν κάψη, τότε ἀρχίζει τὸ δρᾶμα γι' αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειά του. Τώρα ὅμως ἡ δυστυχία του ἐλαττοῦται ἢ παραμερίζεται. Πρῶτα πρῶτα ἡ φροντιστικὴ μέριμνα τοῦ Νέου Κράτους συνιστᾷ ἐπίμονα μὲ διαφωτίσεις, μὲ διατάξεις, μὲ ἐπεμβάσεις καὶ στὸν ἐργοδότη καὶ τὸν ἐργάτη τὴν προφύλαξι καὶ τὴν προσοχή. Πρὸ πάντων οἱ νέοι ἐργάτες πρέπει νὰ ξέρουν νὰ προφυλαχθοῦν περισσότερο ἀπὸ τοὺς γέρους συναδέλφους των, ἀφοῦ τώρα τοὺς παρέχονται καλύτερα ἀπὸ πρὶν τὰ μέσα. Μάσκες προφυλακτικὲς γιὰ τὰ πνευμόνια, συσκευὲς ἀερισμοῦ ἀπὸ βλαβερὰ γιὰ τὸν ὀργανισμὸ ἀέρια, ἀσφάλιστρα μηχανῶν, ἀλλαγὴ θέσεως ἐργασίας κλπ. βοηθοῦν τώρα τὸ νέο ἐργάτη νὰ διατηρήση τὴν ὑγεία του, τὸ πολύτιμο αὐτὸ ἀγαθὸ γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τὸ λαό του.

Ὅμως καὶ στὴν περίπτωσι ἀτυχήματος καὶ ἀσθενείας πάλι βρίσκει καταφύγιο καὶ βοήθεια. Κατὰ τοὺς ἕξ πρώτους μῆνες τῆς λειτουργίας τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων στὰς Ἀθήνας, στὸν Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην συνέβη-

σαν 8.141 ἀτυχήματα ἐργασίας μὲ πολλοὺς νέους ἐργάτας καὶ 1077 γυναῖκες. 4.831.871 δραχ. παρεχωρήθησαν γιὰ τὴν προστασία τοῦ ἀτυχήσαντος καὶ 2.670.078 πληρώθηκαν γιὰ ἐπιδόματα ἐκείνων ποὺ ἀτύχησαν.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΜΙΛΛΑ

Ἂν σὲ ἄλλους λαοὺς εἶναι τοῦτο, ποὺ σήμερα λέμε «ἐργατικὴ ἅμιλλα» νεωτερισμός, σ' ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἀποτελεῖ μιὰ φυλετικὴ ἰδιότητα. Ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς αἰῶνας ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ θέλησι ἀγωνίστηκαν πάντα γιὰ ἐπιτυχίες. Αὐτὰ ἐδημιούργησαν τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ ποὺ ἀποτελοῦν τὸν ἑλληνικὸ πολιτισμό. Ὄχι μόνον ὁ Παρθενὼν καὶ ἡ «Πολιτεία», οἱ ὡραῖες Τέχνες καὶ ἡ Γνῶσι διεπνέοντο ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς ἁμίλλης. Καὶ ἡ ἐργασία τῶν δημιουργικῶν τοῦ ἐργάτη χεριῶν εἶχε μέσα της τὸ ἴδιο κεντρί. Θεοποίησι τῆς ἐργασίας στὸν Ἥφαιστο καὶ στὴν Ἀθηνᾶ Ἐργάνη. Ὁ Ὅμηρος μὲ τὴν κατασκευὴ τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἀχιλλέα μᾶς δίνει τὸν «ἔνθεο τεχνίτη», ποὺ σήμερα τὸν λέμε «μάστορα».

Καὶ σὲ ὅλη τὴν περίοδο τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς παρουσιάζονται οἱ ἐξαιρετικοὶ σὲ κάθε ἐπάγγελμα τεχνῖτες ποὺ μ' αὐτὸ τὸ συναίσθημα τῆς ἁμίλλης θαυματούργησαν.

Ἡ κρατικὴ μέριμνα τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν ἄφησε ἀνέγγιχτο καὶ τὸ ἐπίπεδο αὐτό. Ἔδωσε στὸ νέο ἐργάτη τὴ δυνατότητα νὰ δείξῃ τὴν ἱκανότητα. Κηρύττει κάθε χρόνο τὴν «Ἑβδομάδα τῆς ἁμίλλης» καὶ εἶναι συγκινητικὸ μὲ πόση χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμὸ παίρνουν μέρος σ' αὐτὴ οἱ νέοι ἐργάτες. Γιατὶ ἡ ἅμιλλα αὐτὴ πρέπει νὰ γίνεται γιὰ τοὺς νέους καὶ θὰ καταστῇ τὸ μέτρο τῆς ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς δυναμικότητος τοῦ Ἔθνους μας. Εἶναι τὸ ὅπλο τῆς ἐπικρατήσεως ἐν εἰρήνῃ, ὅπως ὁ ἡρωϊσμὸς τῆς νίκης ἐν πολέμῳ.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Ἡ ψυχαγωγία ἔχει σκοπὸ νὰ ἐξυψώσῃ τὸν ἄνθρωπο, νὰ διώξῃ τὶς φροντίδες του, νὰ σαρώσῃ τὴν κούρασί του, νὰ καθαρίσῃ τὴν ψυχή του.

Ἡ ψυχαγωγία δίνει στὸν ἄνθρωπο δύναμι καὶ νέα ἐνέργεια, τὸν προετοιμάζει στὸ νέο του ἔργο, στὴ νέα του δημιουργία, στὴ νέα του ἐργασία.

Ἡ Κυβέρνησι τῆς 4ης Αὐγούστου θέλει νὰ δώσῃ μιὰ ἀληθινὴ ψυχαγωγία ποὺ σὰν ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωὰμ θὰ μπορῇ νὰ ἀνεβαίνῃ πάντα νέος καὶ δυνατὸς καὶ θὰ δίνῃ πάντα τὴν ἀνωτάτη προσπάθεια.

Τώρα ἡ πλατειὰ προσπάθεια τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου καταπιάστηκε γερὰ καὶ μὲ τοῦτο τὸ ζήτημα. Ἀπὸ ὅλες τὶς μεριὲς ξεπετιέται καὶ ὑψώνεται σὲ μιὰ σεβαστὴ πυραμίδα. Μὲ τὴν πρωτοπορία τῆς «Ἐργατικῆς Ἑστίας», μὲ τὴν θερμὴ προτροπὴ τοῦ Κυβερνήτου, κινήθηκαν μὲ ἐνδιαφέρον οἱ ἐργοδότες δίνοντας στὸν παρόντα καὶ στὸν μέλλοντα δημιουργικὸν ἐργάτη τὴν ἀνάσα καὶ τὴ χαρὰ τῆς γιορτῆς. Μακρυὰ ἀπὸ τὸν μόχθο τῆς καθημέρας τοῦ δίνουν νὰ χαρῇ τὸ ἑλληνικὸ τοπίο, τὸ βουνὸ καὶ τὴ θάλασσα, νὰ τὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ τ' ἀγαπήσῃ.

Κι' ὅταν τὶς Κυριακὲς πρωῒ πρωῒ βλέπῃ κανεὶς τὰ μακρὰ τραῖνα, κατάφορτα νὰ ξεκινοῦν ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς τῶν πόλεων, διακρίνει στὰ παράθυρα τῶν βαγονιῶν χαρούμενα πρόσωπα, σπινθηροβόλα μάτια, νέα στόματα ποὺ τραγουδοῦν κι' ἀγαλλιοῦν στὴ γιορτάσιμο αὐτὴ ἔξοδο πρὸς τὴν ἑλληνικὴ φύσι. Μένει μέσα σ' αὐτὰ τὰ πνεύματα χῶρος γιὰ κακὸ στοχασμό; Μπορεῖ νὰ ἑδρεύῃ μέσα στὶς καρδιὲς αὐτὲς συναίσθημα μουντὸ καὶ συννεφιασμένο; Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδιὰ εἶναι σὰν λιβάνι ποὺ ἀνεβαίνουν πρὸς τὸ βωμὸ τῆς γιορτῆς σὰν εὐχαριστῶ πρὸς τὸ δημιουργό της. Κανένας ἀπὸ ὅλους δὲν νοιώθει τὸ ἐξαιρετικὸ τῆς φροντίδας αὐτῆς τοῦ Κράτους ὅσο ἡ νεότητα ποὺ δὲν εἶχε πρὶν τὴ δυνατότητα νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ φτωχικό της σπιτάκι.

Τώρα μ' ἕνα ἐλάχιστο τίμημα—τὸ ὑπόλοιπο τὸ πληρώνει τὸ Κράτος — μπορεῖ νὰ ξεκινήσῃ γιὰ ἀντάμωσι τῆς χαρᾶς. Νέες ἐντυπώσεις καὶ νέα συναισθήματα τοῦ ξεκουράζουν τὸ κορμὶ καὶ τὴν ψυχή. Ἡ συντροφικὴ χαρὰ εἶναι πολλαπλῆ χαρὰ μέσα στὴ νεαρὴ ψυχή. Μιὰ συναυλία, ἕνα θέατρο, μιὰ κατάλληλη διάλεξι, ποὺ ἀκούει πλάϊ στὸ σύντροφό του, εἶναι γι' αὐτὸν μιὰ ἐσωτερικὴ βίωσι κι' ὄχι μιὰ ἁπλῆ διασκέδασι. Ἡ «Ἐργατικὴ Ἑστία» καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας κάνουν καὶ θὰ κάνουν πολλὰ ἐπάνω στὸ ἐπίπεδο αὐτό. Ὅμως καὶ τὰ διάφορα ἐργοστάσια ἀνέβασαν μὲ τὸ παράδειγμα καὶ τὴν ὑπόδειξι τοῦ Κράτους τὴν ψυχαγωγία σὲ ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἐπιχείρησι τμῆμα. Ποιὸς μποροῦσε πρὶν νὰ σκεφθῇ ὅτι ἡ τάδε ἢ ἡ δεῖνα ἑταιρεία θὰ ξώδευε τόσα καὶ τόσα γιὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν ἐργατῶν της; Ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία Λιπασμάτων, ποὺ τὴν πνοὴ στὸ ζήτημα αὐτὸ ἔδωσεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Νεολαίας, ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία Καπνῶν Παπαστράτου ὡς τὶς μικρὲς βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις καθιερώθηκε ἡ ἰδέα τῆς ψυχαγωγίας κι' ἔγινε σὰν κάτι ἀναπόσπαστο στὴ λειτουργία τῆς ἐργασίας. Καὶ «παντοῦ προτιμᾶται ὁ νέος», ὅπως μοῦ ἔλεγε ἕνας διευθυντὴς ἐπιχειρήσεως.

Μὰ καὶ γι' ἄλλα πολλὰ φρόντισε ἡ Κυβέρνησι τῆς 4ης Αὐγούστου. Τὸ Κέντρο τῆς ἐργαζομένης γυναικὸς μαζεύει κάθε μεσημέρι καὶ βράδυ τὰ ἐργαζόμενα κορίτσια, ποὺ πρὶν γύριζαν στοὺς δρόμους, ὡς ποὺ νάρθῃ πάλι ἡ ὥρα νὰ πᾶνε στὴν ἀπογευματινή τους δουλειά, πρᾶγμα ποὺ ἦτανε βλαβερὸ καὶ γιὰ τὴν ὑγεία καὶ τὴν ἠθική τους.

Πολλὴ σημασία ἔδωσε τὸ Νέον Κράτος στὴν ὀργάνωσι ἀποστολῶν σὲ ἐξοχὰς καὶ κατασκηνώσεις νεαρῶν ἐργατριῶν καὶ ἐργατῶν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Ἀνήλικα ἐργαζόμενα ἀγόρια καὶ κορίτσια, ποὺ βρίσκονται στὴν κρίσιμο περίοδο τῆς σωματικῆς των ἐξελίξεως, στέλλονται ἐπὶ 15—30 μέρες στὴν ἐξοχή.

Ἀκολουθῶντας τὴν πρωτοβουλία τῆς Κυβερνήσεως ξεκίνησαν γιὰ τὸν ἴδιο δρόμο καὶ διάφορα ἰδιωτικὰ ἱδρύματα, ὡς ἡ Λέσχη τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ Πειραιῶς, ἡ Ἑταιρεία Φίλων τῶν Νέων Πειραιῶς, ἡ Λέσχη τοῦ Ἐργαζομένου παιδιοῦ. Ἐδῶ ἔρχονται ἀρωγοὶ τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐργασίας καὶ ἡ «Ἐργατικὴ Ἑστία». Ἐφέτος στέλλονται πάνω ἀπὸ 3.000 παιδιὰ στὶς κατασκηνώσεις τῆς Βούλας, Βουλιαγμένης, Περάματος καὶ Ἐκάλης. Τὴν φροντίδα του αὐτὴ συμπλήρωσε τὸ Κράτος μὲ τὸν καθορισμὸ τῆς 15θημέρου ἢ 30θημέρου ἀδείας μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἀπὸ τὴν Ὀλυμπία καὶ τὰ Ἴσθμια μιὰ μακραίωνη ἱστορία μᾶς μεταφέρει τὴν εἰκόνα μιᾶς γερῆς ψυχῆς σ' ἕνα γερὸ κορμί. Μιὰ φωνὴ μᾶς μεταδίνει ἀπὸ τὸ βάθος τῶν αἰώνων τὸ μεγάλο ἐκεῖνο «εὖγε», ποὺ ὡς κότινος εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας κατεφόβισε τὸν Ξέρξην καὶ τὸν ἔκανε νὰ ἀναφωνήσῃ: «Ἀλλοίμονο μὲ τί ἀνθρώπους θ' ἀναμετρηθοῦμε». Τί ἄλλο εἶναι ἡ σημερινὴ προτροπὴ τῆς μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου ἐποχῆς παρὰ μιὰ συνέχεια ποὺ ἔκανε τοὺς Ἕλληνες δασκάλους καὶ φωτοδότες στοὺς κατοπινοὺς ὅλων τῶν λαῶν πολιτισμούς; Εἶναι μόνο τὸ σῶμα ποὺ ἀτσαλώνεται μὲ τὸν ἀθλητισμό; Ὄχι, εἶναι κυρίως ἡ δημιουργία χαρακτῆρος, εἶναι ἡ ἰσορροπία τοῦ ψυχικοῦ κόσμου. Ὅταν κατορθώσῃ ὁ νέος νὰ ἔχῃ τὸ σῶμα του μὲ τοὺς 368 μυῶνας του στὴν κυριαρχία του, τότε εἶναι βέβαιο πὼς θἄχῃ καὶ τὴ θέλησι στὴ φούχτα του. Αὐτὸ εἶναι ποὺ ἐπιδιώκει μὲ ἐπιμονὴ τὸ Νέο Κράτος καὶ ἡ Ε. Ο. Ν. «Ἀπὸ μικρὸς συνηθίζει ὁ μάστορης», λέγει ὁ λόγος. Κι' ἀπὸ νεαρὸς πρέπει ν' ἀρχίσῃ κι' ὁ Ἕλλην νὰ ἔχῃ δύναμι πάνω στὸ κορμί του.

Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσι αὐτὴ ξεφυτρώνουν σήμερα παντοῦ τὰ ἀθλητικὰ στάδια, τὰ ἀθλητικὰ γήπεδα, ἱδρύονται ἀθλητικὲς ὁμάδες μέσα στὰ ἐργοστάσια μικρὰ καὶ μεγάλα, ξοδεύονται ποσά, ἐξασκοῦνται ἀθλητικὰ σύνολα καὶ τίθενται ἀπὸ ὅλες τὶς μεριὲς ἔπαθλα νίκης. Ἡ Ε.Ο.Ν., ποὺ ἔχει συλλάβει τὸ γνήσιο ἀθλητικὸ πνεῦμα, προσπαθεῖ νὰ ἐνθουσιάσῃ ὅλα της τὰ μέλη γιὰ ἀθλητικὲς προσπάθειες. Ἔπειτα ὅ,τι δημιουργεῖ ἡ μονότονη καὶ μονομερὴς ἐργασία πάνω στὸ κορμὶ τοῦ νέου ἐργάτη πρέπει νὰ ἐξουδετερωθῇ καὶ νὰ ἰσορροπήσῃ μόνο μὲ τὸν ἀθλητισμό. Τὸ τί γίνεται τελευταῖα στὸ ἐπίπεδο αὐτὸ ἀναφέρεται σὲ ἄλλο ἄρθρο.

* * *

Κι' ἄλλη μιὰ φορὰ παρουσιάζονται στὴν ἱστορία μας τὰ ἴδια γεγονότα: 594 π. Χ., 1936 μ. Χ., Ἀθηναϊκὸν Κράτος — Ἑλληνικὸν Κράτος. Σόλων — Μεταξᾶς. Σωτηρία ἀπὸ τὴν καταστροφή, ἀναδημιουργία, κοινωνικὴ δικαιοσύνη, τακτοποίησι τοῦ ἀτόμου μέσα στὸ σύνολο, σεισάχθεια, δυνατὴ καὶ ἐνθουσιασμένη νεολαία καὶ στὶς δύο ἐποχές.

Δὲν εἶναι μόνο συμπτωματικὴ παραβολή, εἶναι φυλετικὴ συγγένεια ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς αἰῶνες.

Ἡ ἐποχή μας μὲ τὴν 4ην Αὐγούστου 1936 μπῆκε στὸ δρόμο τῆς μακραίωνης ἑλληνικῆς παραδόσεως.

Σ. Κ.

ΤΟ ΑΓΡΟΤΟΠΑΙΔΟ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ ΠΝΟΗΝ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, Ο ΝΕΟΣ ΑΓΡΟΤΗΣ ΥΨΟΥΤΑΙ ΕΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΖΩΗΣ, ΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΛΑΣΣΕΤΑΙ ΕΘΝΙΚΩΣ

Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου διὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ ὁποίου τὴν εὐεργετικὴ δρᾶσι σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἁρμοδιότητός του ἐγνώρισεν ὄχι μόνον ὁ ἀγροτικὸς κόσμος ἀλλὰ καὶ ὁ ἀστικός, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ καταναλωτικὸ στοιχεῖο, δὲν παρέλειψε μέσα στὴ γενικὴ γιὰ τὸ Ἑλληνόπουλο φροντίδα του, νὰ μεριμνήσῃ εἰδικά, μέσα στὸ πλαίσιο τῆς μελλοντικῆς του ζωῆς καὶ γιὰ τὸ ἀγροτόπαιδο.

Εἶναι γνωστὸ πόση ἐξαιρετικὴ σημασία δίνει ὁ Ἀρχηγὸς στὴν καθοδήγησι τῆς Ἀγροτικῆς Νεολαίας τῆς Χώρας καὶ στὴν ἀνύψωσι τοῦ μορφωτικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ της ἐπιπέδου καὶ πόσα καλὰ περιμένει στὸ προσεχὲς μέλλον τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας του αὐτῆς.

Ἔτσι στὴν προσπάθειά του γιὰ τὴ βελτίωσι τοῦ ἐπαγγελματικοῦ (γεωργοτεχνικοῦ ἐπιπέδου) τοῦ ἀγροτόπαιδου, δὲν ἐδίστασε νὰ ὑποβληθῇ σὲ μεγάλες ὑλικὲς θυσίες καὶ νὰ δώσῃ ὅσο τὸ δυνατὸν πλουσιώτερα τὰ μέσα τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως στὸ παιδὶ τοῦ ἀγρότου.

ΕΞΩΣΧΟΛΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κατώτερες γεωργικὲς σχολές, γιὰ τὶς ὁποῖες θὰ μιλήσουμε παρακάτω, καὶ τὴ βελτίωσι τῶν μέσων γεωργικῶν σχολῶν, τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἐφρόντισε νὰ πλουτίσῃ τὶς γεωργικὲς γνώσεις καὶ νὰ μορφώσῃ στὸν κύκλο τῆς δράσεώς των ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα ἀγροτόπαιδα, μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς ἐξωσχολικῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Παιδιά, ποὺ βρίσκονται μακρυὰ ἀπὸ τὰ κέντρα τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἢ καὶ ποὺ ἀπὸ ἔλλειψι τυπικῶν προσόντων (γραμματικῶν) δὲν μποροῦν νὰ φοιτήσουν σ' αὐτά, βρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ πλουτίσουν τὰς γνώσεις των στὰ περιοδεύοντα γεωργικὰ σχολεῖα.

Ἡ Ἀμερικανικὴ ὀργάνωσις «Ἐγγὺς Ἀνατολὴ» ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐδίδαξε τὸν χειμῶνα τοῦ 1938—39 σὲ 15 χωριὰ τῶν περιφερειῶν Κιλκίς, Ἐδέσσης, Ναούσης, Βεροίας καὶ Κατερίνης 158 γεωργικὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα παρηκολούθησαν περισσότερα ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες ἀγροτόπαιδα.

Κάθε γεωργικὸ μάθημα τὸ παρηκολούθησαν κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν στατιστικὴν 21 ἀγροτόπαιδα.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν μαθημάτων αὐτῶν συνετέλεσαν καθ' ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν, οἱ σχηματισμοὶ τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς ὅλα τὰ χωριὰ ὅπου ἡ Ὀργάνωσις ἐδίδαξε.

Ἐξωσχολικὰ γεωργικὰ μαθήματα ἔδωσαν τὰ γεωργικὰ σχολεῖα Α. Χ. Ε. Π. Α. Βέλλου (Κορινθίας), Φλωρίνης, Τεγέας, Πτολεμαΐδος καὶ Μεσσαρᾶς Κρήτης.

Τὰ γεωργικὰ αὐτὰ σχολεῖα ἐμοίρασαν στὰ διδαχθέντα ἀγροτόπαιδα ὀπωροφόρα καὶ καλλωπιστικὰ δένδρα εἴτε ἐντελῶς δωρεὰν—ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον—ἢ μὲ ἐλάχιστη τιμή.

Ὁ πάρα κάτω πίναξ μᾶς δείχνει πόσα ἀκριβῶς δένδρα μοίρασαν τὰ διάφορα γεωργικὰ σχολεῖα.

Γεωργ. Σχολεῖον	Ἀριθ. ὀπωροφόρων	Ἀρ. καλλωπιστικῶν
1) Α.Χ.Ε.Π.Α.	3.304	890
2) Φλωρίνης	11.895	—
3) Τεγέας	767	205
4) Πτολεμαΐδος	3.100	3.700
5) Μεσσαρᾶς (Κρήτης)	2.437	2.600
Σύνολον	21.503	7.395

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ γεωργικὰ μαθήματα δὲν περιωρίσθησαν μόνον στὸ θεωρητικὸ μέρος, ἀλλὰ μὲ τὸ μοίρασμα τῶν δένδρων ἁπλώθηκαν καὶ στὸ πρακτικό. Τὰ ἀγροτόπαιδα ἐφαρμόσανε ὅ,τι διδαχτήκανε πάνω στὰ δένδρα ποὺ τοὺς ἔδωσαν.

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΚΗΠΟΙ

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας συνεχίζοντας τὴ γραμμὴ ποὺ ἐχάραξε ἀπὸ τὸ περασμένο ἔτος, ἐβοήθησε μὲ τὶς Γεωργικές του Ὑπηρεσιες τοὺς Διευθυντὰς τῶν Δημ. Σχολείων διαφόρων χωρίων, νὰ δημιουργήσουν σχολικοὺς κήπους εἰς τοὺς ὁποίους ἀσχολήθηκαν ὅλοι σχεδὸν οἱ μαθηταί των.

Κατὰ τὸ ἔτος 1938—39 μὲ τὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν τῶν Γεωργικῶν Ταμείων τῶν Νομῶν, ἔγιναν 223 νέοι σχολικοὶ κῆποι, παρηκολουθήθησαν δὲ καὶ βελτιωθήκανε καὶ οἱ ἄλλοι 116 σχολικοὶ κῆποι ποὺ εἶχαν γίνει τὸν προηγούμενο χρόνο.

Τοὺς σχολικοὺς αὐτοὺς κήπους, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ ἀγροτόπαιδο παίρνει τὰ πρῶτα θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ μαθήματα, τὸ Κράτος τοὺς ἐπλούτισε μὲ σπόρους δένδρων καὶ λαχανικῶν, δενδρύλλια, λιπάσματα καὶ ἄλλα ὑλικά.

Σὲ πολλὰ σχολεῖα— τὰ περισσότερον ἀγροτικά—δόθηκαν καὶ ἀρκετὰ ἐργαλεῖα γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἐργάζωνται μ' αὐτὰ οἱ μαθηταί.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1938—39 ἐλειτούργησαν 10 ἐν ὅλῳ πρακτικὰ γεωργικὰ σχολεῖα γενικῆς γεωργικῆς μορφώσεως, καὶ ἕνα εἰδικό, ἡ Γαλακτοκομικὴ Σχολὴ Ἰωαννίνων.

Ἀπὸ τὰ σχολεῖα αὐτά, τρία ἐλειτούργησαν μὲ ἔξοδα ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τέσσερα εἶναι αὐτοσυντήρητα, καλύψανε δηλαδὴ τὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας των τὰ εἰσοδήματα τῶν κτημάτων ποὺ καλλιεργοῦν οἱ ἴδιοι οἱ μαθηταὶ βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ ἀνάλογο ἐργατικὸ προσωπικὸ καὶ τέσσερα ἰδιωτικὰ ποὺ τὰ ἐπιχορήγησε κι' αὐτὰ τὸ Κράτος γιὰ νὰ καλύψουν τὶς δαπάνες των ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Στὰ σχολεῖα αὐτὰ εἰσήχθησαν ἐν ὅλῳ 258 μαθηταὶ καὶ ἐξεπαιδεύθησαν 479, ὅπως δείχνει ὁ πάρα κάτω πίναξ.

ΣΧΟΛΕΙΑ	Εἰσαχθέντες	Ἐκπαιδευθέντες
1) Τυροκομικὴ Ἰωαννίνων	23	41
2) Φλωρίνης	21	48
3) Πτολεμαΐδος	16	31
4) Μεσσαρᾶς (Κρήτης)	30	30
5) Ἀσωμάτων »	15	30
6) ΑΧΕΠΑ Βέλλου (Κορινθίας)	13	32
7) Δουρούτης (Ἰωαννίνων)	12	17
8) Ἀμερικανικὴ Θεσ)νίκης	35	128
9) Συγγροῦ (Ἀμαρουσίου)	50	50
10) Ἀναγνωστοπούλειον Κονίτσης	23	50
11) Χίου	20	20
Σύνολον	258	479

Γιὰ τὴν παροχὴ ἱκανοποιητικῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολείων ἐλήφθησαν μὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 1648/1939 Ἀναγκαστικὸ Νόμο μέτρα ἀνάλογα μ' ἐκεῖνα ποὺ ἐλήφθησαν γιὰ τοὺς μαθητὰς τῶν Μέσων Γεωργικῶν Σχολῶν.

Συμπληρώθηκε τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ τῶν Πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολείων καὶ ἐνεκρίθησαν εἰς τοὺς προϋπολογισμούς των ἐπαρκεῖς πιστώσεις, γιὰ τὴν συμπλήρωσι τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἐργαστηρίων των.

Εἰς τὸ Πρακτικὸν Γεωργικὸν Σχολεῖον Μεσσαρᾶς ἐκτίσθηκε νέο ὑπόστεγο ἀπὸ μπετὸν γιὰ τὴν φύλαξι τῶν γεωργικῶν μηχανημάτων του καὶ ἐργαλείων, ἐνεκρίθη δὲ μελέτη γιὰ τὴ συμπλήρωσι τοῦ κεντρικοῦ του κτιρίου. Ἐπίσης συνεπληρώθησαν οἱ μελέτες γιὰ την κατασκευὴ ψυγείου και κτιρίου διαμονῆς τῶν μαθητῶν καὶ ἐργατῶν εἰς τὴν Γαλακτοκομικὴν Σχολὴν Ἰωαννίνων, καθὼς καὶ γιὰ τὴν διαρρύθμισι τῆς κοίτης τοῦ χειμάρρου ποὺ περνάει μέσα ἀπὸ τὸ κτῆμα τοῦ Σχολειου Φλωρίνης.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1648/1939 Ἀν. Νόμου ἐτακτοποιήθησαν τὰ τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως, εἰς τὰ Πρακτικὰ Γεωργικὰ Σχολεῖα Μεσσαρᾶς καὶ Ἀσωμάτων (Κρήτης) καὶ ἔγινε ἀνασυγκρότησις τῶν Δ. Συμβουλίων αὐτῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν οἰκείων Νομαρχῶν καὶ ἀνετέθη ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεώς των εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας και το Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Παράλληλα μὲ τὸν ἴδιο νόμο ἐξησφαλίσθη ἡ ἀρτιωτέρα ἐκπαίδευσις τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τούτων τῆς Κρήτης, ποὺ ὑπήχθησαν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ βασικοῦ Νόμου 2203 περὶ Πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολείων.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἐλήφθη ἡ πρόνοια γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι ὅλων τῶν ἰδιοσυντηρήτων Πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολείων γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ συμπληρώσουν τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ ἐργαστήριά των.

Βάσει τοῦ νόμου τούτου καὶ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐπεχορηγήθησαν τὰ σχολεῖα:

1) Μεσσαρᾶς μὲ ποσὸν 300 χιλ. δρ.

2) Ἀσωμάτων μὲ ποσὸν 400 χιλ.

3) ΑΧΕΠΑ Βέλλου (Κορινθίας) μὲ ποσὸν 200.000 καὶ

4) Χαρίσσειον Κοζάνης μὲ τὸ ποσὸν 100 χιλ. δραχ.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐτακτοποιήθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1698/1939 Ἀν. Νόμου τὰ ζητήματα τῶν πρὸ ἐτῶν εὐδοκίμως λειτουργούντων ἰδιωτικῶν Πρακτικῶν Γεωργ. Σχολείων ποὺ ὑπήχθησαν καὶ αὐτὰ ὡς πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸ μέρος, εἰς τὸ ἴδιο πλαίσιο μὲ τὰ δημόσια Γεωργικὰ Σχολεῖα.

Τὰ Πρακτικὰ Γεωργικὰ Σχολεῖα μὲ τις ἐκτελούμενες εἰς τὰ κτήματά των πειραματικὲς καὶ ἀποδεικτικὲς ἐργασίες εἰς τοὺς διαφόρους γεωργικοὺς κλάδους, συνετέλεσαν εἰς τὴν διάδοσιν βελτιωμένων μεθόδων καλλιεργείας εἰς τὰς περιφερείας εἰς τὰς ὁποίας λειτουργοῦν.

ΜΕΣΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Εἰς τὰς Μέσας Γεωργικὰς Σχολάς, Ἀβερώφειον Λαρίσης καὶ Δενδροκομικὴν Πατρῶν, εἰσήχθησαν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1938—39 64 νέοι μαθηταί, ὁ δὲ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰς σχολὰς ταύτας ἐκπαιδευομένων μαθητῶν ἀνῆλθε σὲ 110.

Αἱ Σχολαὶ αὐταὶ ἐφωδιάσθησαν μὲ νέον διδακτικὸν ὑλικό, καὶ συνεπλήρωσαν τὶς ἐγκαταστάσεις των καὶ τὰ ἐργαστήριά των, γιὰ τὴν ἀρτιωτέρα ἐκπαίδευσι τῶν μαθητῶν.

Ἐπίσης συνεπληρώθη τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ μὲ τὴν τοποθέτησι σὲ κάθε Σχολὴ καὶ ἑνὸς Ἐπιμελητοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1648/1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἐρρυθμίσθησαν τὰ ζητήματα τῆς παροχῆς ἱκανοποιητικῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς οἰκοτρόφους μαθητὰς τῶν Μέσων Γεωργικῶν Σχολῶν καὶ σὲ κάθε Σχολὴ προσελήφθη ἔμπειρος ἰατρὸς ἐπὶ μισθῷ, ἐκανονίσθησαν δὲ καὶ τὰ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τῶν ἀσθενούντων μαθητῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟΝ

Παράλληλα πρὸς τὴν ἀνύψωσι τοῦ τεχνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀγροτόπαιδου, ποὺ συνετελέσθη μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ γεωργικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος, τὸ Κράτος μὲ τὴ γενικὴ γεωργικὴ πολιτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ, ἀνύψωσε αὐτομάτως καὶ τὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τοῦ παιδιοῦ τοῦ ἀγρότου. Διότι ὁ ἀγρότης μπορεῖ πιὰ σήμερα μὲ τὰ ὑλικὰ μέσα ποὺ διαθέτει καὶ ποὺ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς μέριμνας τοῦ Κράτους γιὰ τὰ συμφέροντά του καὶ τὴν καθημερινή τους βελτίωσι, νὰ δώσῃ στὸ παιδί του καὶ πνευματικὴ τροφή, ἄγνωστη σ' αὐτὸ πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου μὲ τὴν ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδικῶν ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς εἰδικότητός του.

Ἐπίσης αὐτομάτως ὑψώθηκε καὶ τὸ βιωτικὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀγροτόπαιδου, ποὺ τρώγει καὶ τρέφεται σήμερα καλλίτερα. Μὲ τὴν ρύθμισι τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν οἱ γονεῖς μποροῦν, ξαλαφρωμένοι ἀπὸ τοὺς ἐφιάλτας τοῦ τοκογλύφου, νὰ διαθέσουν γιὰ τὴ διατροφὴ καὶ τὸ ντύσιμο τῶν παιδιῶν των μέρος τῶν ποσῶν ποὺ ἄλλοτε ἐπλήρωναν στὴν γεωργικὴ βδέλλα ποὺ λέγεται τοκιστής.

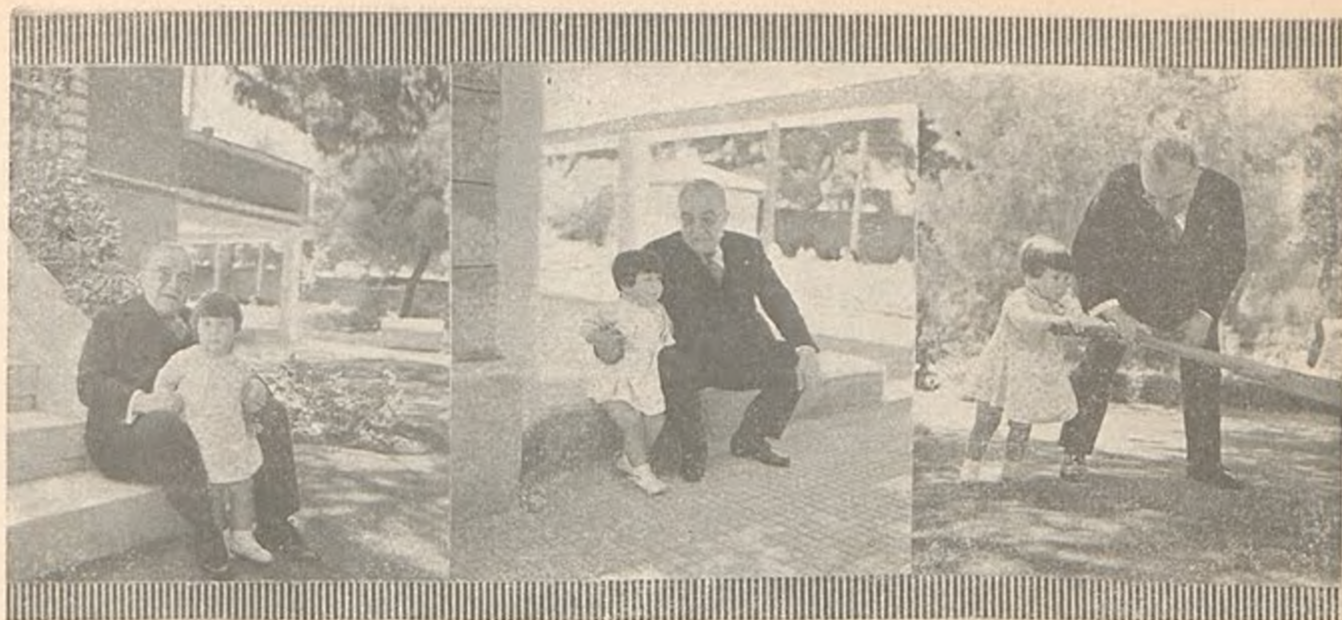
Τὸ ἀγροτόπαιδο ἐκτὸς τοῦ ὅτι σήμερα τρώγει καὶ ντύνεται ἀσυγκρίτως καλλίτερα ἀπὸ τὴν προαυγουστιανὴ ἐποχή, ἐξεπολιτίσθη μὲ τὶς ἐπισκέψεις ποὺ κάνει στὰ κέντρα, εἴτε ὡς φαλαγγίτης μὲ τὶς ἐκδρομὲς τοῦ σχηματισμοῦ του, εἴτε μὲ τὴ συνοδεία τῶν γονέων του ποὺ σήμερα οἰκονομικῶς βελτιωμένοι μποροῦν νὰ κινηθοῦν.

Αὐτὴ εἶναι σὲ λίγες γραμμὲς ἡ προσπάθεια τοῦ σημερινοῦ Κράτους γιὰ τὸ ἀγροτόπαιδο, τὰ ἄμεσα καὶ ἔμμεσα ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας τὰ βλέπει ἀνάγλυφα ὁ ἀγρότης καὶ κοιμᾶται ἥσυχος ὅτι τὸ γεωργικὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ του μέσα στὰ χέρια τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου εἶναι ἀπόλυτα ἐξησφαλισμένο.

Δ. Μ.

Ἀγροτικαὶ ἀσχολίαι εἰς τὴν Γεωργικὴν Σχολὴν Συγγροῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Ο θεμελιωτής καὶ οἰκοδόμος τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ποὺ εἰσέρχεται στὸ 4ον ἔτος τῆς δημιουργικῆς του προσπαθείας, τῆς 4ης Αὐγούστου, μὲ οἰωνοὺς αἰσίους, εἶναι μιὰ προσωπικότης πολυσύνθετος!.. Ὁ βιογράφος του θὰ βρεθῆ σὲ πολλὲς δυσκολίες γιὰ νὰ ἀναλύση τὴν πολύπτυχη αὐτὴ φυσιογνωμία: "Ἕνας χαρακτὴρ γεμᾶτος ἀντιθέσεις!... Στοργικὸς μὰ καὶ σκληρός. Τραχὺς στρατιώτης, ἀλλὰ καὶ γλυκομίλητος πολίτης!... Αὐστηρὸς μὰ καὶ ἐπιεικής. Πρᾶος, ἀλλὰ καὶ τρικυμιώδης εἰς τὰς ἐκρήξεις τῆς ὀργῆς του!... Φίλος πιστός, ἀλλὰ καὶ ἀντίπαλος ἀμείλικτος, ποὺ δὲν γνωρίζει συμβιβασμοὺς συνειδήσεως... Πάντοτε ὅμως ἀγωνιστής, ἀγωνιστὴς ποὺ δὲν κάμπτεται οὔτε ἀπὸ τὶς ἀποτυχίες, ἀλλὰ καὶ ποὺ δὲν κάθεται ἐπὶ τῶν δαφνῶν τῶν θριάμβων του...

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι ἀπὸ τὰ φωτεινὰ ἐκεῖνα πνεύματα, ποὺ σ' ἀραιὰ τοῦ χρόνου διαστήματα ἐμφανίζονται στὴ γῆ, γιὰ νὰ δημιουργοῦν ἱστορίαν... Λὲς καὶ ἡ Θεία Πρόνοια τὰ ἔχει τάξει γιὰ νὰ σώσουν ἕνα λαὸ στὴν πιὸ δύσκολη καμπὴ τῆς ζωῆς του...

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι τὸ δημιούργημα μιᾶς ἀενάου προσπαθείας!... Δὲν εἶναι, οὔτε ὑπῆρξεν ἐκεῖνο ποὺ λέμε τυχερός! Δὲν βρῆκε, ἀπὸ τὰ πρῶτα του βήματα, τὸ δρόμο του στρωμένο μὲ ρόδα! Ἀντιθέτως, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ γεννήθηκε, ξεπρόβαλε ἐμπρός του ἕνας δρόμος γεμᾶτος ἐμπόδια, ποὺ ἀγωνίσθηκε νὰ τὰ ὑπερνικήση. Ἡ τύχη δὲν τοῦ ἐφάνη καθόλου προσηνής. Καὶ ἴσως αὐτὸ τὸ γεγονὸς νὰ ἐπέδρασεν ἀποφασιστικὰ στὸν χαρακτῆρα του. Ἐτόνωσε τὸ ἀγωνιστικὸ στοιχεῖο τοῦ χαρακτῆρός του, ἔθρεψε τὴ θεληματικότητα, τὴν ἐπιμονὴ καὶ τὴν τόλμη του.

Μικρὸς ἀκόμη ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, στὴν Ἰθάκη ἢ στὸ Ἀργοστόλι, ξεχωρίζει μέσα στοὺς συμμαθητάς του! Δὲν εἶναι οἱ βαθμοὶ ποὺ δημιουργοῦν μιὰ αἴγλη περὶ τὸ ὄνομά του ὡς καλοῦ μαθητοῦ. Δὲν εἶναι ἡ ἐπίδοσίς του στὰ μαθηματικά, ποὺ ἐπιτρέπει στὸν καθηγητή του νὰ τὸν βάλη νὰ διδάξη μ' ἐπιτυχία τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ σχολείου του. Εἶναι προφανῶς κάτι ἀνώτερο, κάτι καλλίτερο, ποὺ τὸν διακρίνει ἀνάμεσα στοὺς τόσους ἄλλους συμμαθητάς του: Εἶναι αὐτὸ τὸ τόσον ἀπροσδιόριστο, ἡ ἐκκολαπτομένη ἀρχηγικὴ προσωπικότης, ποὺ ἀδιόρατα καὶ μυστηριακὰ ἀκτινοβολεῖ καὶ ἐπιβάλλεται στὸν διαισθητικὸ κόσμο τῶν παιδιῶν.

Ἦταν ὁ πόλεμος τοῦ 97. Ὁ Μεταξᾶς, ὡς νεαρὸς ἀξιωματικός, ὑπηρετοῦσε ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ τότε Διαδόχου Κωνσταντίνου. Ὁ Ἀρχιστράτηγος διέγνωσεν εἰς τὸν ὑφιστάμενόν Του τὰς ἱκανότητας, τῶν ὁποίων εἶχεν ἀνάγκην ὁ στρατὸς καὶ τὸν ἐκάλεσε νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιόν Του.

— Ξέρεις Γερμανικά; τὸν ἐρωτᾷ.

— Ὄχι, Ὑψηλότατε.

— Νὰ μάθης, γιατὶ θὰ πᾶς ὑπότροφος στὴ Στρατιωτικὴ Ἀκαδημία τοῦ Βερολίνου.

Ὁ Μεταξᾶς δὲν ἄργησε νὰ μάθη, καὶ ὅταν ὁ Διάδοχος τὸν ἐκάλεσε, μετ' ὀλίγους μῆνας, γιὰ νὰ πραγματοποιήση τὴν ὑπόσχεσι ποὺ τοῦ ἔδωσε, ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς ἤξερε ἀπταίστως τὴν Γερμανικήν... Καὶ ἔφυγε, γιὰ νὰ ἐπιστρέψη φέρων μαζί του ὡς τὸν ὑψηλότερον ἔπαινον τὴν ὁμολογίαν τῶν καθηγητῶν του ὅτι «δὲν ὑπάρχει ἄλυτον πρόβλημα διὰ τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν».

Ἀλλ' ὁ σκοπὸς τοῦ σημειώματος αὐτοῦ, μὲ τὰ περιωρισμένα ὅρια, δὲν εἶναι ἡ σκιαγράφησις οὔτε τοῦ στρατιωτικοῦ, οὔτε τοῦ πολιτικοῦ, ἀλλὰ ἁπλῶς τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

* * *

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανείς, εἶναι μιὰ μεγάλη καρδιά, ποὺ ἡ καλωσύνη της κατοπτρίζεται στὸ πλατύ του χαμόγελο, ποὺ τοῦ φωτίζει καὶ τοῦ γλυκαίνει τὸ πρόσωπο. Ἡ ἀγάπη του πρὸς ὅλο τὸν κόσμο, ἡ εὐγένειά του, τὸ σπινθηροβόλο του πνεῦμα, ἡ στοργή του, ἐκδηλώνονται σὲ κάθε περίστασι... Ἡ ἀγάπη του ἀγκαλιάζει μὲ τὰ θερμά της πτερὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ θωπεύει μὲ θέρμη τοὺς Νέους, κυρίως, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Ἀρχηγὸς προσβλέπει μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρο...

Ὁ Ἀρχηγὸς ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὑπόδειγμα καλοῦ οἰκογενειάρχου. Ἀξιοπρεπής, δὲν ἐπέτρεψε στὸν ἑαυτό του ποτὲ καμμιὰ παρεκτροπή. Ἔτσι, σὰν σὲ προοίμιο, θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανείς ὅτι, ἂν ὅλες οἱ Ἑλληνικὲς οἰκογένειες εἶχαν γιὰ μέτρο συμπεριφορᾶς τὴν οἰκογένεια τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ ἦταν ὁ καλλίτερον συγκροτημένος λαὸς τοῦ Κόσμου.

Τὸν Μεταξᾶν τὸν χαρακτηρίζει ἡ στοργή... Στοργικὸς σύζυγος, πατέρας, ἀδελφὸς καὶ γυιός. Ἡ ἀγάπη του στὴν Μητέρα του ἦταν καὶ θὰ παραμείνη παροιμιώδης.

Στὸ σπίτι του ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἔχει ἐγκαταστήσει τὴν ἁπλῆ ἀρχοντιά, χωρὶς ὑπερβολές, χωρὶς ἀπομιμήσεις. Ὁ Ἀρχηγός, ἀπὸ νέος ἀκόμη, εἶχε γνωρίσει καὶ τοῦ στρατῶνα τὶς κακουχίες, ὅπως καὶ τὴν ἔλλειψι τῶν ἀνέσεων τοῦ σπιτιοῦ τῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως.

Ἔζησε ἔτσι σὲ περιβάλλον ὄχι πάντοτε ἀρχοντικό! Μὰ ἤξερε νὰ σταθῆ μὲ ἄνεσι στὸ χωρικὸ σπίτι ποὺ τὸν φιλοξενοῦσε, ὅπως μὲ τὴν ἴδια ἄνεσι μποροῦσε νὰ σταθῆ καὶ στοῦ Παλατιοῦ τὶς εὐρύτατες αἴθουσες, ὅταν ἐκαλεῖτο, κατώτερος ἀκόμη ἀξιωματικός, νὰ παρουσιάζεται κάθε τόσο μπροστὰ στὸν Βασιλέα.

Νέος ἀκόμη, παρουσίαζε ὅλον τὸν ἀέρα τοῦ ἀνωτέρου ἀνθρώπου, ὅπως ζοῦσε μέσα στὸ ἁπλὸ σπίτι του καὶ ὡς ἀξιωματικὸς ἁπλοῦς καὶ ὡς Ἐπιτελὴς μεταγενέστερα καὶ τὸ σπίτι του παρέμεινε τὸ ἴδιο ὡς σήμερα, γεμᾶτο ἀρχοντιὰ καὶ ἁπλότητα. Καὶ ὁ ξένος ποὺ περνᾶ ἀπὸ ἐκεῖ βρίσκεται πάντοτε στὴν πιὸ θερμὴ ἀτμόσφαιρα καλωσύνης καὶ καταδεξιᾶς.

Ὁ Ἀρχηγὸς στὸ σπῆτι του.

Ἡ πολύτιμος σύντροφος τῆς ζωῆς του δὲν ὑπῆρξε μικρὸς συντελεστὴς σ' αὐτό. Πλήρης στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως καὶ ἀκολουθοῦσα τὰς παραδόσεις τῆς οἰκογενείας, διέπλασε ὅλην τὴν ὡραίαν ἀτμόσφαιραν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεπτύσσοντο ἀνέτως αἱ ἀρεταὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ἡ ὑποδειγματικὴ ἀνατροφὴ τῶν τέκνων.

Ὁ Ἀρχηγὸς εἶναι σοφὸς συνομιλητής. Δὲν ὑπάρχει θέμα ποὺ νὰ τοῦ εἶναι ἄγνωστο, δὲν ὑπάρχει σφαῖρα γνώσεως, ποὺ νὰ μὴ τοῦ εἶναι προσιτή. Ἐνήμερος σ' ὅλα. Μύστης τῶν καλῶν τεχνῶν, ὁμιλεῖ γιὰ τὰ καλλιτεχνικὰ πράγματα μὲ τοῦ εἰδικοῦ τὴν αὐθεντίαν. Στὰ οἰκονομικὰ θέματα εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς ἐπιστήμης. Εἴπαμε: Δὲν ὑπάρχει θέμα ἀπρόσιτο γιὰ τὸν Ἀρχηγό. Καὶ τὰ χειρίζεται ὅλα μὲ θετικότητα, διαύγεια, ἄνεσι, στρογγυλὰ καὶ ἀρχιτεκτονικά, ὡλοκληρωμένα, θὰ ἠμποροῦσε νὰ πῆ κανείς, μὲ τρόπο, ποὺ καταπλήσσει καὶ τὸν πλέον ἐμβριθῆ συνομιλητή.

Ἐνημερωμένος εἰς ὅλα, κρίνει καὶ ἀποφασίζει μὲ διαύγεια καὶ ταχύτητα μαζὶ καὶ ἡ κρίσις του καὶ ἡ ἀπόφασίς του εἶναι πάντα ὀρθές.

Μονάχα τέτοιες ἀρετὲς χρειάζονταν στὸν ἄνθρωπο ποὺ κυβερνᾶ σήμερα τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν μπορεῖ βέβαια κανεὶς νὰ δώση μιὰ πραγματικὴ εἰκόνα τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἀρχηγοῦ στὶς περιωρισμένες στῆλες ἑνὸς περιοδικοῦ. Ὁ βιογράφος ποὺ θὰ τὴν ἀναλάβη, θὰ χρειασθῆ ἐργασία μακρὰ καὶ ἐπίπονη... Μὰ δὲν θὰ θελήση πολὺ γιὰ νὰ βροντοφωνήση μιὰ ἀλήθεια:

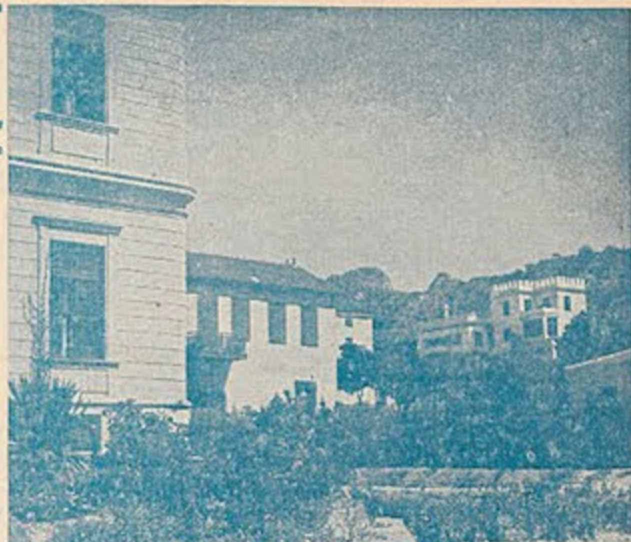
Ὁ Ἰ. Μεταξᾶς δὲν εἶναι δημιούργημα τῆς τύχης. Εἶναι αὐτοδημιούργημα. Ἔφτασε ἐκεῖ ὑψηλά, στοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὴν τιμημένη ἕδρα, μὲ μόνους του συντρόφους τὴν τόλμη, τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τῆς θελήσεως τὴν ὑπέρτατη δύναμι...

Καὶ τότε κανεὶς δὲν θὰ ἀπορήση πῶς, ἕνας Ἄνθρωπος, σὰν τὸν Ἀρχηγό, μὲ τὴν εὐγενικὴ ψυχοσύνθεσι τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, οἰκοδόμησε τὸ περίλαμπρο οἰκοδόμημα τῆς 4ης Αὐγούστου, διὰ τὸ ὁποῖον σήμερον ἑορτάζομεν.

Ἀγγ. Μεταξᾶς

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΑ

Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ. — ΑΝΑΤΡΟΦΗ. — ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ. — ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΙΣ — ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΡΦΑΝΩΝ — ΤΙ ΔΑΠΑΝΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΑ ΜΑΣ

Ὑποδειγματικὸν κτίριον Ὀρφανοτροφείου.

Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου μέσα στὶς ἄλλες φροντίδες του γιὰ τὴν Νεότητα ἐξεδήλωσε ἰδιαίτερα τὴν στοργή του καὶ πρὸς τὰ ὀρφανά.

Βέβαια στὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχε πάντοτε τὸ αἴσθημα γιὰ τὸ ὀρφανό καὶ ἐλειτούργουν Ὀρφανοτροφεῖα. Ἀλλὰ σήμερον ἡ μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ ἀναδημιουργοῦ τῆς Νέας Ἑλλάδος κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως τοὺς δώσῃ μιὰ τέτοιαν ὤθησιν ὥστε νὰ ἐκπληροῦν ἀρτιώτατα τὸ σκοπό τους.

Εἰς τὰ 30 Ἐθνικὰ Ὀρφανοτροφεῖα ἐστράφη ἡ πατρικὴ του στοργή. Σ' ὅλα τὰ μέρη τῆς χώρας ἤρχισε τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεώς των. Πραγματικῶς τεράστια διὰ τὴν μικρὰν μας χώραν ποσὰ διετέθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ διατίθενται διὰ τὴν ἰδανικὴν των λειτουργίαν. Ἀλλοῦ κτίζονται οἰκήματα, ἀλλοῦ προστίθενται νέα εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα, ἀλλοῦ συμπληροῦται κάθε ἀνάγκη.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν τοῦ ἀναδημιουργοῦ τῆς Ἑλλάδος Ι. Μεταξᾶ, φροντίζει ὅπως τὰ ὀρφανὰ εἰς τὰ ὁποῖα ἔλειπε καὶ λείπει τὸ στήριγμα τῶν γονέων των ἐξερχόμενα ἀπὸ τὴν μητρικὴν ἐπίβλεψιν τῶν Ὀρφανοτροφείων εἶναι κατηρτισμένα εἰς κάποιαν εἰδικότητα γεωργικὴν ἢ βιοτεχνικήν, διὰ νὰ ἀντικρύσουν τὴν ζωὴν καὶ ἐξυπηρετήσουν τὸν ἑαυτόν των καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Μίαν μικρὰν ἰδέαν τοῦ τί γίνεται γιὰ τὸ ὀρφανὸ μέσα στὰ Ὀρφανοτροφεῖα καὶ ποιὰ φροντίδα καταβάλλεται ἀπὸ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου μᾶς δίδουν αἱ φωτογραφίαι καὶ οἱ κατωτέρω ἀριθμοὶ ποὺ εἶναι παρμένοι ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν πεπραγμένων τοῦ τμήματος Ὀρφανοτροφείων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως κατὰ τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος 1938—1939.

Τὰ ὀρφανὰ ποὺ βρῆκαν περίθαλψι κατὰ τὸν περασμένο χρόνο εἰς τὰ 30 Ἐθνικὰ Ὀρφανοτροφεῖα ἀνέρχονται εἰς 2919, ἤτοι 1982 ἄρρενα καὶ 937 θήλεα.

Εἰς τὸ σύστημα τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐσυνεχίσθη τὸ ἴδιον πρόγραμμα τῶν τῶν δύο προηγουμένων ἐτῶν. Δηλαδὴ ἐδόθη εἰς αὐτὰ μόρφωσις βιοτεχνικὴ ἢ γεωργική, ἀναλόγως τῆς προελεύσεώς των.

Ἀπὸ τὰ ἄρρενα ἔτυχαν γεωργικῆς μορφώσεως357, βιοτεχνικῆς 326 καὶ στοιχειώδους σχολικῆς ἐκπαιδεύσεως 1299.

Ἀπὸ τὰ θήλεα ἔτυχον βιοτεχνικῆς μορφώσεως 334 καὶ στοιχειώδους σχολικῆς ἐκπαιδεύσεως 603.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐσημειώθη ὡς βλέπομεν συγκρίνοντες πρὸς προηγούμενα μία μεγάλη ὤθησις εἰς τὴν βιοτεχνικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὀρφανῶν.

Εἰς τὸ Παπάφειον Ὀρφανοτροφεῖον κατόπιν τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ποὺ τοῦ ἐχορηγήθη ἱδρύθη ἠλεκτρομηχανολογικὸν τμῆμα τὸ ὁποῖον ἐφωδιάσθη μὲ τὰ ἀπαραίτητα μηχανήματα καὶ τοιουτοτρόπως ἤδη ἐπιτυγχάνεται εἰς αὐτὸ ἡ ἀρτιωτάτη ἐκπαίδευσις 50 ἐκ τῶν τροφίμων του. Ἐκτὸς τούτου καὶ εἰς τὴν Σιβιτανίδειον Σχολὴν δαπάναις τοῦ Κράτους μορφώνονται 59 ὀρφανὰ εἰς διαφόρους τέχνας, ὡς ἑξῆς: 18 ὡς ἠλεκτρομηχανοτεχνί-

Ἐργαστήριον Ὀρφανοτροφείου.

ται, 22 ὡς οἰκοδόμοι, 16 ὡς ξυλοδόμοι καὶ 3 εὑρίσκονται εἰς τὸ προπαρασκευαστικὸν τμῆμα. Τὰ ὀρφανὰ αὐτὰ τόσον τοῦ Παπαφείου ὅσον καὶ τῆς Σιβιτανιδείου ἐξερχόμενα τούτων θέλουν συμπληρώσει τὰ ὑφιστάμενα κενὰ εἰς τὰς διαφόρους ἀπομεμακρυσμένας περιφερείας τῆς χώρας καὶ πρὸ πάντων τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἥτις ἀκόμη δυστυχῶς στερεῖται μιᾶς συστηματικῆς Βιοτεχνικῆς Σχολῆς.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΡΦΑΝΩΝ

Ἐπίσης κατεβλήθη κάθε δυνατὴ φροντὶς διὰ νὰ τύχουν γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως 29 ἀπόφοιτοι τῶν Ἀγροτικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων. Τοὺς ἐδόθη ἀνάλογος γεωργικὸς κλῆρος καὶ μία ἀπαραίτητος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις.

Ἐτοποθετήθησαν ὡς κοινοτικοὶ γεωπονοτεχνῖται 12 ἀπόφοιτοι Ἐθνικῶν Ἀγροτικῶν Ὀρφανοτροφείων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη καὶ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις διὰ τὰ πρῶτα βήματα τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἐπίσης ἔτος ἐτοποθετήθησαν ἀρκεταὶ ὀρφαναὶ ὡς κοινοτικαὶ διδασκάλισσαι τέχνης καὶ ὡς βοηθοὶ νοσοκόμοι διαφόρων νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων.

ΤΙ ΕΔΑΠΑΝΗΘΗ ΔΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1938 - 1939

Διὰ τὴν τελείαν λειτουργίαν τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1938 - 39 διετέθησαν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἐν ὅλῳ 32.360.030.05, διὰ τὰς διαφόρους δὲ κτιριακὰς αὐτῶν ἀνάγκας (ἀγορὰν κτιρίων καὶ κτημάτων, ἐπισκευὰς καὶ ἀνεγέρσεις νέων οἰκημάτων) 4.874.607.30 δραχ.

Ἐκ τῶν ἄνω δαπανηθέντων ποσῶν καταφαίνεται καθαρώτατα ποίαν σημασίαν καὶ προσοχὴν δίδει τὸ Ἐθνικὸν Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Ὀρφανοτροφείων.

Μεγάλης σημασίας ἔργα τῆς περιόδου τοῦ ἔτους 1938—1939 εἶναι ἡ ἔναρξις τῆς ἀνεγέρσεως τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων Θηλέων Πατρῶν καὶ Λαρίσης καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων Κονίτσης.

Συνεπληρώθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Ὀρφανοτροφείου Ροδόπης, τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἰωαννίνων, τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Θηλέων Ξάνθης, τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Σερρῶν, τοῦ Ὀρφανοτροφείου Λασηθίου Κρήτης καὶ διαφόρων ἄλλων ἀνὰ τὴν χώραν τοιούτων, τῶν ὁποίων τώρα ἡ ὅλη ὀργάνωσις εἶναι ἀξιοζήλευτος. Ἡ λειτουργία των εἶναι ὑποδειγματικὴ καὶ οἱ τρόφιμοί των γεμᾶτοι ἀπὸ χαρὰν ζοῦν μέσα σ' αὐτὰ μιὰ ζωὴ εὐτυχισμένων παιδιῶν καὶ συγχρόνως μορφώνονται βιοτεχνικῶς ἢ γεωργικῶς μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐξερχόμενοι τούτων θὰ μπορέσουν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς διαφόρους τῆς ζωῆς ἀνάγκας.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΕΤΟΥΣ 1939 - 1940

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις καίτοι τοιαύτην ὤθησιν ἔδωκεν εἰς τὰ Ἐθνικὰ Ὀρφανοτροφεῖα δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν ἐργασίαν της αὐτήν, ἀλλὰ καὶ προβλέπει καὶ προετοιμάζεται διὰ τὴν ἀκόμη περισσότερον τελειοποίησιν αὐτῶν. Διὰ τὸ ἔτος 1939—1940 ὑπολογίζει τοὺς τροφίμους τῶν Ὀρφανοτροφείων εἰς 2930 καὶ ἔχει προϋπολογίσει τὰ ἔξοδα αὐτῶν πρὸς διατροφὴν καὶ μόρφωσιν τῶν ὀρφανῶν εἰς πεντήκοντα περίπου ἑκατομμύρια, ποσὸν τὸ ὁποῖον προηγούμεναι κυβερνήσεις θὰ τὸ ἐνόμιζαν ἀκατόρθωτον. Συγκεκριμένως δὲ αἱ δαπάναι θὰ κατανεμηθοῦν ὡς ἑξῆς: α') Δι' ἔξοδα λειτουργίας των 34.667.000. β') Δι' ἐπισκευὰς κτιρίων 3.767.000 καὶ δι' ἀνέγερσιν νέων κτιρίων 16.123.000 δραχμ.

Οὕτω πρόκειται νὰ ἀποπερατωθοῦν τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Λαρίσης, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Καλαμῶν, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Κερκύρας, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Κονίτσης καὶ τὰ δύο τοιαῦτα Ἀρρένων καὶ Θηλέων Πατρῶν καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ νὰ συμπληρώσουν τελείως τόσον τὰς κτιριακὰς ὅσον καὶ τὰς μορφωτικὰς αὐτῶν ἐγκαταστάσεις.

Φ. Φ.

Ὑπαίθριος διδασκαλία τῶν ὀρφανῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς προσπαθείας τοῦ Νέου Κράτους διὰ τὴν ἐν παντὶ ἀνύψωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.—Ἡ τεραστία ὀργάνωσις τῆς Ε.Ο.Ν.— 700.000 νέοι εἰς τὰς ἐθνικὰς φάλαγγας, ἐκπαιδεύονται ἐθνικῶς καὶ κοινωνικῶς, ἀθλοῦνται, ψυχαγωγοῦνται καὶ ἑτοιμάζονται διὰ νἀἀποτελέσουν τὴν σιδηρᾶν στρατιὰν τοῦ μέλλοντος καὶ τὴν κοινωνίαν τὴν ὑγιῶς καὶ ἐθνικῶς σκεπτομένην καὶ δρῶσαν.

«Ἐγὼ ἔχω τὸ αἴσθημα ὅτι ἀπὸ ὅλες τὶς δημιουργίες ὅπου ἔγιναν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέσχεν ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἡ καλλίτερη ἀπ' ὅλας καὶ ἐκείνη τὴν ὁποίαν, ὅταν θὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἄλλην ζωήν, θὰ τὴν πάρω μαζί μου διὰ νὰ τὴν βλέπω ὡς τὸ καλλίτερον ποὺ ἔκαμα εἰς τὸν κόσμον, εἶναι ἡ Ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας».

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ χαρακτηρίζουν τὸ ἔργο τῆς Ε.Ο.Ν. ὡς τὴν μεγαλυτέρα μεταβολὴ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936, ὡς τὸ ἔργο ποὺ γίνεται γιὰ νὰ θεμελιωθῇ ἀπάνω σ' αὐτὸ ὅλος ὁ ὄγκος τοῦ Νέου Κράτους. Εἶναι τὸ βάθρο τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Καὶ τὰ ἔργα αὐτὰ δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἐξυμνήσεως, δὲν θέλουν λυρισμοὺς καὶ παιᾶνας.

Ὁ ὕμνος των καὶ οἱ παιᾶνες των εἶναι οἱ ἀριθμοὶ καὶ τ' ἀποτελέσματά των.

Αὐτὰ θὰ ἀφήσωμεν νὰ ὁμιλήσουν.

***

Τὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία ποὺ τὴν ἔβλεπε ὁ ἀρχηγὸς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ὡς τὴ μόνη σωτηρία τοῦ μέλλοντος τῆς Πατρίδος, ἔχει ὅλη τὴν εὐχέρεια πιὰ νὰ τὴν προικίσῃ μὲ ἰδανικὰ καὶ μὲ ὑγιᾶ αἰσθήματα διὰ τὴν ἀναγέννησιν καὶ ἀνόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἔχει ἐπὶ τέλους τὴν δύναμιν νὰ τὴν προστατεύσῃ.

Γι' αὐτὴν ἐργάζεται, γιὰ τὴν εὐτυχία της, γιὰ τὴν εὐτυχία ὅλων τῶν νέων γενεῶν ποὺ θἄρχωνται γιὰ τὴν αἰωνία εὐτυχία τῆς Πατρίδος.

Ἔτσι ἀφίνει τὶς πρῶτες ἐκδηλώσεις ποὺ ἐμφανίζονται στὰς Πάτρας καὶ στοὺς Γαργαλιάνους νὰ κινηθοῦν στὰ πλαίσια μιᾶς ἀπέραντης νεανικῆς πρωτοβουλίας, ἀλλὰ καὶ παρακολουθεῖ μὲ πατρικὴ στοργὴ καὶ προσοχὴ τὶς χωρὶς σύστημα προσπάθειες τῶν τοπικῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων.

Ἀκολουθεῖ ἡ πρωτεύουσα καὶ ἀμέσως μετὰ ὅλες αἱ πόλεις καὶ τὰ χωριὰ τῆς Ἑλλάδος τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο. Ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία δονεῖται ἀπὸ Ἐθνικὸ παλμό.

Γυμναστικαὶ ἀσκήσεις καὶ παιδιαὶ μικρῶν φαλαγγιτῶν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον.

Τότε ὁ Ἀρχηγὸς δημοσιεύει τὸν ἱδρυτικὸ Ἀναγκαστικὸ Νόμο 334, μὲ τὸν ὁποῖον θέτει τὰ Ἑλληνόπουλα ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

Στὸ μεταξὺ ὁ μόνος Ἐθνικὸς σύλλογος νέων καὶ νεανίδων ποὺ ἠγωνίζετο μέσα στὰ ἀνώτατα πνευματικὰ ἱδρύματα τῆς Χώρας, ὁ Παμφοιτητικός, συνεπαίρνεται κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸν χείμαρρο τῆς ὀργανουμένης Νεολαίας καὶ τὸ θέρος τοῦ 1937 αὐτοδιαλύεται καὶ μετατρέπεται σὲ «Φοιτητικὴ Φάλαγγα Ἐθνικῆς Νεολαίας» γιὰ νὰ παρουσιάσῃ τὴν 4η Αὐγούστου 1937 400 μέλη.

Λίγο ἀργότερα ἡ Φάλαγξ ὀνομάζεται εἰς Διοίκησιν Ἀνωτάτων Σχολῶν Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Τὴν ἴδια σχεδὸν ἐποχὴ ὀνομάζεται Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ θαρραλέους πρωταγωνιστὰς τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας, ὁ Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος.

300 Φαλαγγῖται ἐμφανίζονται τὸν Ὀκτώβριον γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Αἴγιον ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ, 4000 μετὰ εἰς τὰς 7 Νοεμβρίου στὴν Πάτρα.

7 Νοεμβρίου 1937. Ὁ Ἀρχηγὸς τὴν ἡμέρα αὐτὴ τὴν καθιερώνει ὡς τὴν ἐπίσημο ἐπέτειο τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

Εἰς τὰς 31 Δεκεμβρίου 1937 ἐμφανίζεται στὸν Ἀρχηγὸ τὸ πρῶτο τμῆμα τῆς Πρωτευούσης καὶ παραλαμβάνουν ἀπ' αὐτὸν τὶς σημαῖες τους ἡ 1η φάλαγξ ἀρρένων καὶ ἡ 1η θηλέων.

Στὶς 7 Ἰανουαρίου 1938 συγκεντρώνονται στὰς Ἀθήνας, γιὰ πρώτη φορά, 15.000 περίπου ἀντιπρόσωποι τῆς Ε. Ο. Ν. γιὰ νὰ εὐχηθοῦν στὴν γιορτή του τὸν Ἀρχηγό.

Ὁ καθημερινῶς αὐξανόμενος ὄγκος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη ἑνὸς πνευματικοῦ ὀργάνου, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ὡς προσπάθεια τὸν Ἰανουάριον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Νεολαία» γιὰ νὰ ἐξελιχθῇ στὸ σημερινὸ πολυτελὲς ἐπίσημο ὄργανό της, τὸ ὁποῖον ἔγινε τὸ μόνον ἀνάγνωσμα τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας καὶ κυκλοφορεῖ εἰς 80.000 περίπου ἀντίτυπα.

Ἡ 25η Μαρτίου 1938 παρουσιάζει ἕνα ὑπέροχο θέαμα. Ἡ Πρωτεύουσα ἔχει δύναμιν 10.000 Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιτίσσας κι' ἀπὸ τὶς ἐπαρχίες ἔρχονται ἄλλες 10.000 χιλιάδες. Ἔχει καθιερωθῆ πλέον ἡ ὁμοιόμορφος στολὴ καὶ γίνεται μιὰ μεγαλειώδης παρέλασις ποὺ δὲν τὴν ἐπίστευαν τὰ μάτια τῶν Ἑλλήνων. Ἡ παρέλασις αὐτὴ ὠνομάσθη Ἡρωϊκή.

Ὁ Ἀρχηγὸς προσφωνῶντας τὰ τμήματα μὲ βαθειὰ συγκίνησι βροντοφωνεῖ:

«Τώρα ποὺ ἐδείξατε τί θέλετε σεῖς, ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, τώρα τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακόψῃ τὸν δρόμον σας. Σήκω 'πάνω, Ἑλληνικὴ Νεολαία».

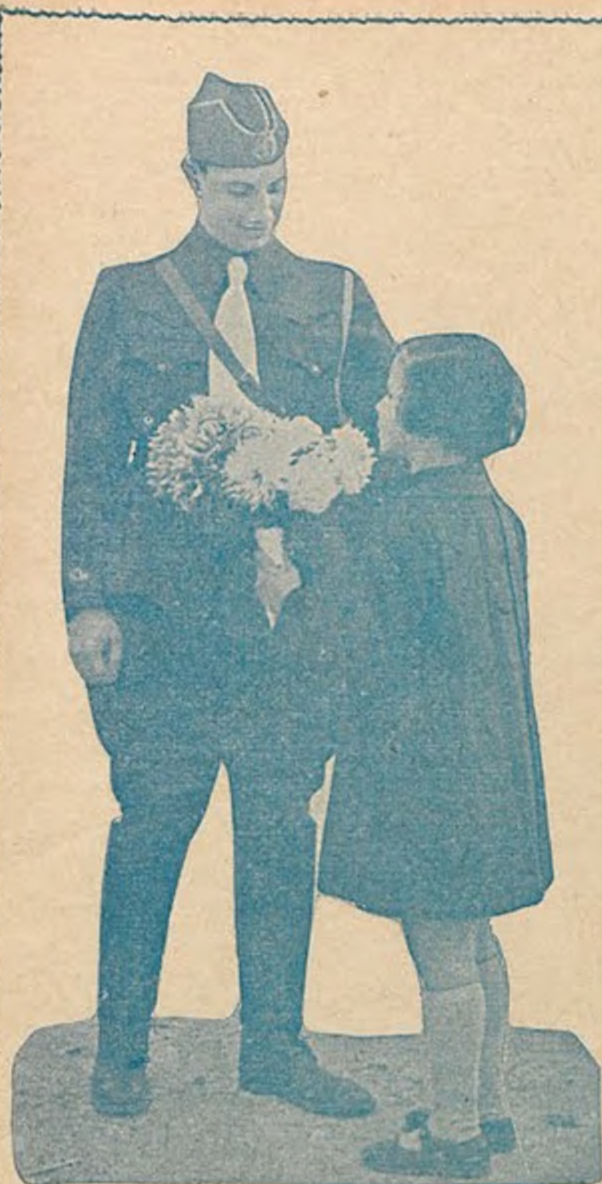
Καὶ ἀπὸ τότε ἡ ἐξέλιξις τῆς Ε. Ο. Ν. εἶναι καταπληκτική.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος ηὐδόκησε νὰ ἀναλάβῃ ἐνεργῶς τὴν Ἀρχηγία καὶ αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. αἱ Πριγκήπισσαι ἀνώτατα ἀξιώματα.

Εἰς τὰς 11 Δεκεμβρίου ὁπότε ὁ Διάδοχος καὶ ἡ Α. Β. Διαδόχου παραδίδουν τὰς σημαίας εἰς τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Πρωτευούσης, συγκεντρώνονται εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως 58.000 Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισσαι.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1939 γίνεται τὸ πρῶτο Συνέδριο τῆς Ε.Ο.Ν. κατὰ τὸ ὁποῖον ἀποκαλύπτεται μιὰ τεραστία Ὀργάνωσις σὲ σύστημα καὶ σὲ ὄγκο.

Θὰ εἶναι ἀφαντάστως δύσκολον ἂν ὄχι ἀδύνατον, νὰ δώσῃ κανεὶς μὲ κάποιαν διαδοχὴν ἀριθμῶν τὴν ἐξέλιξι τῆς Ὀργανώσεως τόσο σὲ αὔξησι ἐμψύχου ὑλικοῦ ὅσον καὶ ἀψύχου, ἀφοῦ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἔφθασε σὲ ἀριθμοὺς τεραστίους μέσα σὲ δυὸ χρόνια. Καὶ δυὸ χρόνια τί εἶναι

Εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ὁ Ἀλέξανδρος Ν. Κανελλόπουλος, ὡς πρῶτος Κυβερνητικὸς αὐτῆς Ἐπίτροπος, ἀλλὰ καὶ ὡς πρῶτο ἐμπνευσμένο δημιουργικὸ χέρι της, θὰ μείνῃ ὡς διηνεκὲς παράδειγμα ἐργατικότητος, ἐνθουσιασμοῦ, ὑψηλῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν καὶ πρὸς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος δὲν εἶναι ἁπλῶς ἕνας ἀνώτατος βαθμοφόρος τῆς Ε.Ο.Ν. Εἶναι ἡ δημιουργική της πνοή, τὸ ἄγρυπνο μάτι τῆς προόδου της — ὁ Νέος τῆς καλωσύνης, τῆς ἀγαθότητος, τῆς εὐγενείας. Τὰς ἀρετάς του αὐτὰς συναισθάνονται βαθύτατα ὅλοι οἱ Νέοι τῆς Ὀργανώσεως, καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐξηγεῖ τὴν αὐθόρμητον ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμόν, μὲ τὰ ὁποῖα περιβάλλουν τὸν Πρῶτον Νέον ποὺ ἔθεσεν ὑπ' Αὐτὸν ὁ Ἀρχηγὸς ὡς ἐκπρόσωπόν του εἰς τὴν Ε. Ο. Ν.

ἐμπρὸς στὴ δημιουργία ἑνὸς ἔργου ποὺ θὰ μείνῃ εἰς τοὺς αἰῶνας;

Αὐτὴν τὴν στιγμή, μὲ ὑπερηφάνειαν ἐμφανίζομεν τοὺς ἀριθμοὺς αὐτούς.

Ἡ Πρωτεύουσα ἔχει δύναμιν 100.000 Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 75.000 εὑρίσκονται μὲ πλήρη φαλαγγιτικὴν ἐξάρτυσιν. Τὰ 8 οἰκήματα δὲ ποὺ διέθετε τὸ 1938 ἔγιναν 140 σήμερον.

Αἱ περιφερειακαὶ διοικήσεις τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων ἀνέρχονται εἰς 79 ἔναντι 11 τοῦ 1938 μὲ σύνολον μελῶν 700.000 ἔναντι 500.000 τοῦ 1938.

Καὶ ἰδοὺ τώρα τί γίνεται δι' αὐτὰς τὰς 700.000 τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Φαλαγγιτισσῶν:

42 γυμναστήρια εἰς ὅλην τὴν Χώραν δέχονται κατὰ χιλιάδας καθημερινῶς τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ ἐπίβλεψιν γυμναστῶν ἀσκοῦνται καὶ γυμνάζονται.

79 κέντρα ἐκπαιδεύσεως, ὅπου ἐκπαιδεύονται οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι, ἀπὸ λοχίτην καὶ ἄνω καὶ εἰς 2400 οὐλαμοὺς οἱ κατώτεροι.

Ἀλλὰ τὸ τεράστιον ἔργον εἶναι τὰ Στρατόπεδα, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται εἰς 10, μὲ πρότυπον τὸ τῆς Πρωτευούσης καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι τελειότατον.

Χιλιάδες παιδιῶν, μέσα σὲ μιὰ αὐστηρὴ πειθαρχία καὶ πατρικὴ στοργή, παραθερίζουν ἀλλὰ καὶ ἐκπαιδεύονται στρατιωτικῶς.

Ἐκεῖ ἀσκοῦνται εἰς τὸ ὅπλον, εἰς ἁπλοῦς στρατηγικοὺς ἑλιγμούς, στὸν τηλέγραφο, στὰ τηλέφωνα, στὴ σκηνοπηγία καὶ γενικῶς στὸ κάθε τι στρατιωτικό.

Γυμνάζουν τὰ σώματά των καὶ συνηθίζουν τὴν ζωὴν τοῦ στρατιώτου.

Πέρυσι π.χ. τὸ «Στρατόπεδον Ἰωάννης Μεταξᾶς» δὲν διέθετε παρὰ ὀλίγα ἐξαρτήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως: Σήμερον εἶναι μία πλήρης στρατιωτικὴ ἀποθήκη μὲ ὅλα τὰ ὑλικὰ βολῆς, ὑλικὰ μέσων συνδέσμων καὶ διαβιβάσεων, τηλεγράφου, ὀπτικοῦ τοιούτου, μέσα σηματοδοσίας καὶ γενικῶς μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὸν στρατὸν ὄργανα.

Ἀλλὰ ἡ ἐξέλιξις τῆς Ε.Ο.Ν. δὲν σταματᾶ ἐδῶ.

Εἰς 10 περίπου νυκτερινὰς σχολὰς γίνεται ἐντατικὴ ἐργασία Ἐθνικῆς ἀγωγῆς.

Αἱ 26 ἀνεμοπορικαὶ της βάσεις ἔχουν δώσει μέχρι τῆς στιγμῆς 48 ὁμάδας τελείων ἀνεμοπόρων.

Ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία ἐπίσης, ἡ δὲ ὑγειονομικὴ καταρτίζει πλήρως καὶ διαρκῶς δοκίμους νοσοκόμους καὶ ἀδελφὰς αἱ ὁποῖαι δείγματα τῆς καταρτίσεώς των αὐτῆς ἐπανειλημμένως ἔδειξαν.

50 περίπου ἰατροὶ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τοὺς ὑποτομεῖς.

Ἑκατοντάδες Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν εὗρον στοργικὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν ἀπὸ τὴν Ε.Ο.Ν. καὶ δεκάδες εἰσήχθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Σανατόρια.

Συνεκροτήθη ἀξιόλογος Ὑγειονομικὴ βάσις εἰς τὸν Οἶκον Φοιτητοῦ καὶ καταβάλλεται διαρκῶς προσπάθεια καὶ διὰ τὴν φαρμακευτικὴν πρόνοιαν.

Αἱ βάσεις ποὺ εἶχαν τεθῆ τὸ 1938 διὰ τὶς εἰδικότητες τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν σήμερον ὀρθοῦνται ὀγκώδεις μ' ἀποτελέσματα θαυμαστά.

Γιὰ τὴν προπαίδευσιν στὴν Ἀεροπορία, Τοπογραφία, Ὁπλομαχητική, Σκοποβολή, Πυροσβεστική, Γεωργικὴν Ἐκπαίδευσι, Χειροτεχνία, Μουσική, Ξένες γλῶσσες, Ὑγιεινήν, Οἰκοκυρική, Βρεφοκομία, γιὰ ὅλα τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἐξησφάλισεν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. ὅλα τὰ ὑλικὰ καὶ τεχνικὰ μέσα.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης ποὺ ἔμαθε νὰ ἀνταποδίδῃ εὐγνωμόνως, προσέφερε μέχρι τῆς στιγμῆς, στὸ διάστημα τῶν τριῶν αὐτῶν ἐτῶν τῆς δημιουργίας, ὅ,τι δὲν προσέφερεν εἰς ὁλοκλήρους δεκαετηρίδας.

Προσέφερε τὴν ἐργασίαν της διὰ κοινωφελῆ ἔργα 30.000.000 περίπου δραχμῶν.

Ἰδοὺ τί γίνεται. Ἰδοὺ τί συντελεῖται στὶς Φάλαγγες τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Ἰδοὺ πῶς ροδίζει τὸ εὐτυχὲς μέλλον τῆς Πατρίδος ἀπὸ τὴν εὐτυχισμένη Νεολαία.

Μὲ τὴν ἴδια ὁρμὴ καὶ τὸν ἴδιο ρυθμὸ προχωρεῖ καὶ ἡ πνευματικὴ ἄσκησις τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

Μόνον εἰς τὴν Πρωτεύουσα γίνονται 600 διαλέξεις τὸν μῆνα.

Βιβλία, περιοδικά, ἔντυπα παντὸς εἴδους εἰκόνες κλπ. κυκλοφοροῦν μεταξὺ τῶν μελῶν γιὰ τὴ διαφώτισι,

Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ὁ Ἐπίτροπος εἰς μίαν παρέλασιν.

Θεατρικαὶ παραστάσεις, συναυλίαι καὶ ἑορταὶ διὰ τὴν ψυχαγωγίαν ἔχουν γίνει ἄνω τῶν 5.000. Ἐκδρομαὶ δὲ ὑπερέβησαν τὶς 15.00.

Εἶναι καταπληκτικὸ ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ἡ Ε.Ο.Ν. ἔχει 50 περίπου μπάντες (μουσικοὺς Φαλαγγῖτες μὲ χάλκινα ὄργανα) καὶ 3.900 χορωδίες.

Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσῃ ὁ ἀναγνώστης: Τί γίνεται εἰς τὸν ἀθλητισμόν;

Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἄλλο μεγαλειῶδες κεφάλαιον. Ἡ ἀθλητικὴ ἐξόρμησις τῆς Ε.Ο.Ν. ποὺ ἔγινε τὸν Μάϊον μὲ τοὺς Α΄ Πανελληνίους Ἀγῶνας, ὑπῆρξε τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἀθλητικῆς ἰδέας καὶ ἀπέδειξε βαθειὰ κατανόησι τῆς κατευθύνσεως τῆς ἀθλητικῆς ἀγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος καὶ ἀπὸ τοὺς ἀθλητὰς Νέους καὶ Νεανίδας.

100.000 Νέοι καὶ Νέες ποὺ ἀθλοῦνται σήμερα στὶς δεκάδες τῶν γυμναστηρίων ὄχι μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀτομικῆς καὶ τῆς ἐγωϊστικῆς ὑπεροχῆς, ἀλλὰ μὲ τὸ βαθὺ αἴσθημα τοῦ ἀγῶνος τοῦ συνόλου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, εἶναι μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

Εἶναι ἐπιτυχία διότι κατώρθωσε νὰ μεταδώσῃ ἀπὸ τὸ μικρὸ Σκαπανέα ἀθλητὴ μέχρι στὸν ὥριμο νέο τὸ αἴσθημα ὅτι ἡ ἄθλησις δὲν ἔχει μόνο σκοπὸ τὴν σωματικὴν ρώμην ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἀκμήν.

Οἱ Φαλαγγῖτες καὶ οἱ Φαλαγγίτισσες ὑπῆρξαν ὑπέροχοι καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς ἐπιδόσεις. Τῆς ἀθλήσεως καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Ἀλλὰ καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ὁμαδικοῦ ἀγῶνος ὄχι μόνον εἰς τὸν στίβον τῶν σταδίων ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν στίβον τῆς ζωῆς.

Ἔτσι πειθαρχημένοι καὶ ἱεραρχημένοι προχωροῦν γιὰ «Μιὰ Ἑλλάδα Νέα».

Πιστοὶ καὶ ὑπάκοοι στὰ προστάγματα τῶν ἀνωτέρων των ὅπως εἶναι, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ φθάσουν ἐκεῖ ὅπου τοὺς περιμένει ἡ Ἐπιτυχία καὶ ἡ Δόξα.

Κι' ὁ Ἀρχηγὸς δὲν χωρίζει τ' ἀγόρια ἀπ' τὰ κορίτσια στὸ καθῆκον καὶ στὶς ὑποχρεώσεις. Κι' ἀπὸ τὰ μὲν καὶ ἀπὸ τὶς δὲ ζητεῖ νὰ δώσουν ὅ,τι ἔχουν στὴν ψυχή τους γιὰ νὰ στρώσουν ὅσο μποροῦν ὁμαλώτερο δρόμο καὶ νὰ φθάσουν σ' αὐτὸ τὸ ὡραῖο τέρμα.

«Ἔχω νὰ σᾶς πῶ κορίτσια καὶ νὰ ξέρετε (ἔλεγε στὸ λόγο του στὰς Καλάμας) ὅτι ἡ γυναῖκα εἶναι τὸ στολίδι τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ γνωρίζετε πολὺ καλὰ ὅτι εἶσθε τὰ στολίδια τῶν σπιτιῶν σας τῶν τωρινῶν καὶ τῶν σπιτιῶν ποὺ θὰ δημιουργήσετε ἀργότερα. Ἡ γυναῖκα εἶναι ὁ στόχος γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον στρέφεται ὅλη ἡ ζωὴ τῆς οἰκογενείας καὶ ἂν ἡ γυναῖκα δὲν εἶναι εἰς τὴν θέσιν της, ἂν ἡ γυναῖκα παραστρατήσῃ, ἡ οἰκογένεια πέφτει καὶ διαλύεται. Αὐτὰ νὰ σᾶς ἐντυπωθοῦν καλὰ εἰς τὸ μυαλό σας διὰ νὰ ἐννοήσετε τὴν φοβερὰν εὐθύνην ποὺ ἔχετε ἐπάνω σας, κορίτσια τῆς Ἑλλάδος».

Κι' ὁ λόγος αὐτὸς ποὺ εἶναι ἕνας ὕμνος καὶ ἕνα εὐαγγέλιο μαζὶ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα ἐκαρποφόρησε κι' ἀνθεῖ κάθε αὐγὴ ποὺ ξημερώνει στὴ νέα Ἑλλάδα.

Ἡ Ε. Ο. Ν. εἶναι δική του, εἶναι δημιουργία του καὶ βαδίζει μὲ τὴν πνοή του.

«Ἐγὼ σᾶς ἀγαπῶ σὰν νὰ εἶσθε παιδιά μου. Καὶ εἶσθε ὑπὸ μίαν ἔννοιαν παιδιά μου, διότι ἂν ἡ οἰκογένειά σας σᾶς ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον, ἀνήκετε καὶ εἰς ἐμὲ ποὺ σᾶς ἔφερα εἰς τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, εἰς τὴν ὁποίαν βασίζομεν τόσας ἐλπίδας καὶ τόσα ὄνειρα».

Μ. Γ. Δεΐμ.

Ἡ Ε.Ο.Ν. καλλιεργεῖ κατ' ἐξοχὴν τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀθλητισμοῦ.

ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

— Νὰ γίνουμε καὶ πάλε, σὰν φυλὴ Ἑλληνική, ὅ,τι ἡ Ἱστορία μας καὶ ἡ παράδοσί μας ἐπιτάσσει νὰ γίνουμε «...Λίκνον πραγματικοῦ πολιτισμοῦ. Γωνία γῆς φωτοδότρα. Ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους φωτεινή, τόπος, ὅπου κάθε Ἀρετὴ καὶ κάθε ἐκδήλωσις Εὐγενείας καὶ Κάλλους θἄχουν μόνιμα τὴν θέσι τους...»

— Νὰ γίνουμε σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένοι ψυχικά, σωματικὰ καὶ πνευματικά.

— Νὰ κρατήσουμε τὶς ψυχὲς καὶ τὶς συνειδήσεις μας τὶς Ἑλληνικὲς μακρυά, πολὺ μακρυὰ ἀπ' τὶς ὑπάνθρωπες τάσεις, ἔξω ἀπ' τὶς ἀπόπνοιες τὶς βαρειὲς τῶν ἄλλων, ὑψηλὰ πολὺ ὑψηλά, τόσο, ποὺ νὰ ἀτενίζουν ὑψούμενες οἱ ἄλλες ψυχὲς καὶ συνειδήσεις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

— Νὰ μὴ ξεχνᾶμε ποτὲ τὲς βαρύτατες εὐθῦνες ποὺ ἔχουμε σὰν Ἕλληνες νέοι, πρὸς τὴν Ἐθνικήν μας Ἱστορίαν καὶ Παράδοσι καὶ μὲ τὴ συναίσθησι τῶν εὐθυνῶν μας αὐτῶν σὰν κανόνα μας νὰ δημιουργοῦμε τὴν Ἑλληνική μας ζωή.

Ε.Ο.Ν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1939/Δ΄.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς σχηματισμούς μας

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

«Μιὰν ἡμέρα σὰν ἐτούτη, τὴν ὁλόφωτη κι᾿ ὡραία» συνέλαβε, ἀπεφάσισε καὶ ἐτόλμησε ὁ Ἀρχηγός.

Ἐτόλμησε τὴν Ἐπανάστασι γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐτόλμησε τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἀναγέννησι τοῦ Ἔθνους. Ἐτόλμησε νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν πόθο τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἐτόλμησε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιταγὴ τῆς φωτεινῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐτόλμησε καὶ πῆρε στὰ στιβαρὰ χέρια του τὴν ὑποχρέωσι τοῦ Ἔθνους ἀπέναντι στὴν Ἱστορική του ἀποστολή.

Κι᾿ ἦταν ἡ σύλληψις, ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ τόλμη αὐτὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡ ἔκφρασις τῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς μας, νὰ στέκῃ πάντα ζωντανὴ καὶ πάντα νέα ἐμπρὸς σ᾿ ὅσες τῆς παρουσιάζονταν ἀντιξοότητες γιὰ τὸν δημιουργικὸ βίο της.

Κι᾿ ἦταν ἡ σύλληψις, ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ τόλμη αὐτὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡ ἔκφρασις τῆς Πίστεώς του πρὸς τὴν ἀθανασίαν τῆς Φυλῆς, ἡ ἐκδήλωσις τῆς δυνάμεως τοῦ «Πιστεύω» του, ποὺ φάνηκε «Μιὰν ἡμέρα σὰν ἐτούτη τὴν ὁλόφωτη κι᾿ ὡραία», σὰν ἥλιος μέσα ἀπὸ πυκνὴ ὁμίχλη, μέσα ἀπὸ σκοτάδι, σὰν μεγάλο Ναὶ τῆς ζωῆς, σὰν Ἥλιος ἀληθείας καὶ ἀρετῆς μὲ ὁλοκάθαρες καὶ καυτερὲς ἀχτίδες, ποὔσβυσαν τὰ ψεύτικα φῶτα, ποὺ διέλυσαν τὸ σκοτάδι καὶ τὴν ὁμίχλη, ποὺ κατεκάλυπταν τὴν μοναδικὴ χώρα, τὴν Πατρίδα μας, τὴν Πατρίδα τοῦ πνεύματος, τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς «ἀνδρώας ἀρετῆς».

Ἀπὸ τὸν Ἥλιο αὐτὸν φωτίστηκε πρὸ πάντων ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, ποὺ βυθίζοντας τὸ βλέμμα της στοχαστικὰ μέσα στὰ βάθη τῆς ψυχῆς της καὶ βλέποντας τὶς ἁμαρτίες ποὺ ὑπῆρχαν μέσ᾿ στὴν σκέψι της καὶ μέσ᾿ στὶς ἐνέργειές της, τὶς πῆρε μὲ τὰ ἴδια της τὰ χέρια καὶ τὶς τίναξε μακριὰ μὲ φρίκη. Καὶ γέμισαν τὰ στήθη της μὲ μιᾶς, καὶ πλήρωσε ἡ ψυχή της καὶ ἡ καρδιά της ἀπὸ ἐνθουσιασμό καὶ τὰ μάτια γεμάτα ὑγειὰ πιὰ ἀντικρύσανε τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου, χωρὶς νὰ τρεμουλιάζουν καὶ μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς συνειδήσεώς της πήδησε ἡ κραυγὴ τῆς εὐγνωμοσύνης, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Ἀρχηγόν. Μαζὶ μ᾿ ὁλόκληρο τὸ Ἔθνος ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης ξαναπῆρε τὸ δρόμο τῶν μεγάλων μας πεπρωμένων.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

«Μιὰν ἡμέρα σὰν ἐτούτη τὴν ὁλόφωτη κι᾿ ὡραία» ὁ Ἀρχηγὸς πῆρε τὴ Γαλανόλευκη Σημαία ποὺ σὲ κάθε κυματισμό της, κάτω ἀπὸ τὸ γαλανὸ οὐρανό μας ζωντανεύει τόσους θρύλους καὶ ἀγῶνες τῆς Φυλῆς μας, τὴν ἔστησε ἐμπρός μας καὶ μας εἶπε:

«ΕΙΣΑΙ ΣΥ, ΝΕΟΛΑΙΑ, ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ. ΕΙΣΑΙ ΣΥ ΝΕΟΛΑΙΑ, ΕΚΕΙΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΘΑ ΔΩΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΑΣ ΟΛΗΝ ΚΑΙ ΟΛΑ ΜΑΣ ΤΑ ΜΕΣΑ ΔΙΑ ΝΑ ΣΩΣΩΜΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ».

Καὶ πήραμε μὲ σεβασμὸ καὶ τιμὴ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἀρχηγοῦ μας τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία καὶ τὴν στήσαμε ἐμπρὸς στὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὸν Ἑλληνισμό, τὰ ἰδανικά του, ποὺ τὰ περιλαμβάνει ἐξ ὁλοκλήρου ἡ ἔννοια τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐπέρασαν ἕως τώρα ἀπὸ τὴν εὐλογημένη ἡμέρα τῆς Ἐπαναστάσεως τρία χρόνια. Τρία χρόνια τώρα ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, μὲ τὸ τσεκοῦρι στὸ χέρι καὶ τὴν πίστι στὴν καρδιὰ ἀνοίγει διάπλατα τὸν δρόμο ποὺ τῆς ἔδειξε ὁ Ἀρχηγός, αὐτὸν τὸ μοναδικό, ποὺ ὁδηγεῖ στὸ ἠθικὸ Μεγαλεῖο καὶ τὴν ὑλικὴ εὐημερία τοῦ Λαοῦ μας.

Ἀπὸ τὸν δρόμο αὐτὸν δὲν πρόκειται νὰ γυρίσουμε πίσω ποτέ. Μονάχα μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, κάθε μέρα σὰν τὴ σημερινὴ θὰ στρέφουμε νὰ βλέπουμε πόσο προχωρήσαμε. Καὶ ξανὰ θὰ ξεκινᾶμε στὴ μεγάλη αὐτὴ πορεία, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι πορεία θριάμβου, καὶ ποὺ θὰ συνεχισθῇ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἀπὸ κάθε καινούργια γενηά.

Ἀπὸ αὔριο καὶ πάντοτε ὁ ἀγὼν θὰ συνεχίζεται. Γεμᾶτοι πίστι καὶ αἰσιοδοξία ἀτενίζουμε μπροστά μας στοὺς μεγάλους διάπλατους ὁρίζοντας, ποὺ μᾶς ἄνοιξε ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ποὺ τοὺς φωτίζουν οἱ πρῶτες ὁλόχρυσες ἀχτῖδες τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Γιορτάζουμε σήμερα τὸν Λυτρωμό, τὴν Σωτηρία καὶ τὴν Ἀναγέννησι. Αἰσθανόμεθα τὴν ἔξαρσι καὶ τὴν ἀγαλλίασι ποὺ μᾶς δίνει ἡ συνείδησις τοῦ Μεγαλείου τῆς Φυλῆς. Δοξολογοῦμε τὸν Ἀρχηγὸ καὶ Λυτρωτή, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Δημιουργὸ - Ἀγωνιστή, τὸν Ἕναν, ποὺ μόνος αὐτὸς εἶναι ἡ ἔκφρασις τοῦ Ἐθνικοῦ Πόθου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Θελήσεως, ὁ ἑρμηνευτὴς καὶ ὁ ἐνσαρκωτὴς τῶν ἰδανικῶν μας καὶ τῶν ὀνείρων μας ὁ Πραγματοποιητής.

Σὰν συνεισφορά μας στὴ σημερινὴ γιορτὴ τοῦ Ἔθνους δίνουμε τὴ διαβεβαίωσι, πὼς ἔχοντες βαθειὰ συνείδησι τῶν μεγάλων μας ὑποχρεώσεων καὶ τῆς Ἱστορικῆς μας ἀποστολῆς, θὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα μὲ πίστι, μὲ πάθος, μὲ φανατισμὸ καὶ τρέλλα ἀκόμα, μὲ αὐτοθυσία καὶ πεποίθησι. Αὐτὸ τὸ ἔργον εἶναι ἔργο τοῦ καθενὸς καὶ τῆς καθεμιᾶς σας, Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπάνισσες, ὅπως ἀκριβῶς ὁ καθένας καὶ ἡ καθεμιά σας ὡρκιστήκατε τὸν ὅρκο μας τὸν ἱερό. Κι᾿ ἔτσι ἄς κάνουμε ὅλοι μαζὶ σήμερα τὸ πιὸ πολύτιμο δῶρο στὸν Ἀρχηγό. Ἄς τοῦ ὁρκισθοῦμε πὼς στὴν ἑπομένη ἐπέτειο τῆς Ἐξορμήσεως, θὰ μπορέσῃ πάλι, κυττάζοντας τὴ Νεολαία του, νὰ ξέρῃ ὅτι ἡ Ε.Ο.Ν. προχώρησε πάλι μὲ ὁρμὴ γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῆς ἀποστολῆς της. Γιὰ νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν ἀποστολὴ αὐτὴ μὲ πληρότητα δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε καμμιὰ θυσία, κανένα μέτρο, καμμιὰ προσπάθεια καὶ πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἐργασθοῦμε ὅλοι καὶ ὅλες μέχρις ἐξαντλήσεως κάτω ἀπὸ τὰ νέα συνθήματα καὶ τὶς νέες κατευθύνσεις ποὺ θὰ δοθοῦν γιὰ τὴν καινούργια περίοδο. Μπροστὰ σ᾿ αὐτὴ τὴν ἀτσαλένια, τὴν ἀκατάβλητή μας θέλησι δὲν ὑπάρχει κανένα ἐμπόδιο, καμμιὰ δυσκολία, γιατὶ εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἡ θέλησις τοῦ Λαοῦ, ἡ θέλησις τῆς νέας γενεᾶς. Ἡ μιὰ καὶ ἑνιαία θέλησι τῆς Ἑλλάδος.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

Σὲ μᾶς ἔτυχε νὰ πέσῃ τὸ βαρύτατο φορτίο τῆς συνεχίσεως ἑνὸς ἐνδόξου παρελθόντος καὶ τῆς δημιουργίας ἑνὸς ἰσαξίου μέλλοντος.

Σὲ μᾶς ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ ἐμπιστευθῇ ὁ Ἀρχηγὸς καὶ τὸ Ἔθνος τὴ συνέχισι τῆς 4ης Αὐγούστου, τὴ συνέχισι τῆς Ἀναγεννήσεως.

Τὰ ἀκμαῖα μπράτσα μας ἀτσαλωμένα ἀπὸ τὴν Πίστι καὶ τὸν ἐνθουσιασμό, θὰ κρατήσουν ὑψηλὰ μὲ ὑπερήφανη καὶ ἀλύγιστη ἀντοχὴ τὸ ἔργον αὐτὸ ποὺ μᾶς ἐμπιστεύεται ὁ Ἀρχηγός, ὁ Πρῶτος Ἀγωνιστὴς καὶ Πρῶτος Φαλαγγίτης τῆς Χώρας Ἰωάννης Μεταξᾶς. Καὶ θὰ τὸ κρατήσουμε γιατὶ πιστεύουμε.

Πιστεύουμε σ᾿ ἕνα θεόπνευστο Ἀρχηγό, Πατέρα, Ἀναδημιουργό, Ἐμψυχωτὴ καὶ Ἐμπνευστὴ καὶ σὲ μιὰ ὑπέροχη, ὑπερήφανη καὶ λυτρωτικὴ ἰδεολογία, τὴν ἰδεολογία τῆς 4ης Αὐγούστου, δηλαδὴ τὴν ἰδεολογία τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Πιστεύουμε, ὄχι στὸ θρῦλο μιᾶς Ἱστορίας, μὰ στὴ ζωντανὴ Ἑλληνικὴ πραγματικότητα, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν Ἱστορία αὐτὴ καὶ ποὺ πρέπει νἆναι ἀντάξιά της.

Πιστεύουμε στὴ μιά, τὴν αἰώνια, τὴν ἄσβεστη φλόγα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, ποὺ μὲ τὴ γόνιμη θέρμη της καὶ τὴν ὁρμὴ τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος δημιούργησε ὅ,τι ὑπάρχει τὸ Μεγάλο καὶ τὸ ὡραῖο καὶ σ᾿ ὅλους τοὺς αἰῶνας.

Πιστεύουμε στὸ μόνο φορέα τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ποὺ τὴ νύχτα τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 γκρέμισε κάθε ἀναξιότητα, κάθε διαφθορὰ καὶ ἀδικία καὶ μᾶς ἔφερε στὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ σὲ μιὰν Ἑλλάδα Νέα.

Πιστεύουμε σ᾿ ὅλους τοὺς Ἕλληνας ποὺ ζοῦν καὶ δημιουργοῦν σκορπισμένοι σ᾿ ὅλο τὸν κόσμο, γιὰ νὰ δείχνουν στοὺς ξένους Λαοὺς τὴν ἀκατάβλητη καὶ ἀδάμαστη ζωτικότητα τῆς Φυλῆς μας.

Πιστεύουμε στοὺς ἴδιους τοὺς ἑαυτούς μας· τοὺς Φαλαγγίτας, τοὺς Σκαπανεῖς, τὶς Φαλαγγίτισσες καὶ τὶς Σκαπάνισσες τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, στὰ Ἑλληνόπουλα καὶ τὶς Ἑλληνοποῦλες ποὺ ξέφυγαν μιὰ γιὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ ἁμαρτωλοῦ παρελθόντος καὶ ἦρθαν πρὸς τὸ φῶς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Πιστεύουμε σ᾿ Αὐτόν, ποὺ ἔδωσε νόημα καὶ σκοπὸ στὴ ζωή μας. Σ᾿ Αὐτὸν ποὺ κατέλυσε τὸ Κράτος τοῦ ψεύδους, ποὺ ξερρίζωσε τὸ καθεστὼς τῆς ἀμφιβολίας καὶ ἔθεσε σὰν βάσι τοῦ ἔργου του τὴν αὐστηρὴ προσήλωσι πρὸς τὶς ἀπόλυτες καὶ αἰώνιες Ἑλληνικὲς ἀλήθειες.

Πιστεύουμε στὸν Ἕναν, τὸ Μοναδικό, τὸν Πατέρα ποὺ μᾶς φύσησε τὴν πνοή του, ποὺ γι᾿ ἀντάλλαγμα ὡρκιστήκαμε νὰ τηρήσουμε πιστὰ στὶς ὑποθῆκες του καὶ νὰ τὶς μεταδώσουμε στὶς ἐρχόμενες γενεές.

Πιστεύουμε στὴν Ε.Ο.Ν. σὰν ἐξασφάλισι τοῦ Ἑλληνικοῦ μέλλοντος καὶ δημιουργὸ Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων ἀληθινῶν.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

Ἕνα σάλπισμα ἀντιλαλεῖ στὴν Ἑλληνικὴ γῆ καὶ τὶς Ἑλληνικὲς θάλασσες καὶ καλεῖ τοὺς Πανέλληνες στὸ Μεγάλο Συναγερμό.

Εἶναι τὸ θεῖο σάλπισμα τοῦ Λυτρωτοῦ, ποὺ καλεῖ σ᾿ ἕνα προσκύνημα τῆς ἁγίας αὐτῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ σήμαντρα τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν σημαίνουν τὴν ἐπέτειο τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα βροντοῦν χαιρετιστήρια τὴ δύναμι τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἀμῶνι καὶ τὸ σκερπάνι γεμίζουν τὴν καθαρὴ Ἑλληνικὴ ἀτμοσφαῖρα μὲ τὸ χαρωπὸ τραγοῦδι τῆς δουλειᾶς, τοῦ μόχθου καὶ τῆς δημιουργίας. Καὶ πάνω ἀπ᾿ ὅλα ἀκούγεται μιὰ διάτορη ἰαχή, ἰαχὴ θριάμβου, ἰαχὴ ἀγῶνος, ἰαχὴ Νεότητος.

Πιστεύουμε! Ἀγωνιζόμεθα! Νικοῦμε! καὶ Εὐγνωμονοῦμε!

Καὶ ἔτσι, ἂν σᾶς ρωτήσῃ κανεὶς, γιατὶ βαδίζετε μὲ τόση ὁρμή, μὲ τόση πεποίθησι, μὲ τόση περηφάνεια, νὰ τοῦ ἀπαντήσετε:

— Γιατὶ πιστεύουμε!

Ἂν ζητήσῃ κανεὶς νὰ τοῦ ἐξηγήσετε γιατὶ οἱ ὡραῖες Ἐθνικές μας Φάλαγγες ξεπερνοῦν σήμερα πολὺ τὸ μισὸ ἑκατομμύριο νέων νὰ τοῦ δώσετε τὴν ἀπόκρισι:

— Γιατὶ πιστεύουμε!

Κι᾿ ἂν κανεὶς θελήσῃ νὰ μάθῃ, γιατὶ οἱ Νέοι καὶ οἱ Νέες τῆς Ἑλλάδος περιφρουροῦν καὶ μὲ τὴ ζωή τους ἀκόμα τὸ οἰκοδόμημα τῆς 4ης Αὐγούστου, τὰ Ἑλληνόπουλα νὰ τοῦ ἀπαντήσουν:

— Γιατὶ πιστεύουμε!

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

Μὲ τὶς Σημαῖες ψηλά. Μὲ τὸ βῆμα σταθερό. Μὲ τὶς ψυχὲς ἄγρυπνες καὶ μὲ δύναμι ἀνεξάντλητη 700.000 Νέοι καὶ Νέες προχωροῦμε βροντοφωνῶντας:

Ἕνας Βασιλεὺς καὶ Μιὰ Πατρίδα!
Ἕνας Κυβερνήτης καὶ Μιὰ Ἰδεολογία!
Ἕνας Λαὸς — Μιὰ Νεολαία καὶ
Ἕνας Σκοπός!

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ!

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτόν, ἐνῷ ἕνα Ἔθνος γιορτάζει, τὴν Ἀνάστασί του, ὁ Ἀγὼν συνεχίζεται.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η 4Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἀφιονισμένο μάχονταν τὸ πλῆθος,
ὅλοι τὴν ἴδια ὑψώνανε κραυγὴ
κι' ὡς πάλευαν φρικτὰ στῆθος μὲ στῆθος
μὲ σάρκες κι' αἷμα σπέρνανε τὴ γῆ.

Ὁ πρᾶος λαὸς ἐβόγγαε κι' οἱ δρόμοι
κορῶναν ἀπὸ σάλο καὶ βοή,
πέφταν ἀπὸ τὰ βάθρα τους οἱ Νόμοι
γκρεμίζονταν στὴν ἄβυσσο οἱ Θεοί.

Οἱ πολιτεῖες ἀνάβαν, τὰ τουφέκια
βροντοῦσαν μὲ τὴ λάμψη τῆς αὐγῆς
σὰ νἄσκαζαν βροχὴ τ' ἀστροπελέκια
σατανικῆς ὀργῆς.

Κι' ἔπεφτε σὲ συντρίμμια ἡ Θεία Ἑλλάδα,
τ' ὡραίου φωτὸς ἐστέρευε ἡ πηγή,
τῆς ἱστορίας ἔσβυν' ἡ λαμπάδα
τῶν θρύλων ἐσκοτείνιαζ' ἡ αὐγή.

Καὶ ξάφνου νέα ἡμέρα ξημερώνει!
Ὁ Ἀρχηγὸς μιὰ νύχτα Αὐγουστιανὴ
ἀδράζει στὰ δυὸ χέρια τὸ τιμόνι
καὶ βρέχουν φῶς κι' ἀγάπη οἱ οὐρανοί.

Καὶ τώρα φλογεροὶ ζεσταίνουν ἥλιοι,
καὶ τώρα γίναν ὅλοι ἀδελφοί,
Ἑλλάδα! Ἑλλάδα! λένε ἐχθροὶ καὶ φίλοι
κι' ἀποξεχνοῦν τὸ χθὲς ποὺ ἔχει ταφῆ.

Ἀνθοβολοῦν καινούργια καλοκαίρια,
πλημμύρισε μὲ λάμψη ἡ σκοτεινιὰ
καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ γόνιμά Του χέρια
ἐκάρπισε στὸ φῶς ἡ νέα γενιά.

Τὰ ὄνειρά μας εἶναι ὄνειρά του
δική μας ἡ δική του ἡ καρδιά,
ἐκάναμε χαρά μας τὴ χαρά του
κι' εἴμαστε ἀπὸ τὰ παιδιά του πιὸ παιδιά.

Κι' εἴμαστε οἱ νέοι ἀνθοί, ἡ νέα φλέβα
στ' αὔριο ἕνας ἀσάλευτος σταθμὸς
εἴμαστε μεῖς τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠμέγα
αἰώνιος κι' ὁ ἀκούραστος ρυθμός.

Γιάνν. Γιαννακουδάκης - Στυλίτης

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ...